

Arendals Roklub

GJENNOM 70 ÅR

1882 – 1952

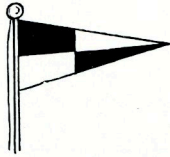
ARENDALS ROKLUB

1882

7. juni

1952

UTARBEIDET AV
NIC. CORNELIUSSEN
TRYKT I
JOHN S. OLSENS TRYKKERI A.S
ARENDAL
1952

Vår by den har mange klubber,
Vår roklubb er best i blant dem,
for den har så gilde gubber
som titt henter seiren hjem.
Der får du gode venner
som alle har roerhumør.
I trening og fest
vi synger som best
en sang som seg hør og bør:
Ute i Galtesundet
vi liker oss aller best,
om det bryter på skjær og grunne
og stormen står på av sydvest.
Der ror vi i sommerkvelden
et strekk ut til Tavla omtrent.
Og når vi har hatt
et bad og en prat,
blir båten vår hjemad vendt.

F. J. A.

«Volo», Roklubbens første båt. Utrangeret i 1932 etter å ha gjort tjeneste i 50 år.

FORORD

Alt i 1920 ble de første forberedende skritt tatt for å gi en beretning om Arendals Roklubs virksomhet gjennom 50 år. Dette arbeid konsentrerte seg til å begynne med vesentlig om innsamling av det nødvendige bildestoff. I første rekke kom da roklubbens formenn fra klubben ble stiftet i 1882 og fram til jubileumsdagen.

Imidlertid ble det en lengre stans i arbeidet. For det første gjorde saken mot kommunen om båthuset i Kittelsbukta at det ble en større forsinkelse og for det andre så var jo dermed klubbens eksistens temmelig uviss.

Men etter at klubben i 1929 igjen kom til hektene og nytt liv tok til å pulsere, oppsto også ønsket om å fortsette det avbrutte arbeid med et festskrift. Noen år smuldret riktignok bort og krigens år ga oss mer enn nok av andre ting å tenke på, men da den var slutt ble det bestemt at nå skulle saken løses, og i 1946 ble klubbens tidligere formann, Nic. Corneliussen, gitt i oppdrag å skrive beretningen til 65 års dagen den 7. juni 1947.

Manuskriptet lå også ferdig til bestemt tid, derimot var bildestoffet ikke så komplett som ønskelig, og så ble det påny en utsettelse, denne gang til 70 års dagen.

Til slutt vil styret få takke alle som har hjulpet til at dette festskrift er blitt en realitet. Innsamlingen av bildestoffet har kostet en god del tid, men til gjengjeld er det ganske rikholdig og det avspeiler roklubbens historie på en fyldig måte.

Arendal 7. juni 1952.

Einar Nielsen,
formann.

Birger Andersen,
viseform. og sekr.

Wil. Svensen,
rosjef

Finn Olav Skog,
materialforvalter.

Sigurd Dalsøren
kasserer.

År 1882 den 7. juni samledes etter forutgått innbydelse en del av medlemmene i opprettendes roklubb.

Således begynner Arendals Roklubs første forhandlingsprotokoll, og av det som videre kan nevnes fra dette stiftelsesmøte er at etter forutgått korrespondanse mellom innbyderne og en eldre privat roklubb gikk de fleste av medlemmene i den private klubb inn i den nystiftede, bl. a. på det vilkår at hvert nye medlem «har som Indtrædelsespenge at erlægge 5 Kroner, hvilket Beløb bliver at hensætte og i intet Tilfælde maa benyttes til andet Øiemed end Anskaffelse af Baade».

Den eldre roklubbs båt «Volo» ble overdradd den nystiftede klubb. Det kan ellers tilføyes at denne veltjente turbåt var i bruk hver sommer fra 1882 til den på grunn av fremskreden alder ble utrangert i 1932.

Båthuset ble overdradd den nye klubben vederlagsfritt, men uten overdragelse av eiendomsretten.

Omkring 30 medlemmer tegnet seg ved starten, hvortil kom ca. 12 av den eldre roklubbs medlemmer. Klubben kunne således begynne sin første sesong med ca. 40 medlemmer. Derimot hadde en bare «Volo» å by som vederlag for medlemskapet, så den båten har nok vært ordentlig «i vinden» den første tid, og det i ordets egentlige betydning.

Det ble på møtet videre bestemt at klubbens navn skulle være

ARENDALES ROKLUB

Årskontingenten ble fastsatt til 5 kroner.

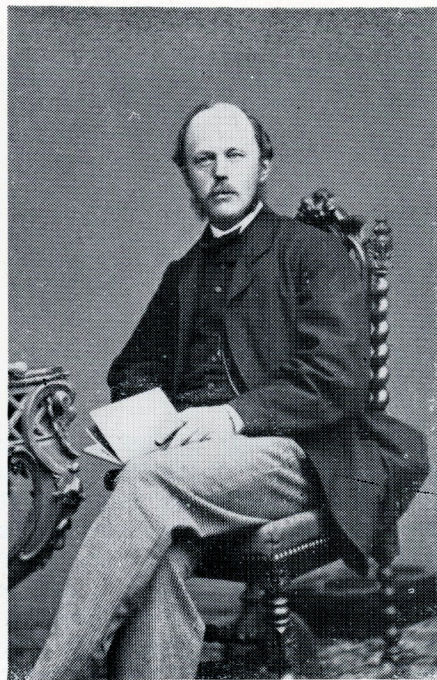
Lovene ble vedtatt med Christiania Roklubs lover som forbilde og med en del tillegg. Det het således i § 4 at «Klubben sorterer under Gymnastikafdelingen». Her menes Turnforeningen, som ved den tid var i union med skytterlaget. § 10 fastsatte at «Klubbens Baade føre blaat og hvit Flag». Dette er altså klubbens farver.

Den første bestyrelse besto av: Ole J. Herlofson, formann, og de øvrige styremedlemmer var Harald Singdahlsen og C. F. Juell.

Protokollen er undertegnet av Anton Bruun, Jacob Aall, Chr. Kløcker, Axel H. Hanssen, Thorvald Claussen, H. J. Hanssen, Chr. Fogh, H. Sing-

O. J. Herlofson. Formann 1882—84.

JACOB AALL Formann 1884

dahlsen, C. F. Juell, Andr. Berge, J. M. Hanssen og J. Høyer, som derfor må betraktes som roklubbens stiftere.

Som det vil forstås hadde klubben som følge av de fra den eldre klubb overtatte eiendeler, en etter forholdene ganske gunstig start.

Øvelsene begynte den 17. juni og 4 båtlag var i sommerens løp i sving. I alt ble «Volo» brukt 34 ganger. Flest roturer hadde Harald Singdahlsen med 16 turer.

På generalforsamlingen den 16. november 1882 diskutertes anskaffelse av en ny hensiktsmessig engelsk kapproingsbåt. Christian Stephansen tilbød å dekke halvparten av båtens kostende mot at den annen halvpart ble betalt av medlemmene. Som takk for sitt flotte tilbud ble Stephansen klubbens første æresmedlem. Båten, en klinkbygd 4 årers outrigger, ble innkjøpt fra London og mottatt med begeistring. Den kostet 35 pund, var av mahogny og etter datidens fordringer en i alle henseender moderne racebåt. Det var omkring den tiden da overgang fra faste til bevegelige seter var gjort. De første sleider ble anbrakt på skinner og det var også tilfellet med den innkjøpte outrigger. Den ble tatt i bruk første gang den 2. juni 1883 og — heter det i rojournalen: Forsøget forløb forholdsvis heldigt af». Den var i bruk til sommeren 1914, da den på grunn av elde ikke lenger var mulig å holde flytende.

Chr. Stephansen jr. Æresmedlem 1833.

1883

Sommeren 1883 ble outriggeren og «Volo» i alt brukt 39 turer. Flest turer hadde Andr. Berge og Hans P. Fløystad med 35 på hver. Dernest hadde Gjerulf Fløystad 34. Sesongen begynte den 15. mai og 2 lag var i aktivitet til sommerens slutt.

1884

I generalforsamling den 1. mai 1884 valgtes nytt styre med *Jacob Aall* som formann og Chr. Kløcker og Harald Singdahlsen som styremedlemmer. M. Fosterud var suppleant.

Båtene ble i 1884 bare brukt 15 ganger. Det var 2 lag.

I begynnelsen av juni forsøkte bestyrelsen å få i stand en kapproing for gigger, sjekter og prammer, men av mangel på tilslutning ble den innstilt. Medlemstallet var 32.

1885

Da Chr. Stephansen jr., som i 1885 var valgt til formann, i brev til bestyrelsen — han var nok ikke tilstede ved valget — fant ikke å kunne motta valg, enedes en på ekstraordinær generalforsamling i juni om å forespørre doktor Blich og Chr. Eyde om en av dem var villig til å fungere. For det tilfelle at ingen av dem ville motta valg, ble Harald Singdahlsen valgt til formann. Siegw. N. Amble ble kasserer og Chr. Stephansen jr. erklærte seg villig til å motta valg som suppleant. Tilbudet ble mottatt med akklamasjon. For øvrig ble det til at Singdahlsen fortsatte som formann.

1886

Så kommer vi til det herostratisk berømte år 1886. I denne for vår by så bevegede «krackens» tid, da så meget ramlet over ende, fikk også roklubben sin del av påkjenningen. Den sovnet for en tid stille og blidelig inn og dens eiendeler ble tatt vare på av Arendals Turnforening, for det tilfelle den skulle våkne til nytt liv. Og roklubben våknet til nytt liv, men først etter en dyp søvn på 4 år.

1890

Sommeren 1890 var det et par lag i sving og et nytt avsnitt i klubbens historie begynner. Noen egentlig glorie kan en vel neppe si at det var over det avsluttede, men det må erindres at det den gang ikke var andre

roklubber på vår langstrakte kyst. Christiania, Fredrikstad og Ormsund var nok startet, men vanskelighetene dengang kan allikevel ikke sammenlignes med forholdene i dag. En var derfor henvist til det som klubbens ledelse kunne bringe ut av situasjonen rent idrettslig sett, og det kunne ikke bli stort. Båtmateriellet besto jo bare av outriggeren og «Volo», det var to høyst ulike båttyper, og noen kapproing disse imellom kunne det selvsagt ikke være tanke på.

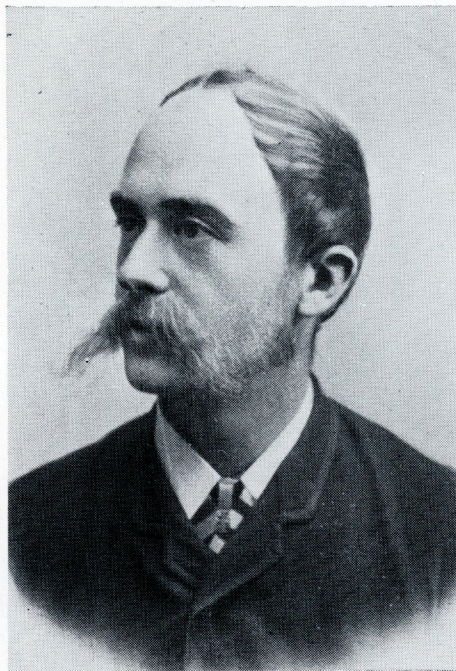
En var derfor henvist til turroing, og det holdt da også klubbens medlemmer ufortrødent på med i det stille håp at kanskje en eller annen kapproing vinket i det fjerne.

1891

På foranledning av turnforeningens formann, turnfaderen Joseph Stockinger, påtok et av denne forenings styremedlemmer, Andr. Berge, seg i 1891 å ordne forholdet med roklubben.

Det ble — berettes det — uttalt ønske om at turnforeningen ubetinget burde påse at roklubben fikk interesserte medlemmer til bestyrelse og at disse igjen «bestræber sig for at hverve Medlemmer som paaser at Eiendelerne holdes i den behørige Orden».

Vedlikeholdet av båthuset i denne gjenfødelsesperiode synes å ha vært forsømt. Taket på den ene side var for en stor del blottet for takstein, så regnvannet trengte gjennom, hvorved outriggeren sto i fare for å bli ødelagt, og, som det heter i en innberetning, «da Børnene deromkring vistnok morer sig med at knuse mest mulig Taksten», anbefales det at taket blir tekket med bølgeblikk.

Harald Singdahlen. Formann 1885—86.

1892

Imidlertid fortsatte det på lykke og fromme omtrent som før. Noen bestyrelse er i hvert fall ikke valgt før i 1892, da *Chr. Friis* den 21. mai tilskrev turnforeningen og anmodet om dennes samtykke til å benytte båtene. Turnforeningen ba deretter Friis om å få valgt et styre som kunne komme i rapport med turnforeningens styre.

Dette ble da gjort og nytt styre ble valgt med *Chr. Friis* som formann. De øvrige styremedlemmer var *Ove Toft* og *Jens Grøntoft*. Til suppleant valgtes *Jens Svendsen jr.* Medlemstallet var heller beskjedent, det ble

oppgitt å være 9 aktive. Båtene ble bare benyttet 11 ganger, derav en tur til Grimstad. I følge rojournalen ble strekningen rodd på 2 timer, iberegnet 10 minutters hvil ved Fevig.

Tilslutningen til klubben var heller ikke senere i sesongen som bestyrelsen hadde håpet. I august var det således ikke over 10 medlemmer og bare ett båtlag var i virksomhet. Men håpet er jo som kjent lysegrønt. En regnet med i løpet av kort tid å få tegnet så mange medlemmer at nye båtlag kunne settes i gang. Tirsdag og torsdag var faste øvelsesdager fra kl. 8 til 10 om kvelden og når det var uvær — den påfølgende dag.

1893

Friis fortsatte som formann i 1893 og de øvrige styremedlemmer var Axel Hornbeck og Paul Stein. Medlemstallet er kommet opp i 12 aktive og styret ser lyst på situasjonen, håper på ny tilgang og at 3 lag kan settes i gang i sommerens løp. Båthuset åpnedes den 24. april og den 2. mai er de aktives tall øket til 16. Det flytende materiell besto fremdeles bare av «Volo» og outriggeren. Som følge herav måtte tilslutningen begrenses.

Et eksempel på liten forståelse for idretten blant eldre folk i hine dager har vi i et lite intermesso som fant sted mellom klubben og en privatmann ved sesongens begynnelse. Han hadde en større seilsjekte stående i vinteropplag i båthuset. I et høflig brev henstilte styret til ham å fjerne sjekta, da den sto i veien når båtene skulle ut og inn i båthuset. Mannen påberopte seg at han hadde bryggeriets tillatelse til å la båten stå, at den var nymalt og han gjorde derfor regning på klubbens velvilje. Da det var gått 8 dager uten at eieren av sjekta gjorde tegn til å få den fjernet, tok roerne saken i sin egen hånd og satte båten på vannet.

Det har sikkert vært med den største tilfredsstillelse at klubbens formann skrev til eieren at da de tross gjentatte anmodninger om fjernelse «fremdeles fandt Sjegten henstaaende i Roklubbens Baadhus, tillod vi os efter Konferance med Bådhusets Eiere og iagttagende al Forsigtighed at sætte den paa Vandet og fortøiet den udenfor Bådhuset, hvor den nu henligger».

Hvordan eieren tok det, berettes intet om, men sjekta kom sikkert ikke oftere til å gi grunn til ergrelser for klubben.

Av lengre roturer var det en til Grimstad den 25. juni i «Volo», hvilket forledet styremedlem Hornbeck til å sende de 5 langveisfarende følgende telegram: «Til Volo Nilsens Hotel Grimstad. Glæder mig. Modige Maur skyr hverken vaadt utenpaa eller indi. Haaber bedre Hjemtour. Hilsener til alle fem».

Om det har vært relativt bra med tilslutning fra den aktive ungdom i begynnelsen av nittiårene, så sto klubben allikevel økonomisk på svake føtter. Den var fremdeles under en viss kontroll av turnforeningen og det har visstnok fortsatt i den lei noen tid fremover. Det ser ut som klubben ville over i nye forhold, for den 9. august samme år ble det rettet en forespørsel til Arendals Seilforening om tillatelse til å sortere under denne forening, et andragende som imidlertid ikke ble innvilget — heldigvis, får

en vel si. Kapproinger var det fortsatt heller skralt med. Innbydelser fra andre klubber kom det jo av og til og det ble også gjort noen hederlige forsøk — som i 1884 — men det ble med forsøket. Klubbens roere innlot seg aldri i noen dyst mot utenbys lag, om det nå har vært av beskjedenhets eller av andre årsaker. Materiellet var visstnok ikke rart, men en hadde da outriggeren, som på den tid var en brukbar racebåt.

Det var gammel tradisjon i Arendal å avholde 17. mai-kapproing for bruksbåter. I disse kapproinger, som dagens festkomité var arrangør av, deltok også «Volo» og senere «Diana», da den kom til. I første halvdel av nittiårene hadde «Volo» en båt fra Kolbjørnsvik ved navn «Ellida» til konkurrent.

Kapproingsbanen gikk vanligvis fra Rådhusbryggen ned Tromøysund til Havstad Støperi, der en merkebåt ble rundet, hvorefter løpet fortsatte tilbake til utgangspunktet, en distanse på omtrent 4000 meter. I 1893 deltok roklubbens «Volo» med følgende lag: Chr. Friis, P. M. Pedersen, Paul Stein og Axel Hornbeck. Coxen het Knutsen. Navnene på «Ellida»s mannskap vites ikke. Det eneste vi vet er at det besto av Kolbjørnsvikgutter. «Ellida» vant med 5 sekunder på en tid av 25 min. 44 sek. Senere på sommeren tilskrev roklubben «Kolbjørnsvig Rolag», som det het, og utfordret til kapproing i «Ellida» søndag den 27. august kl. 4½ ettermiddag.

Laget lovet å delta, men da den store dag kom, møtte det ikke, ukjent av hvilken årsak.

Den 17. september kl. 4 ettermiddag var det stor kapproing med 32 lag i sjekter, gigger og prammer. Mannskapenes alder varierte fra 23 og ned til 12 år og var inndelt i 4 klasser.

En masse mennesker hadde samlet seg på bryggene, på havnen vrimlet det av alle slags farkoster, som forresten la seg alle vegne i robanen, og d/s «Spero», som samtidig kom inn, la seg tvers over banen, hvorved en masse brudulje oppsto. De deltakende lag måtte som følge herav stanse midt i løpet, ro ut av banen, ja, tildels bryte løpet. Forargelsen var stor over hensynsløsheten. Det tør muligens ha lagt en demper på gemyttene, så de falt mer til ro at turnmusikken var marsjert opp og spilte fra Rådhusbryggen. Premievinnerne var mange. De som fikk 1. premie var:

1. klasse: Knudsens «Viking. Tid 25.18. *Skilsø* v/ Chr. W. Pettersen, Ole P. Knudsen, E. A. Pettersen, T. Nilssen, styrm. K. Knudsen.
2. » «Oceans» gigg. Tid 27.7. *Brattekleiv* v/ Ant. Wroldsen, Ludv. Larsen, Svend Svendsen, Chr. Pedersen, styrm. Edv. Olsen.
3. » A. Olsens sjekte. Tid 16.50. *Sandvigen* v/ Gustav Gustavsen, Martin Reiersen, Ole Steffensen, Jens Olafsen, styrm. G. Svendsen.
4. » Prammer. Pram nr. 1. Tid 16.15. *Kolbjørnsvik* v/ Martin Christensen, Andr. Andreassen, Hans Hansen, Karl Jonassen, styrm. Alb. Andersen.

Etter tidene å dømme har det vært en ganske drøy distanse å ro.

I 1893 var klubbens båter i bruk 56 ganger. Flest roturer hadde Chr. Friis med 46. Dernest hadde Axel Hornbeck 38 og Paul Stein 30.

1894

Båthuset åpnedes den 3. mai og 3 lag var i virksomhet. I årets 17. mai-kapprising deltok klubben med 1 lag. Løpet var denne gang lagt ut Galtesund til Sandviken og tilbake til byen, et strekk på om lag 4000 meter. Laget — de rodde «Volo» — besto av Chr. Friis, Marthin Hanssen, Lind, Paul Stein og Ove Toft, cox. Distansen ble rodd på en tid av 23 min. 16 sek.

Det ser ut som interessen for kapping nå er steget. Styret omgås således med planer for en sådan søndag den 2. september med deltakelse av «Volo», «Ellida» og en tredje båt som gikk under navn av Jonassens båt. På et møte den 10. august ble forslag herom lagt frem for medlemmene, men de ville ikke bevilge noe av klubbens midler til formålet. Derimot ble det henstilt til båtlaget som ønsket kapping å arrangere seg med de deltakende båter. Et forslag fra formannen om at bestyrelsen skulle overta ledelsen av kappingen ble — merkelig nok — heller ikke vedtatt.

Møteprotokollen er avsluttet med følgende bemerkning, full av resignasjon: «Kapping bliver i Tilfælde altsaa en privat Sag mellem Baadlagene».

På det samme møte kom forresten til orde de første ønsker om å få mer og nytt materiell og det ble rettet henstilling til styret om å søke Arendals Samlag for Brændevinshandel om kr. 200.— til anskaffelse av ny båt. Søknad ble også innsendt, men den ble ikke innvilget.

Det rådet den gang liten forståelse for nødvendigheten av roklubbens små krav, i høyden litt sympati, men det er så rart med det, bare sympati kan ikke fremtrylle selv en robåt.

Det ble forespurt hos eieren av «Ellida» om båten var til salgs, men det ble ingen handel av, da eieren var uvillig.

Båtene ble brukt i alt 45 ganger i 1894 og Chr. Friis hadde flest roturer, nemlig 32. Dernest hadde Ingv. Friis 23 og Georg Bing og T. Taraldsen 22 turer hver.

Samme sommer lå det et tysk orlogsskip nede ved Øyeren i Tromøysund. Flere av lagene la sine roturer den veien, og et par av dem har ved et enkelt høve anført i rojournalen: «Roede rundt Chefbaaden». Hvis de dermed har ment at de rodde den «rundt», som vi med et velkjent ordtak kaller det, så har de tyske gastene, for ikke å nevne de høyere grader, sikkert ikke vært særlig blide å skue. De tyske orlogsgaster var nå aldri noe å rope hurra for, som roere betraktet.

Sesongen avsluttedes med en rotur i «Volo» rundt Hisøy den 7. oktober. Det var sogar en morgentur.

1895

Et forslag fremsatt for generalforsamlingen den 2. april 1895 om at å gutter under 15 år kunne danne båtlag, ble enstemmig vedtatt. De

skulle oppøves under betryggende tilsyn og betale en av bestyrelsen fastsatt passende kontingent. Forslaget fikk ingen praktisk betydning. Den engang fastsatte aldersgrense, 16 år, er sikkert det lavmål som ikke bør overskrides for å bli medlem og kunne delta i en så vidt krevende idrett som roing er, særlig når det gjelder kapproing, som stiller ganske sterke fysiske krav. En annen sak blir det når den fysiske alder er tilstede.

Til bestyrelse valgtes Chr. Friis, formann, Axel Hornbeck og Paul Stein.

Båthuset åpnet sine dører den 25. april. 17. mai deltok et lag i den tradisjonelle kapproing. Det var et usedvanlig langt løp, fra byen til Håholmen og tilbake til byen, en distanse på omtrent 6000 meter. Klubbens lag, som rodde «Volo», fikk 1. premie. Det besto av Hagb. Holmboe, Rynning, Emil Pettersen og Paul Stein. Cox: Ove Toft.

«Volo» var i sommerens løp i bruk 42 ganger, men outriggeren kan ikke sees å ha vært på vannet. 3 båtlag var i sving.

Flest roturer faller på Chr. Friis med 22. Dernest hadde Paul Stein 19 og brødrene Gjerulf og Peter Fløystad 18 hver. Siste rotur var til Songe en morgen den 7. september kl. 7.

1896

Friis gjenvalgtes til formann i 1896 og de 2 andre medlemmer av styret, Axel Hornbeck og Ove L. Toft, likeså.

Et forslag om å anskaffe en flåte ved båhuset ble enstemmig forkastet. Selv ikke et tilbud fra Jens Grøntoft om å legge ut de for anskaffelse av flåten nødvendige penger, kr. 70.—, ble antatt. For høflighets skyld ble det med takk avslått. Med økonomien var det omtrent midt mellom tarvelig og bekymringsfullt, så en fant ikke å kunne bebyrde klubben med så stor forpliktelse i øyeblikket og valgte derfor å fortsette som før med å leie en flåte for sesongen.

Roøvelsene ble gjenopptatt den 1. mai med en rotur til Store Torungen i «Volo».

Den tradisjonelle 17. mai kapproing fant som vanlig sted, og igjen møttes «Volo» og «Ellida» på startlinjen. Løpet var denne gang til Sandviken og tilbake til byen via Brattekleiv. «Volo»s lag, Chr. Friis, Gjerulf Fløystad, Paul Stein, Peter Fløystad med Ove Toft som cox, seiret overlegent etter å ha rodd strekningen på en tid av 26 min. 51½ sek. «Ellida»s lag brukte 28 min. 8 sek. Distansen var ca. 4500 meter.

Det ser ikke ut som materiellet har vært meget brukt i 1896. 33 turer er notert i journalen, men da det er et interval her fra 28. mai til 6. august, kan det være en mulighet for at journalen ikke har vært tilgjengelig i juni og juli og eventuelle turer i disse to måneder derfor ikke er kommet med. Som noe utenfor det vanlige har et outriggerlag rodd rundt Hisøya. Hvordan laget klarte kreppa ved Strømbrua, forteller rojournalen ikke noe om. For outriggeren må det ha vært «a narrow escape», så lykka har nok vært bedre enn forstanden, men det var allikevel ingen dårlig prestasjon.

Chr. Friis hadde flest roturer, nemlig 18, dernest kommer brødrene

Gjerulf og Peter Fløystad samt Peter G. Christensen med 14 og Sigurd Herlofson, Peter Bredal Christensen og Paul Stein med 13 turer hver. Siste rotur den 31. august. Alt i alt et magert år, hvis en kan tro rojournalen, men som sagt det er en mulighet for at den ikke har vært utlagt i juni og juli, og det forklarer jo en god del.

Skal en bedømme tilslutningen etter bruken av båtmateriellet, så har den etter våre dagers syn vært liten. Det har vært 2—3 lag i sving og av og til bare 1 lag. En får si at det går i rykk og napp, men hel stans er det heller ikke, og så må det erindres at båtmateriellet var så minimalt som det kunne være. Det var sikkert ikke bare moro å være formann i en så vanskelig stilt klubb.

1897

Båthuset åpnedes i 1897 onsdag den 21. april med en rotur til Songekilen i gode gamle «Volo». Ingen roturer er notert etter 14. juli. Det så ganske livlig ut i mai og juni, men så er det tilsynelatende helt slutt.

Friis har sitt siste formannsår, Hagb. Holmboe er viseformann, Ove L. Toft er kasserer og Ferd. Pfaff er suppleant. Året er fattig på hendelser for så vidt som de gamle bøker og journaler ikke har noe å berette utenom de vanlige øvelser. Det er lite, men allikevel noe, og det er både iart og humør over de få utøvere av denne herlige idrett.

Ingen av klubbens lag kan ses å ha vært med i årets 17. mai-kapp-roing og sommerens lengste tur var til Sagene i Næskilen den 30. mai.

I alt ble båtene benyttet 41 ganger og de fleste roturer faller på Chr. Friis med 16, Oscar Pfaff 14 og Sigurd Elligers 12 turer.

1898

Heller ikke 1898 gir inntrykk av å ha vært noe florissant år i rent konkurransemessig henseende. Bare et fåtall roturer er notert. Friis, som utvilsomt har vært en god formann for klubben, er reist fra byen og kassereren har bosatt seg i Sør-Afrika. Som ny formann er viseformannen, Hagb. Holmboe, rykket opp og fungerende styremedlemmer er Ferd. Pfaff og J. E. Toft. S. Chr. Hansen er suppleant.

Styret fikk bemyndigelse til å søke tilveiebrakt midler som skulle

Chr. Friis. Formann 1892—97.

anvendes til kjøp av ny båt, maken til «Volo». Det var påkrevd å avhjelpe mangelen på båtmateriell — en hadde jo bare én båt av Volo-typen, og samtidig gjaldt det jo å fremme rosporten ved konkurranse innen klubben.

Røvelsene begynte den 1. mai, men skal en dømme etter rojournalen må sesongen ha vært atskillig under middels. Livstegn var det da og en holdt det flytende i ordets beste betydning i håp om at bedre tider en dag ville komme. Heller ikke i 1898 kan det ses at klubben har deltatt i 17. mai-kapproingen med noe lag.

1899

På ekstraordinær generalforsamling den 2. mai 1899 ble bestyrelsen bemyndiget til å kontrahere ny båt så snart kr. 225.— var tegnet. Det var til da innkommet kr. 148.—, men da en ny båt i henhold til innhentet oppgave ikke kunne erholdes under kr. 250.—, fant besyrelsen ikke å turde gå i gang med nybygningen foreløpig.

Styret er det samme som fjorårets. Noen kapproing kan det ikke ses at klubben har vært med på. Båtene var i bruk litt flere ganger enn i 1898, men alt i alt synes det som klubben har før en beskjeden tilværelse også den sommeren. Sesongens siste rotur var 22. september med et strekk ned til Øyeren i Tromøysund. Den lengste turen var rundt Mærdø og Gjesøya den 6. juni. Outriggeren var ikke på vannet.

Hagb. Holmboe. Formann 1898—99.

1900

Så befinner vi oss i århundreskiftet, og det ser ut som klubben nå går inn i en lysere og bedre tilværelse. Formannen og viseformannen ønsket avløsning og foreslo følgende å komme på valg:

J. E. Toft, S. Chr. Hansen, Carl Carlberg og Bjarne Hiis. Videre fant styret at det ennå ikke våget å gå til kontrahering av den foran nevnte båt, da det av forrige generalforsamling stipulerte beløp, kr. 225.—, ennå ikke var nådd.

På generalforsamlingen den 25. april ble valgt helt nytt styre. S. Chr. Hansen ble formann. Bjarne Hiis og Carl Carlberg valgtes til styremedlemmer og J. E. Toft til suppleant.

Sesongen tok til 1. mai og avsluttet 4. september etter at båtene («Volo» og outriggeren) hadde vært i bruk 67 ganger. Det var det høyeste antall siden klubben ble stiftet. Nytt blod begynte å strømme i klubbens årer, hvis det må være tillatt å bruke et slikt uttrykk om en roklubb.

Flest roturer faller på Bernt Jacobsen, som hadde 26. Deretter hadde Bjarne Hiis og Chr. Andersen hver 25, Chr. Køber 24 og Ingvar Bø 23. De øvrige hadde fra 20 og nedover til 4—5 turer.

I 17. mai-kapproingen det år deltok klubben med et lag i «Volo». Laget tapte imidlertid kontant, som laget selv valgte å kalle det, overfor den uovervinnelige Smidalssjekta. Denne, som var lenger og smalere enn «Volo», var dertil forsynt med små utriggere i stedet for tolleganger, så den var helt uovervinnelig for båter av typen «Volo», som ikke på noen måte var i klasse med den. Men ved 17. mai-kapproingene dengang var det ikke så nøye som i våre dager, da alt siktes i millimeter og 10-dels sekunder.

Løpet gikk fra Kallevigs røde boder på Tyholmen, der kullageret nå er, og til Løgebergskåret og tilbake til mål, en distanse på omtrent 3000 meter. Roklubbens lag besto av A. Tellefsen, John Møller, N. Wallentinsen, Lars W. Møller. P. Chr. Pettersen var lagets cox.

Den nye båten som medlemmene gikk og ventet på, var ennå ikke kommet, men på ekstraordinær generalforsamling den 21. november fikk styret fullmakt til å anvende inntil kr. 300.— av klubbens midler til øyemedet, samtidig som båten ble bestilt.

1901

S. Chr. Hansen gjenvalgtes til formann for året 1901 og som styremedlemmer valgtes J. E. Toft og John Møller. Til den nye båt, som er under bygging hos blokkmaker Anthon Knudsen i Kuvika, er innkommet kr. 193.06. Den ble levert ved sesongens begynnelse og betegnet en pen tilvekst til klubben, men allikevel var båtene bare 33 ganger på vannet sommeren 1901.

Sammen med «Volo» deltok et lag i den nye mot erkefienden Smidalssjekta i 17. mai-kapproingen. Den nye viste seg å være litt mer lett-rodd enn «Volo» og beseiret også denne, men selv med oppbydelsen av sine siste krefter var laget ikke i stand til å slå den hittil ubeseirede Smidalssjekta. Løpet var fra de røde boder på Tyholmen til Flyndra og tilbake til startlinjen. «Volo»s mannskap var Helmer Henriksen, Abraham Gundersen, Lars Pettersen og Carl Halle, cox Jacob Nilsen. I den nye rodde Alf Jensen, Reinert Torkildsen, Carl Nilsen og John Møller. J. E. Toft var cox.

Det kan neppe ha vært etter grundige forberedelser at lagene gikk til kapproing i hine dager. Rojournalen viser 6 — sier og skriver seks — treningsturer for hvert lag før kapproingen. Selv om det ikke trengtes så lang treningen i disse båtene med deres faste seter (tofter), så var jo robanen den gang betydelig lenger enn de i dag hevdete 2000 meter.

Da sesongen sluttet hadde John Møller, Alf Jensen og Henrik M. Køber 10 turer hver, det var rekorden det året.

1902

Til formann for 1902 valgtes Bjarne Hiis. John Møller og Ingvald Bjørneboe var styremedlemmer.

Båthuset åpnedes 3. mai. Sesongen var livlig, og ny rekord i antall roturer ble satt, nemlig 100.

I 17. mai-kapproingen deltok alle klubbens 3 båter, idet outriggeren rodde walk over. Løpet gikk denne gang fra Rådhuset til Øyeren i Tromøysund og tilbake til Rådhuset. «Volo» og «den nye» hadde igjen en dyst med Smiedalssjekta, der som vanlig gikk av med seiren, med den nye også nå på 2. plassen, 27 sekunder etter. «Den nye» ble rodd av Georg Møller, Erik Johansen, Aug. Johnsen og Nestor Johnsen med Sverre Olsen som cox.

«Volo»s mannskap var Kr. Taraldsen, N. Nicolaysen, A. Andersen og O. Christensen. P. Chr. Pettersen var cox. Tidene er ikke notert. Outriggerens lag besto av Bernt Jacobsen, Chr. Køber, Ingvar Bø, stroke Chr. Andersen og cox Caspar Hiestand. De fullførte løpet, som var ca. 3000 meter, på 11½ minutt.

Den 7. juni var klubben 20 år. Dagen gikk av i stillhet. Derimot arrangertes en utflukt den 17. juni til Ubekilen med 2 båtlag — i «Volo» og den nye, som nå er døpt og heter «Diana».

Ellers kan nevnes at 2 lag rodde til Grimstad den 15. juni.

Bernt Jacobsen hadde flest turer den sommeren, i alt 28. Dernest kommer Julius Ørum med 24 og Anders Krøger med 20 turer. I alt 46 medlemmer benyttet båtene i 1902, men de kan ikke ses å ha vært i bruk etter 31. juli. Båthuset ble påkostet 90 kroner.

De 20 år klubben nå har lagt bak seg viser med all tydelighet at det hittil har gått i rykk og napp. Det ene året relativt høyt oppe for så det neste år å være nede i en dyp bølgedal. Økonomien var som regel trykkende, og for dem som sto i brodden må det mer enn en gang ha vært grunn til å gå trett. Men hver gang det så mørkest ut, kom det gjerne et gløtt som ga nytt mot og en gikk på med ungdommens glød, og selv om resultatene ikke hver gang svarte til forventningene, så har vil-

S. Chr. Hansen. Formann 1900—01,
1912—13.

jen til å holde ut alltid vært like usvekket. Og når en eller annen av og til ga opp og la inn årene, så sto hver gang unge krefter ferdig til å overta og begynne på ny frisk.

Det var vanskelige tider. En var vant til å klare seg med lite, forholdene var små den gang, inntektene var i forhold dertil, og det måtte snues og vendes på skillingen før den ble gitt ut. Det hørte i sannhet til de store sjeldenheter å finne noen som var villig til å ofre på idrettens alter, det være seg aldri så lite. De som kunne, ville ikke, og de som ville, kunne ikke.. Roklubben var i disse år foruten turnforeningen og skiklubben, byens eneste idrettsklubb for voksen ungdom, som selv om den var rukket over konfirmasjonsalderens pengeknappe periode allikevel ikke var så pengesterk at den kunne ta større økonomiske løft. Når det derfor allikevel lyktes å holde klubben flytende, bokstavelig talt, så viser det alt tatt i betraktning, at den var levedyktig, så meget mer som barnesykdommene var overstått.

Bortsett fra outriggeren, som nå var i sitt 20. år, var hverken «Volo» eller «Diana» tidsmessige båter i den forstand. Som turbåter egnet de seg glimrende og klubbens historie avspiller seg også i de kortere og lengre turer som ble foretatt i vår skjærgård med disse 2 ærverdige båter, i blest som i solgangsvindens sakte bris. Helse og styrke var de goder som guttene hentet der i et friskt og utvungent liv mellom holmer og skjær og i de lune sund.

1903

John Møller overtok formannsvervet i 1903 med G. Blichner og Chr. Køber som styremedlemmer. Hans Oddersland var suppleant. Årskontingenten har hittil vært 3 små kroner. I tillegg hertil blir nå innført 1 krone i innskrivningspenger. Det var jo ikke meget, men alle monner drar, vet vi. Sesongen tok til den 3. mai og båtene ble i alt brukt til 54 turer. Bare «Diana» deltok i kapproingen 17. mai og var 30 sekunder etter Smiedalsjekta. Dermed er det også slutt med kapproinger fra roklubbens side i noen år. Men båtene er i flittig bruk og nye medlemmer kommer stadig til mens de eldre etter hvert bakker ut. — Siste rotur ble foretatt 25. august,

BJARNE HIIS
Formann 1902

og de lengste turene var en til Grimstad i «Diana» og en til Tvedestrand i «Volo». Distansen Grimstad—robua ble rodd på 2¼ time. De fleste roturer hadde Alfred Sørensen med 22, dernest hadde Nils Chr. Olsen 18. Medlemstallet var 45.

1904

Sommeren 1904 var båtene i bruk 41 ganger og det var 4 lag som rodde. Styret er det samme som fjorårets. Første rotur fant ikke sted før den 3. juni og den siste var den 22. september til Lille Torungen. Medlemstallet er nede i 23 aktive. Ludvig Thomsen hadde flest turer, i alt 20. Dernest hadde Edvard Tønnesen 19, Jonas Hiller og Chr. Paulsen 18 hver og Arnt J. Mørland, Joh. A. Svendsen og N. Chr. Olsen 17 hver. Lengste rotur ble foretatt med «Diana» den 24. august, 1 mil av Store Torungen i et praktfullt måneskinn.

Ellers har bestyrelsen den 15. juni fått snusen i at et båtlag har hatt damer i båten og gjør oppmerksom på at sådant ikke er tillatt, hvorefter laget lover at forbudet skal bli overholdt.

Et forslag fra kassereren om å få ordnet med styrt i båtuset ble ikke realisert, da en etter nøye overveielse fant at klubbens kasse ikke maktet det.

1905

John Møller gjenvalgtes til formann for 1905. Henrik M. Køber var viseformann og Joh. A. Svendsen er klubbens kasserer. Chr. Køber valgtes til suppleant.

Klubben går igjen ned i en bølgedal og aktiviteten er minimal. Båtene ble ikke tatt i bruk før omkring 10. juni og bare 1 båtlag var i sving. I alt ble foretatt 19 turer, siste gang den 30. august.

Joh. A. Svendsen og Jonas Hiller hadde 18 turer hver, Ole Paulsen og N. Chr. Olsen 17. Mer er ikke å nevne fra den sommeren, det eneste måtte være at det ene laget har vist en særlig interesse for Lille Torungen med flittige besøk der.

1906

Bestyrelsen er i 1906 uforandret, bortsett fra at Ole Paulsen er blitt viseformann i stedet for Henrik M. Køber, som er gått ut av styret. Båtuset åpnet sine dører den 30. april og båtene var ute 62 ganger. Flere yngre medlemmer er kommet til og 5 båtlag er i virksomhet.

En ny tilvekst fikk klubben det året i den velkjente Smidalsjekte, idet eieren, Anthon Dahl, forærte den på nærmere fastsatte betingelser.

Den 10. juni var 3 lag på fellestur til Tvedestrand i «Volo», «Diana» og den nyervervede Smidalsjekte. Avgangen fant sted kl. 8 morgen i det vakreste forsommervær og stemningen blant roerne sto i beste samklang med været. Ankomsten til Tvedestrand vakte litt oppsikt på det sommer-

stille sted. Mannskapene inntok middag under stor stemning på Fram hotell. Etter middagen startedes for Staubo, der Tvedestrand's turnforening hadde turnoppvisning og hvor det var dans i det grønne. Ut på kvelden tok hjemferden til og ankomsten til båthuset fant sted ved 11-tiden etter en vellykket tur.

Ellers er en tur rundt Tromøya den 8. juli også verd å minnes. Nødlanding måtte foretas på Tromlingene for at mannskapet kunne få seg en hvil før de «stakk ut» i Skagerak, der sjøen etter hvert var tiltatt. Det ble derfor en nokså stri tårn langs det åpne havstykke før «Diana» etter et par timers roing kom inn i smult farvann ved østre gapet av Mærdø med en del vann inne og dens mannskap med våte trøyer.

Siste rotur var til Mærdø den 30. september. Flest turer hadde Nic. Corneliussen med 28. Deretter hadde Per Korsmo 25, Jonas Hiller 22 og Ths. Christiansen 20.

ANTHON DAHL
Æresmedlem 1907

1907

På generalforsamling 11. april 1907 ble Anthon Dahl enstemmig utnevnt til æresmedlem, og hans gave — Smidalsjekta — under stor jubel døpt og kalt «Dahl-illa».

Formannen gjenvalgtes og Per Korsmo ble viseformann. Kassereren er den samme. Ole Paulsen er suppleant.

Sommeren var kald og sur, men det lot roerne seg ikke skremme av. De var entusiaster og båtene ble tatt i bruk 1. mai og var på vannet i alt 93 ganger. Den nå 24 år gamle outrigger blir satt i stand og blir brukbar ennå noen år etter å ha stått ubrukt i 4 somrer. Men da det ble trangt om plassen i båthuset anbraktes den i taljer. Medlemstallet var 25 aktive. Av lengre turer kan nevnes en til Tvedestrand.

7. juni hadde klubben 25 års jubileum, og dagen ble feiret. Det var stelt til i en låve som sto tom. Det var på Øyeren i Tromøysund, og en del av medlemmene var reist i forveien tidligere på dagen for å gjøre i stand til festen, som fant sted om kvelden. 3. båtlag samledes i båthuset senere og rodde i eskadre til Øyeren, der det var pyntet med flagg og hvor et improvisert men hyggelig festbord ventet deltakerne. Festen forløp i den gemyttligste stemning. Det var taler, sang og salutt, som ga gjenlyd over sundet i den stille kveld. Det var mot de små timer da hjemferden begynte. Formannens bredmavede seilbåt, som tidligere var kommet med provianten, skulle bukseser hjem av de 3 båtlag. Det ble et usedvanlig tungt slep, men at det var så tungt hadde ingen drømt om. Da ferden omsider var kommet til det nåværende båthus kom forklaringen. Foruten seilbåten hadde mannskapene også rodd på skodfestet, en diger kampestein. Intet under at hjemferden tok lang tid, men det forhindret ikke at latteren braket løs og at humøret steg enda noen grader før alle var vel fremme i båthuset.

25-ARSJUBILEET 1907

Sittende: Thv. Halvorsen, Nicolay Kintzell, Joh. A. Svendsen. Nils Volmert, John Møller, form., Per Korsmo.

Stående: Vilj. Holt, Nic. Corneliussen, Trygve Riis Christensen, Ole Paulsen, Frants Bals, Gerh. Gjeruldsen, Anders Bockmann, Olav Christensen, Thv. Møller, R. Syvertsen, H. Hagland

1908

Det er ytterst sparsomme meddelelser for året 1908. Generalforsamling ble holdt den 28. mars, der styret gjenvalgtes. Styreprotokollen har intet å fortelle og rojournalen er borte for denne og de kommende 2 somre. Allikevel vet vi at flere båtlag var i virksomhet. Ingen kapp- roing fant sted, derimot florerte baderoingen. Det var ettermiddagsturer etter endt arbeidstid til holmene og helst til Bikkjeholla på vestre Mærdø, hvor det var godt å være. Et bad i det ramsalte vann, mens kaffelars kokte, «Dolce far niente» i grønnsveret og til slutt hjemtur til dragspills fjerne låt og under fullmånens sølvglans — hvem glemmer vel en sådan stund.

I oktober måned arrangertes en avskjedstur til Hove for viseformannen, der skulle reise fra byen. Noe sommerminne ble det ikke i den mørke høstkveld med urolig sjø, men allikevel et minne. Båtene hadde 93 turer. Flest turer faller på Per Korsmo 41, Nic. Corneliussen og Rud. Syvertsen 40 og Hans Hagland 34.

1909

Formannen gjenvalgtes for 1909, Ole Paulsen er viseformann og Nils Chr. Volmert kasserer. Bestyrelsen foreslo for medlemmene at det ble oppnevnt en materialforvalter til medlem av styret. Det ble enstemmig vedtatt, og som klubbens første materialforvalter valgtes S. Chr. Hansen.

Båtene kom første gang på vannet den 1. mai og medlemstallet var 26. I sommerens løp steg tallet til 50.

Året betyr i flere henseender et vendepunkt for roklubben. De aktive medlemmer var sterkt interessert i at spørsmålet kapproing ble viet større interesse enn hittil. Dette ble etter hvert et krav som til slutt resulterte i 2 vellykte klubbkapproinger, den ene søndag den 25. juli og den andre søndag den 19. september.

Til den første kapproingen meldte seg 5 lag fra klubben. Ennvidere ble anmeldt 5 lag i sjekter. Om selve kapproingen hitsettes etter «Vestlandske Tidende»:

«Efter en ca. 5-aarig Søvn har Arendals Roklub igjen vaagnet tillive og efter Kaproningen isøndags at dømme til en ny daadrig Tilværelse. Det skulde ogsaa være underligt om der ikke i disse Tragter skulde kunde rekrutteres Mandskab og Interesse nok til at sikre en Roklubs stadige Bestaaen — men det er kanske saa at det som ligger en nær som Livsyрке, har man vanskelig for at faa Sportens ideelle Skjær over.

Dagen — i flere Henseende en Mindetag for Roklubben — oprandt med straalende Sol og en luftig Bris, som den hele Dag brusede friskt i Strandens Løvskov. Ud paa Eftermiddagen skyede det over og truede hele Aftenen udover med Regn. En masse Mennesker var mødt frem for at overvære Sportsstevnet. Paa Havnebryggene sortnede det af Mennesker og Vandet frembød et Mylder af allehaande Farkoster, smaa husvirkede «Kulter» med ca. 1 decimeters Fribord, Prammer fulde af Byens

yngste Ungdom, Sjægter, bredmavede Familiebaade med hele Kjøkkenet ombord, Motorbaade og hvide elegant manøvrerende Seilyachter. Blandt disse vagte en fremmed, flot Mahognykutter særlig Opmerksomhed. Den tilhørte Direktør Melchior i Kjøbenhavn, som paa denne Dag skulde komme til at spille en Rolle i Dagens Program».

Ved ½6-tiden begynte båtene å samles bak startlinjen og presis ½6 strøk roklubbens 3 innriggerer avsted, så fulgte 2 lag på 5 sjekter med 5 minutters mellemrom, derpå 2 innriggerlag og til slutt outriggeren. Kritikken gikk ut på at kapproingen ikke nettopp var noe eksempel på ideell roing, men ga et vitnesbyrd om hvor langt en på egen hånd kan drive det til, når bare den fornødne interesse og energi er tilstede. Seigt og energisk rodde guttene, men stil og holdning var det heller mindre av. At mannskapene klarte 3 løp på hinannen så bra, var et bevis på at betingelsene var tilstede og det ble anbefalt klubben å få en trener 8—14 dagers tid.

Løpets lengde var 2000 meter. Starten ved Kallevigs røde boder på Tyholmen og mållinjen mellom en stake og St. Helena — en holme ved Roligheten i Tromøysundet.

«Dahlilla» ga 20 sek. respitt til «Diana», som igjen ga 20 sek. til «Volo». I første løp fikk «Volo»s mannskap 1. premie. Det var Hans Hagland, Anders Bechmann, Rud. Syvertsen og stroke Nic. Corneliussen. Cox Trygve Christensen, tid 9.59. 2. premie fikk mannskapet i «Diana», Bj. Gundersen, Stian Eriksen, Vict. Terkildsen og stroke Ole Jensen. Cox R. Gundersen, tid 9.58½. 3. premie «Diana» ved Olav Christensen, Peder Stensvand, Fr. Bals og stroke Chr. Albrektsen. Cox Alfr. H. Møller. Tid. 10.04.

Annet løp var om en av direktør Melchior oppsatt premie for roklubbens beste lag. Om premien — 5 sølvbegre — konkurrerte 5 lag.

Laget i «Volo», bestående av Hagland, Beckmann, Syvertsen, Corneliussen stroke og Christensen cox, seiret med en tid av 10 min.

Siste løp var for outriggeren. Her seiret Gundersen, Eriksen, Terkildsen, Jensen stroke og R. Gundersen cox. Tiden var 8.51. Det andre laget brukte 8.52.

Det var hele 3 dommere oppnevnt til kapproingen, Paul Stein, Arnt Hovland og G. Blichner.

Direktør Melchior, som selv var gammel roer og flereårig formann i Kjøbenhavns Roklub, var tilstede på aftenens seksa i frimurernes lokale og uttalte seg anerkjennende om den energi roerne hadde vist. Premieutdelingen ble foretatt av formannen, John Møller, som rettet en spesiell takk til direktør Melchior for den oppsatte premie. Denne svarte med en tale for roerne og oppfordret dem til å henge i så de om ikke rett lenge kunne vise seg i Kjøbenhavn.

Kvelden forløp i det gemyttligste samvær vekslende med taler og sang.

Sesongen avsluttedes med kapproingen den 19. september, der 4 lag deltok. Banen, 2000 meter fra Skilsøpynten til Nordheim ved Tybakkilen. Det var et løp for innrigger og et for outrigger.

*Beckmann, Syvertsen, Høglund,
Corneliussen, Riis-Christensen*
stroke cox

Båtene ble brukt 172 ganger — det var ny rekord — og turenes antall for de ivrigste roerne fordeler seg slik: Anders Beckmann 38, Hans Høglund 37, Nic. Corneliussen 36 og Rud. Syvertsen 35. Medlemstallet var 52.

Stiftelsesdagen den 7. juni ble erindret ved at 3 båtlag tok en tur til Kaninholmen, der de hygget seg i junikvelden.

I sommerens løp ble det foretatt flere langturer, derav en til Lillesand, likesom Grimstad og Tvedestrand heller ikke ble glemt.

Etter sesongens slutt hadde medlemmene ukentlige sammenkomster i leid lokale, der det alltid hersket en god klubbånd. Disse møter bidro til å styrke kameratskapet.

1910

I vinterens løp arbeidet bestyrelsen med innkjøp av en brukt outrigger. Til å begynne med var innledet forhandlinger med Christiania Roklub, men de førte ikke til noe resultat. Derimot kom bestyrelsen til enighet med Gøteborgs Roddklub om kjøp av en 15 år gammel outrigger med det velklingende navn «Hjalmar». Den ble mottatt den 17. mai og i triumf båret gjennom byens gater til båthuset i Kittelsbukt. Selv om den var noe tilårskommen, var den i god stand og meget brukbar. Den ble betalt med kr. 250.— inklusive årer, og pengene ble tilveiebrakt ved at det på en sirkulerende liste blant medlemmene innkom kr. 197.50. Videre ble det overdradd klubben kr. 80.17 fra en tidligere eksisterende Damenets roklubb mot at eventuelt senere opprettendes dameroklubb fikk høve til å bruke «Volo» som øvelsesbåt, det bestyrelsen med glede gikk med på.

Bestyrelsen gjenvalgtes for 1910. Kontingenten ble forhøyd til kr. 5.— for aktive og kr. 3.— for passive medlemmer. Innskrivningspenger kr. 1.— ble uforandret. Medlemstallet var i årets løp oppe i 62 aktive og 11 passive. Roøvelsene begynte den 1. mai og båtene ble brukt 87 ganger. Stiftelsesdagen den 7. juni ble erindret med «en festlig utflukt», som det heter i årsberetningen.

Sommerens lengste rotur var den 10. juni til Kristiansand, en strekning på 10 mil. Laget startet fra båthuset lørdagen ved 5-tiden om ettermiddagen, rodde opp elva og «stakk ut» ved Søm. Aftensmåltidet ble forært på Rivingen utenfor Grimstad og ved 9-tiden begynte laget på andre etappen, idet kursen ble satt direkte på Reierskjær, som blinket i det fjerne. Homborsi'e pleier ikke alltid å være rolig, men den natten var havet som et speil og Reierskjær passertes kl. 12 midnatt. Så bar det innover mot blindleia i den stille natt mens det lysnet stadig mer av dag. Etter å ha passert den deilige og smilende blindleia og var vel over Kvåsefjorden, gikk mannskapet i land ved 1/4-tiden søndag morgen for å ta en vel fortjent hvil og om mulig litt søvn. Etter noen timers opphold her tok roerne fatt på siste etappe og ankom til stiftstaden ved 10-tiden søndag formiddag. I all stillhet fortøydes gamle «Volo» ved en fredelig brygge, der den kunne ligge trygt mens mannskapet søkte et av byens hoteller for å ta igjen den tapte søvn.

Årets store begivenhet var kapproingen søndag den 28. august. Det som satte sitt preg på dagen var deltakelsen fra marinens fartøyer, som den dag lå forankret på Rævesandfjorden. Eskadren deltok med 125 mann i 12 båter, fra tunge travaljer og barkasser med 8—10 og 12 årer og til de smekre hvalbåter for 6 årer. Det var også anmeldt 4 lag i sjekter fra byen og nærmeste distrikt. Endelig deltok klubbens 2 outriggere.

Marinens båter startet først. De var inndelt i 3 klasser. 1. klasse var for hvalbåter og gigger, 2. klasse for travaljer og 3. klasse for barkasser. Løpet var 3000 meter med start fra Håholmen og innkomst ved indre havn (Pollen).

A. Corneliussen, Køber, N. Corneliussen, Beckmann, Bj. Corneliussen.

I 1. klasse startet 5 båter. 1. premie, Centralforeningens sølvbeger, tilfalt panserskipet «Norge»s hvalbåt, tid 15.57. 2. premie kanonbåten «Fridthjof»s gigg, tid 16.04.

I 2. klasse startet 5 travaljer, 2 à 8 og 3 à 10 årer. Her fikk «Norge»s travalje 1. premie med en tid av 17.04. 2. premie tilfalt panserskipet «Harald Haarfagre»s travalje, tid 17.32.

I 3. klasse startet 2 barkasser. De var for 12 årer og tunge å ro, men gjorde fart når de først kom i siget. 1. premien gikk til «Norge»s barkasse, som hadde en tid av 16.51.

Det var gutter som kunne ro den gangen og de kunne ro en distanse. Når marinens båter nå er med, ror de ti-tolv hundre meter — en distanse som vel må sies å være i korteste laget.

Så var det 2000 meter for sjekter og endelig samme distanse for roklubbens 2 outriggere. Innkomsten var den samme som for marinens båter.

Skiens roklub hadde lovet å delta med et lag i outrigger, men uteble. Ved starten røk en rigger for den ene outriggeren. Det andre laget fullførte løpet på en tid av 7.51. Laget var Andr. Corneliussen, Frits Køber, Nic. Corneliussen, A. Bechmann stroke, Trygve Riis Christensen cox.

Premieutdelingen for marinens mannskaper foregikk ombord i panserskipet «Norge», der eskadresjefen, kommandør Berglund, holdt en vellykket tale for sport og ungdom. Han konkluderte med et leve for Aren-

JOHN MØLLER
Formann 1903—10

OLAF CHRISTENSEN
Formann 1911

dals Roklub, den han tillike brakte en varm takk for innbydelsen og for det gode arrangement.

For de andre roerne var det premieutdeling i frimurerlokalet med en etterfølgende belivet sexa.

«Centralforeningen for Idræt» hadde stilt opp 15 sølvbegre og 5 par mansjettknapper, de siste tilfalt roklubbens ene outriggerlag. Det økonomiske resultat av kapproingen var et overskudd på kr. 6.26.

Et forsøk på å få Skiens Roklub til å sende et outriggerlag til kapproing søndag 11. september førte heller ikke denne gang til noe resultat.

De fleste roturene hadde Nic. Corneliussen med 31, Andr. Corneliusen 30, Anders Bechmann 29 og Olaf Mathiesen 28.

1911

John Møller, som hadde vært klubbens formann i 8 år, ønsket på generalforsamlingen i mars 1911 avløsning. Som takk for oppofrende arbeid for klubben ble han enstemmig utnevnt til æresmedlem. Som ny formann valgtes Olaf Christensen. S. Chr. Hansen ble viseformann, Ole Paulsen kasserer og Einar Næss materialforvalter.

DAGSTUR TIL SKJÆBERGHOLMENE

J. Hiller, Thv. Frøstrup, P. Stensvand, A. Beckmann O. Mathiesen, A. N. og B. Corneliussen, Tr. Thorbjørnsen.

Baderoerens tilvære er misundelsesverdig.

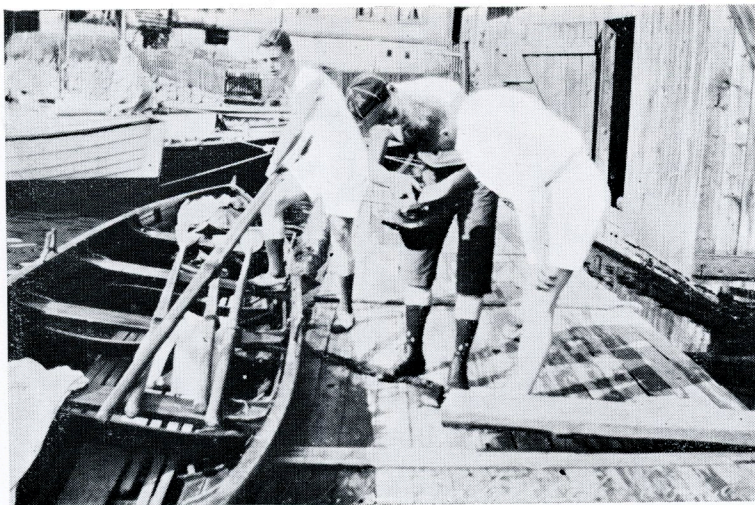
Roingen tok til i de første dager av mai med 26 aktive medlemmer. I sommerens løp var det en tilgang på 11 nye aktive, hvortil kom 16 passive.

Båtene var i bruk 102 ganger. Flest roturer hadde N. Corneliussen med 29. Dernest hadde Andr. Corneliussen 26 og Anders Bechmann 24. Siste rotur fant sted den 17. september.

Ingen kapproing kom i stand. Skiens roklub hadde i likhet med fjoråret lovet å møte med et outriggerlag søndag den 9. juli. Laget var tatt ut og alt klappet og klart til å ta imot de utenbys gjester. Sent på artenen den 8. juli telegraferer Skien at de har fått forhindring og ikke kan delta. Skuffelsen og ergrelsen i Arendals-leiren over å møte slik upålitelighet var så stor blant roerne at det er vanskelig å finne uttrykk for de følelser som da behersket dem. Spenningen ved tanken på racet, som det nå ikke ble noe av, kunne ikke riktig forta seg sånn uten videre, og selv om baderøingen hadde mange solfylte turer å by på, så måtte det gå en tid før det hele var overvunnet. Det er slike skuffelser som av og til forbitrer tilværelsen for den unge idrettsmann.

1912

Røøvelsene tok til den 28. april i 1912 med 24 aktive. Klubben hadde 14 passive medlemmer. S. Chr. Hansen er valgt til formann og de øvrige styremedlemmer er Ole Paulsen, Nic. Corneliussen og Einar Næss. Båtene var i bruk 61 ganger. Noen kapproing fant heller ikke sted den sommeren, da flere av roerne avtjente sin verneplikt.

*Tidlig søndag morgen ved båthuset i Kittelsbukt.
Embarnering for dagsturen i gamle »Volo«.*

Stiftelsesdagen, 7. juni, arrangertes «en særdeles belivet sammenkomst». «Vestl. Tidende» hadde til den ende en kort oversikt over klubbens 30-årige historie, bl. a. inneholdende en fortegnelse over samtlige formenn for tidsrommet 1882—1912.

I ekstraordinær generalforsamling den 14. desember, hvor et stort antall medlemmer var tilstede, ble fremlagt tegning og kontrakt med båtbygger Nielsen, Havstad, om bygging av en moderne innrigger til en omforenet pris av kr. 550.—. Det ble enstemmig bestemt å bygge båten. Det var en mer komplisert affære for klubben å bygge båt i den tid enn det er i dag. Det var det stadig påtrengende pengespørsmål som gjorde at bestyrelsen ikke torde gå til slike avgjørelser uten på forhånd å ha innhetet medlemmenes samtykke.

Siste rotur fant sted den 30. august og Jonas Wilhelmsen hadde flest roturer — i alt 20.

1913

Rosesongen 1913 var bestyrelsen den samme som fjorårets. Det var 39 aktive og 14 passive medlemmer, båtene var første gang på vannet den 27. april og ble i alt brukt 117 ganger. Det var atskillig over det gjennomsnittlige. Flest roturer hadde Nic. og Andr. Corneliussen med 37 turer hver, dernest hadde Bjarne Corneliussen 34 turer, Morten Nome 32, Vilhelm Nome 27 og Arne Klem 26 turer.

Årets siste rotur var til Mærdø.

Ellers er å berette at klubben deltok i junior outrigger ved landskapproingen i Holtekilen den 6. juli og båten var den fra Göteborg i 1910 innkjøpte klinkbygde, som nå var 18 somre.

Laget, som besto av Olav Mathiesen, Arne Klem, Nic. Corneliussen, Andr. Corneliussen stroke og Thorleif Møller cox, hadde ingen sjanser mot sine 2 konkurrenter, Christiania og Studentenes juniorlag i deres cravelbygde nye båter. Hverken formannen eller materialforvalteren var var lenger på høyde med tiden i noen særlig grad og overlot laget helt til seg selv under hele treningsperioden, uten instruksjon og uten andre enn seg selv å stole på. Foretaket var for så vidt dømt til nederlag fra begynnelsen av. Umiddelbart før laget skulle ro opp til startplassen trådte coxen feil da han skulle ta plass, med det resultat at båten fikk en skjøre i bordgangen, vannet begynte å sige inn, og da starten gikk var det så meget vann inne at det slarket. Løpet ble fullført og laget gjorde sitt ytterste, men de andre 2 lag var flere lengder foran. Noe lærer en jo alltid, også av et tapt slag, og våre gutter lærte den gang at uten god veiledning og prima materiell er det nytteløst. Den turen ga dessuten et lite innblikk i under hvilke kummerlige forhold rosporten i Arendal levde i de dager.

1914

Roklubben hadde hittil ikke stått tilsluttet Norges Roforbund, men i januar 1914 kom det anmodning fra forbundet til klubben om å la seg melde inn. Økonomien har nok fremdeles vært midt mellom tarvelig og bekymringsfull, for det ble besluttet å tilskrive forbundet med forespørsel om hva fornøyelsen ville koste.

Den før omhandlede innrigger som ble besluttet bygd hos en båtbygger på Havstad, var ennå ikke levert, og det ble da også en bedrøvelig historie. Det ble besluttet å tilskrive båtbyggeren med forlangende om et bestemt svar på når båten kunne bli levert. Båten skulle leveres fullt ferdig for kr. 550.— og et forskudd på kr. 150.— var innbetalt på et tidligere tidspunkt. Det resulterte i absolutt ingenting, men til slutt tapte bestyrelsen tålmodigheten, og etter et iherdig press lyktes det å få de innbetalte penger tilbake, men 2 kostbare somre var gått tapt. Ved henvendelse til Kolbjørnsvik Båtbyggeri kom ny kontrakt i stand, og båtbyggeriet gikk straks i gang med byggingen. Innriggeren skulle leveres etter en omforenet pris av kr. 675.—.

På generalforsamlingen den 4. april 1914 valgtes Nic. Corneliussen til formann, mens de øvrige funksjoner fordeltes i påfølgende styremøte. Victor Terkildsen ble viseformann, Ole Paulsen kasserer og Einar Næss materialforvalter.

Båthuset ble åpnet og båtene tatt i bruk den 26. april. 45 roere hadde et samlet antall av 121 roturer fra åpningsdagen til den 6. september, da siste båt var på vannet.

Flest roturer hadde Vilh. Duus og John Jonssen med 46 på hver. Derneft hadde Johan Knudsen 45, de øvrige hadde fra 24 turer og nedover.

For å bedre klubbens økonomi søkte bestyrelsen ved sesongens begynnelse politimesteren om å få avholde et lotteri med inntil kr. 1500.— i

loddssalg, men Sevaldsen sa blankt nei. Forståelsen blant publikum var nok tilstede den gang, men ikke innen politiet og slett ikke hos politimesteren, som var et ekte eksemplar av den gamle skole. Da lotteriet således «gikk i vasken», sendte styret ut en oppfordring til tidligere medlemmer om å tegne seg som medlem påny. Resultatet var en forøkelse på 18 aktive og passive, hvoretter medlemstallet ble 50 aktive og 22 passive.

Klubbkapproing fant sted den siste søndag i august, der 5 lag deltok i «Volo», «Diana» og «Dahlilla». Løpets lengde var ca. 1500 meter med start fra Skredderskjær ute i Galtesundet og innkomst ved kiosken på Hotellbryggen. Det var 2 starter med 3 lag i den første og 2 lag i den andre starten. 2 av lagene ble premiært. Premievinnerne ble:

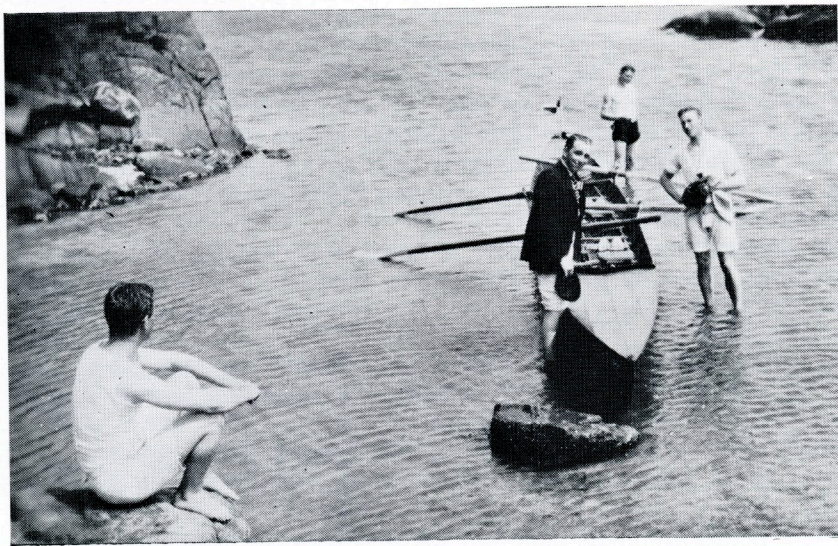
1. premie «Volo», tid 7.12½. O. Norgren, John Jonssen, Johan Knudsen, Vilh. Duus stroke, Ragnv. Jacobsen cox.

2. premie «Dahlilla», tid 7.15. Julius E. Hanssen, Victor Wagle, Johan Johnsen, Andr. Corneliussen stroke, Sig. W. Elmenhorst cox.

«Dahlilla» og «Diana» måtte gi «Volo» henholdsvis 20 og 10 sekunders respitt, og det klarte de altså ikke. «Dahlilla» hadde en effektiv tid av 6.55, men den strakk ikke til for en første premie.

Kapproingen foregikk i det vakreste sommervær og det var mange tilskuere både på bryggene og havnen.

En «Interessert» skrev i «Vestl. Tidende» dagen etter kapproingen at klubben nå måtte anskaffe seg bedre og mer moderne materiell og antydte at kommunen burde vise forståelse for denne sunne og morsomme idrett — men det ble, som før, en røst i ørkenen, dessverre.

En flott landingsplass i en lun vik.

1915

På generalforsamlingen den 17. april 1915 forelå forslag fra bestyrelsen om forhøyelse av kontingenten til kr. 10.— for aktive medlemmer over 20 år, men da bare vel $\frac{1}{3}$ av medlemmene var tilstede, ble forslaget ikke tatt opp til behandling.

Sesongen tok til den 25. april og den 27. var den nye innrigger for første gang i bruk. Båtene var i bruk i alt 185 ganger, altså en usedvanlig livlig sommer. Flest roturer hadde Vilhelm Duus 54 turer, Oskar Norgren 48, Normann Møller 47, Georg Christiansen 44, Johan Knudsen 44, Ole Thorsen 42, Karl Andersen 41, G. Vorland 40, Johs. Johannesen 38.

En lang rekke roere hadde fra 33 turer og nedover til 8 turer.

Formannen og kassereren ble gjenvalgt og som nye styremedlemmer valgtes John Møller og Andr. Corneliussen, der fungerte henholdsvis som materialforvalter og viseformann.

Klubben hadde hittil ikke vært i kontakt med andre provinsklubber, men da det spurtes at det var dannet en roklubb i Moss, ble denne klubb tilskrevet med forslag om kapproing. Formannen i Moss roklubb, Arendals-mannen Oscar Pfaff, tok med glede imot forslaget, og det ble bestemt at klubbenes lag skulle møtes i Arendal søndag den 22. august. Til kapproingen, som skulle foregå i innrigger, ble av Arendals roklub

MOSSELAGET 1915

Duus, Norgren, Jacobsen, Knudsen, Christiansen
stroke cox

oppstilt en vakker vandrepokal, likesom statutter for racet ble vedtatt. De inneholdt bl. a. den bestemmelse at det bare kunne roes om pokalen i 4 årers innrigger og at anmeldelse måtte være innsendt innen 8 uker før kapproingen og i alle tilfelle innen 15. juni. Videre ble det bestemt at løpets lengde skulle være 2000 meter. Den som først seiret 3 ganger, fikk pokalen til odel og eie.

Moss roklub tok ut følgende lag: Leif Stabel, Trygve Nannestad, Rolf Wold, Sig. Haugli Hansen stroke og A. G. Færden cox.

Arendals roklubs lag besto av: Oscar Norgren, Georg Christiansen, Johan Knudsen, Vilhelm Duus stroke og Ragnv. Jacobsen cox.

Mossingene ankom til Arendal dagen før racet og ble innkvartert på hotell. Som kampdommer ble oppnevnt Bjarne Hiis.

Kapproingsbanen var lagt fra staken ved Roligheten med innkomst ved de nå nedbrente røde boder på Tyholmen. Arendals-laget var en del tyngre enn Mosselaget.

Starten foregikk søndag middag kl. ½1 i fint vær. En masse tilskuere overvar racet, såvel fra land som fra ro-, seil- og motorbåter.

Arendals-laget kom foran i starten, men Moss tok etter hvert ledelsen inntil 1000 meteren, da Arendal spurtet og tvang seg forbi, beholdt ledelsen og seiret med vel en båtlengde på den gode tid 7.59½. Moss brukte 8.3½.

Det var deretter klubbkapproing i «Volo» og «Diana». Laget i «Volo» som seiret på respitten — 13 sekunder — besto av Gunder Olsen, Norman Møller, Nils Bjørnebo, Alf Kjølrsrud og S. Svendsen cox.

Etter kapproingen var det middag på «Fønix» for gjestene, der det ble utvekslet taler mellom begge klubbers formenn. Ved 17-tiden var det motorbåttur rundt Hisøy som vakte gjestenes uskrømtede begeistring.

Om kvelden var det premieutdeling i turnlokalet ved kampdommeren, som uttalte sin tilfredshet med lagenes prestasjoner. I det seirende lag fikk hver mann sølvmedalje og klubben sin første aksje i vandrepokalen.

Chr. Stephansen, som var klubbens første æresmedlem, døde i august og det ble fra klubben nedlagt en krans på hans bære.

Sammen med idrettsklubben «Grane» gikk roklubben ved årets slutt i gang med å forberede marked på Rådhuset. Markedet fant sted i begynnelsen av det nye år og innbrakte roklubben kr. 223.35.

1916

Kontingenten, som hittil hadde vært 5 kroner, ble på ekstraordinær generalforsamling den 16. februar forhøyd til kr. 10.— for aktive medlemmer.

På generalforsamlingen 1. april ble formannen og kassereren gjenvalgt og som nye medlemmer av styret valgtes Victor Terkildsen og J. Math. Jacobsen, der fungerte som henholdsvis viseformann og materialforvalter.

Roøvelsene begynte den 30. april med 56 aktive medlemmer. De passive utgjorde 21. I alt var båtene 85 ganger i bruk av 30 roere.

De fleste turer hadde: J. Math. Jacobsen 37, Nic. Corneliussen 36, Vilhelm Duus 33, Andr. Corneliussen 30.

De øvrige hadde fra 25 turer og nedover. Sesongens siste rotur fant sted den 17. september.

Etter generalforsamlingens bemyndigelse avsluttedes kontrakt med Kolbjørnsvik Båtbyggeri om levering av innrigger nr. 2 etter en omforenet pris av kr. 775.—. Blant medlemmene ble det tegnet kr. 235.— som bidrag til anskaffelsen.

I mai måned ble klubben endelig tilsluttet Norges Roforbund.

Fra Moss roklub fikk klubben innbydelse til å møte i Moss for å forsvare den i 1915 oppsatte vandrepokal. Kapproingen ble fastsatt til søndag den 9. juli og til å møte Mosselaget ble uttatt: Andr. Corneliussen, J. Math. Jacobsen, Nic. Corneliussen, Vilhelm Duus stroke og Ragnv. Jacobsen cox. Lagets samlede vekt var 339 kg.

MOSSELAGET 1916

R. Jacobsen, N. Corneliussen, M. Jacobsen,
cox A. Corneliussen, Duus stroke

Mosselaget var: Alfred Magnussen Tørnquist Svendsen, Fredrik Sollie, Sig. Hauglie-Hansen stroke og A. G. Færden cox. Laget hadde i samlet vekt 312 kg.

Robanen lå i Mossesundet og gikk i rett linje sørover mot kanalen.

Ved starten var det litt kluss med den ene merkebåten, som en ikke fikk til å ligge. Arendalslaget måtte derfor starte fritt, og de første hundre meterne lå Mosselaget foran, men etter en spurt på 10 kraftige åretak kom lagene på siden av hverandre, Arendal overtok ledelsen og beholdt den resten av løpet. Omtrent ved 1000 meteren så det ut som mossingene ville spurte og de halte også en tanke inn på sine motstandere, som imidlertid svarte med en ny spurt, øket avstanden og kom over mål vel 3 båtlengder foran Moss. Tidene var ikke så gode, Arendal hadde 9.40 og Moss 9.51. Det var atskillig sjø imot, og det gjorde sitt til at tidene ble som de ble.

Om Arendals lag skrev en Moss-avis: «Arendals-laget rodde pent og fast og det var et bra samarbeid i båten. Man kunne ikke unngå å legge merke til at idet årene ble ført frem til nytt tak ble det gjort en stans før de sattes i vannet igjen. Da dette gikk aldeles taktfast, virket det pent, men heldig er det vel ikke, da det må ta bort en del av kraften i åretaket. Roerne førte seg meget vakkert i båten». Om Mosselaget sa samme avis: «Mosselaget manglet åpenbart trening. Samarbeidet var ikke som det skulle være og både kroppsføringen og åreføringen er det atskillig å si på. Man må dog si at de 2 bakerste roere i båten gjorde sine saker bra og kan sikkert bli utmerkede roere. Især rodde 3-eren meget vakkert. Forreste mann ga inntrykk av å være svært anstrengt, ellers er det ikke meget å si på ham. 2-eren derimot har atskillig å lære».

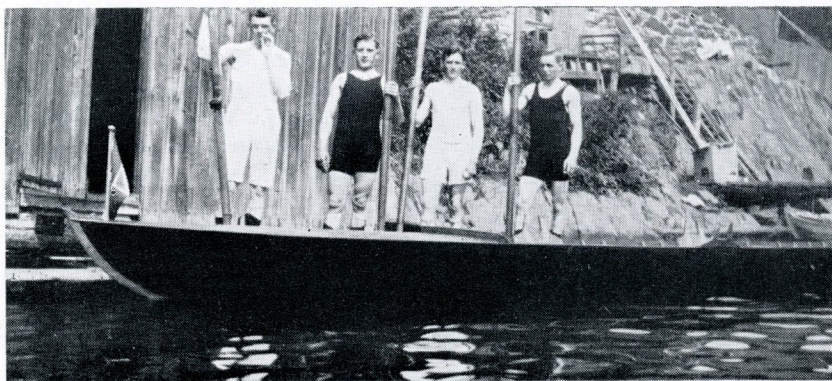
Mannskapet i det seirende lag fikk hver sin sølvmedalje og Arendals roklub sin 2. aksje i vandrepokalen.

1917

I februar 1917 søkte klubben Arendals Samlag for Brændevinshandel om et bidrag på kr. 700.— og ble tildelt kr. 400.—.

På generalforsamlingen den 31. mars gjenvalgtes hele styret. Sesongen tok til i begynnelsen av mai og båtene var i bruk 108 ganger. Flest roturer hadde Lars Eriksen med 43. Deretter hadde Karl Andersen 42, Ole Thorsen og Rolf Christensen hadde 32 turer hver og resten — 13 roere — hadde fra 29 og ned til 10 turer i sommerens løp.

Innrigger nr. 2 ble overtatt i begynnelsen av mai og omtrent samtidig ble den tilårskomne «Dahl-illa» solgt til idrettsklubben «Donn» i Kristiansand S. Det var ikke plass i båthuset etter at innrigger nr. 2 var kommet.

MOSSELAGET 1917
SOM IKKE FIKK MØTE MOSS
Karl Andersen, Lars Eriksen, Henry Eriksen, Ole Thorsen
stroke

Moss roklub meddelte telegrafisk den 20. juli at klubben ikke kunne stille lag, og dermed var pokalkapproingen med denne klubb bortfalt for 13 lange år. Sesongen avsluttedes søndag den 9. september med en klubbkapproing.

Banen var denne gang lagt fra Terneholmen med innkomst ved merkebåt utlagt i Barbubukta — en distanse på omtrent 1500 meter.

Det deltok 2 lag i de nye innriggerne. Starten fant sted kl. 12½ og de oppnådde tider var ganske gode, idet det seirende lag, som besto av Inghard Jørgensen, Mørck, Carl Fredriksen, Sig. Svenningsen stroke og Ingv. A. Jacobsen cox, brukte 5.06.10, mens det andre lagets tid var 5.17.10. Begge lag fikk anerkjennelse for seig og energisk roing.

1918

Roklubben hadde fra den kom inn i Roforbundet stått tilsluttet en rokrets som omfattet roklubbene i Østfold og Vestfold (Notodden og Larvik). Nå ønsket Østfoldklubbene å danne egen rokrets. Roforbundet anmodet i begynnelsen av 1918 Arendal om å sammenkalle roklubben på Notodden (Hydrofunksjonærene) og den i Larvik til å møte i Arendal for å danne en ny krets. Møtet ble berammet til avholdelse den 27. januar, men da de innkalte 2 klubber ikke møtte, kokte det hele bort i kålen.

Bestyrelsen ble på generalforsamlingen den 3. april gjenvalgt med unntak av J. Math. Jacobsen, som skulle fraflytte byen. I hans sted valgtes Ragnv. Jacobsen.

Første rotur fant sted 28. april og båtene ble i alt brukt 95 ganger. Følgende roere hadde flest turer: Vilh. Duus, John Jonssen, Emil Aslaksen 29, Ragnv. Jacobsen, Ole Berg, Morten Nome 28.

De øvrige roere hadde fra 21 turer og nedover. «Diana», som nå var 18 somre, ble i mai solgt til funksjonærer ved bedriftene i Eydehamn.

Av lengre roturer ble det foretatt en til Tvedestrand den 11. august. Ingen kapproing fant sted i 1918. Medlemstallet var 36 aktive, 21 passive.

Klubbens mangeårige kasserer, Ole Paulsen, døde i spanskesyken høsten 1918, og da suppleanten var forhindret, oppnevnte styret Vilh. Duus til midlertidig å fungere som kasserer inntil kommende generalforsamling.

1919

Båthuset i Kittelsbukt, eller robua som den het i daglig tale, hadde i en årrekke vært i en nokså miserabel forfatning. Den lutet sterkt mot sjøen i det ene hjørne og hadde i det hele tatt ikke noe tillitvekkende utseende. Bestyrelsen var helt på det rene med den side av saken og så med stigende bekymring på forfallet. I 1918 ble det av arkitekt Adam Müller utarbeidet tegning til nytt båthus som skulle stå på det gamles plass. Omkostningsoverlaget viste at et nytt sådant ville komme på kr. 18 000.—. Dette var jo mange penger, men klubben gikk trøstig i gang

for å skaffe dem til veie. Det ble til å begynne med gjort vedtak om å utlodde en motorbåt og bestyrelsen bemyndigedes til å oppta et lån på kr. 700.— til å betale utlodningsbåten med. I det hele tatt hadde bestyrelsen flere jern i ilden i forbindelse med det prosjekterte båthus. Et forslag om å søke kommunen om et rentefritt lån på kr. 15.000.— fikk generalforsamlingens tilslutning. På søknad om dispensasjon fra byggreglene ble innhentet såvel bygningsrådets som havnestyrets tillatelse. Byggefondet er startet idet utlodningen av motorbåten innbrakte kr. 600.— og fondet er brakt opp til kr. 1408.38.

Sesongen tok til den 4. mai og medlemstallet var da 42 aktive og 13 passive. Ved sesongens slutt var det 51 aktive og 14 passive. Generalforsamlingen gjenvalgte formannen og materialforvalteren og som nye styremedlemmer er Vilhelm Duus og Sigurd Elmenhorst kommet til.

Aktiviteten blant roerne var ikke stor — tvert imot. Båtene ble bare brukt 39 ganger, og en må helt tilbake til 1905 for å finne en så dårlig sesong. Det er klart at noen kapproing under slike forhold ikke lot seg gjennomføre. Ellers ser det ut til at arbeidet med det nye båthus møter liten forståelse og det er tydelig at klubben nå går inn i en downperiode. Søknaden om lån hos kommunen ble avslått og fremtidsutsiktene for et høvelig båthus er alt annet enn rosenrøde. De mer enn tarvelige tilstander i båthuset både med hensyn til garderobe, belysning og interiørets tilstand for øvrig gjorde det ikke tillokkende for roerne. Intet under at roturenes antall skrumpet inn til et minimum. Således var det høyeste antall roturer for 1 roer 14 ganger, for 3 roere 13 ganger, 2 roere 12 ganger, mens resten hadde fra 8 og ned til 2 turer. Siste rotur var allerede 1. august.

Et uventet besøk fikk roklubben den 23. juli da Edel Dahlerup og cand. jur. Niels Ventegodt fra Langtursroklubben «Viking» i København avla en visitt. De hadde rodd fra København i en to årsers innrigger og var nå på vei vestover. Deres mål var Nordkapp, sa de, men ferden avsluttedes visstnok i Stavanger. Det var ikke lite bare det.

1920

På generalforsamlingen den 30. mars gjenvalgtes styret på en nær, idet Rolf Gorboe innvalgtes i stedet for Sigurd Elmenhorst.

Man skal intet forsverge i denne verden. Fjoråret viste stor nedgang og ga dårlige fremtidsløfter, men det ble allikevel ikke som en skulle trodd. Sesongen tok til den 2. mai med 35 aktive medlemmer. Båtene var på vannet i alt 119 ganger og siste rotur fant sted 18. september.

Roturenes antall fordelte seg slik: Bertm. Carlsen 59, Knut O. Fiane 42, Olaf Norgren 41, Erl. Thorbjørnsen 40.

De øvrige roerne hadde fra 32 turer og nedover.

Den 29. august ble det holdt klubbkapproing der 2 lag startet. Banen var 2000 meter med start ved kulltomten på Tyholmen og innkomst ved Roligheten i Tromøysundet. Det var pent vær med smul sjø. Det seirende lag tok straks ledelsen og beholdt den under hele løpet. Ved 1000 meteren

var avstanden mellom lagene 2 båtlengder, men det andre lags sikre og jevne roing brakte det etter hvert innpå motstanderen, så avstanden til slutt bare var en halv båtlengde. Et uhell med 3-erens åre satte imidlertid en stopper for lagets videre karriere, og det måtte se seg slått med 4 sekunder.

Det seirende lag, Karl Andersen, Lars Eriksen, Henry Eriksen, Vilh. Duus stroke og Ingv. A. Jacobsen cox, hadde en tid av $9.21\frac{2}{5}$. Det andre laget besto av Olaf Norgren, Erling Thorbjørnsen, Knut O. Fiane, Bertm. Carlsen stroke og Jensen cox.

ETTER KLUBBRACET
Til høyre det seirende lag.
Til venstre (nærmest): Tønsberglaget.
(3-eren unntatt).

Søndag den 19. september var det kretskapproing i Tønsberg, der klubben møtte med 2 innriggerlag, et i nybegynner- og et i juniorløpet. Arendals Dampskibsselskab hadde med vanlig forståelse og imøtekommenhet gitt fri transport til Larvik såvel for båt som for roerne herfra. Roerne ble innkvartert i Tønsberg kvelden før racet og kom i rimelig tid til køys.

Kapproingsdagen så været temmelig trøstesløst ut. En lav og regntung himmel og dertil sterk blest bidro til å gjøre stevnet lite lystelig. Starten ble derfor utsatt en halv time i håp om at været skulle bedage seg — og det gjorde det. Selv solen kom frem et gløtt, og så ble alt gjort klart til start.

Første start var for junior-innrigger. Banens lengde 2000 meter. 3 lag var anmeldt — Sandefjord, Tønsberg og Arendal. Vårt lag var: Bjarne Corneliussen, Lars Eriksen, Carl Fredriksen, Joachim Olsen stroke og Ingv. A. Jacobsen cox. Laget kastet seg foran i starten og ledet inntil 1000 meteren, da båten på grunn av feil styring kom ut av kurs, hvorved Sandefjord kom opp, rodde forbi og seiret med $1\frac{1}{2}$ båtlengde. Tønsberg var ca. $2\frac{3}{4}$ lengde etter Arendal.

Tidene ble: Sandefjord 8.07⁴/₁₀, Arendal 8.14⁷/₁₀, Tønsberg 8.28⁶/₁₀.

Sandefjord presterte en kraftig roing, Arendal rodde meget pent, men med litt lav takt. I Tønsberglaget rodde 3-eren og stroken bra.

Neste start var for nybegynnere. Løpets lengde var 1200 meter. Vårt lag var blitt sterkt svekket ved at 3-eren fikk forfall og reserve for ham måtte settes inn. Han var lite øvd. 2 lag — Tønsberg og Arendal — startet. Like etter starten hadde Tønsberg det fatale uhell at strokens åre glapp ut av riggeren og litt senere røk klampen av 3-erens åre. Disse 2 uhell medførte at laget ble liggende omtrent 5 lengder etter Arendal, som her så en sjanse og derfor rodde med oppbydelse av alle sine krefter, men med en uøvet 3-er som drawback. Tønsberglaget var igjen kommet i vei og etter hvert seg de innpå med kraftige tak og god samroing. Lengde etter lengde halte de inn, og da lagene var ved mål var det bare ²/₁₀ sek. som manglet på at Tønsberg hadde halt seiren i land. Arendals lag hadde en tid av 4.48⁴/₁₀. Det besto av Olaf Norgren, Erling Thorbjørnsen, Halfdan Christophersen, Bertm. Carlsen stroke og Ingv. A. Jacobsen cox. De erobret en pokal til klubben.

I forbindelse med kapproingen ble det holdt et møte der formennene i Tønsberg, Sandefjord og Arendals roklubber gikk med på dannelsen av en Søndenfjeldske rokrets, omfattende Østfold- og Vestfoldklubbene samt Arendal som eneste sørlandsklubb. Denne inndeling var forresten foretatt av Roforbundet på et tidligere tidspunkt og hadde bare møtt motstand fra vår klubb, så Tønsberg-møtet hadde i grunnen bare å strø sand på forbundets vedtak. Arendals roklubs formann fremholdt på møtet det uheldige i den vedtatte inndeling, men så lenge Arendal var eneste roklubb på Sørlandet, var det ikke annet å gjøre enn å gå med på ordningen.

På ekstraordinær generalforsamling den 24. september ble kontingenten forhøyd til kr. 20.— fra nyttår 1921 for aktive medlemmer. Samtidig ble aldersgrensen satt til 17 år ved innmeldelse.

Ved årets utgang var byggefondet kommet opp i kr. 2776.38 og medlemstallet var 33 aktive.

1921

Kjøpet av en doublesculler førte til at noen medlemmer fremkom med kritikk over at det var lånt av byggefondet til innkjøpet. Et forslag om å søke båten avhendet ble på generalforsamling den 19. mars vedtatt med 11 mot 4 stemmer. Samtidig ble det brakt på bane å søke gamle «Volo» avhendet eller å få den fjernet fra båthuset, da det var trangt om plass.

Nic. Corneliussen gjenvalgtes til formann. Ellers ble det helt nytt styre bestående av Joakim Olsen, Bertm. Carlsen og Lars Eriksen.

I det først påfølgende styremøte besluttet å tilskrive samtlige roklubber og utby den omstridte doublesculler til salgs, men det meldte seg ingen liebhavere og båten ble i klubben.

Aldri før var båtene kommet så tidlig på vannet som i 1921. Våren kom det året usedvanlig tidlig og den 13. mars så en den første båt i

Tromøysundet. Ved april måneds utgang hadde båtene vært i bruk 14 ganger. Fortsettelsen ble imidlertid ikke så bra som begynnelsen, og da årets siste rotur var gjort hadde de forskjellige lag ikke vært ute mer enn 46 ganger.

De fleste roturer fordeler seg slik: Bertm. Carlsen 18, Halfd. Christophersen 17, D. Danchertsen 16, Harald Knudtzon, Tommy Knudtzon og Knut O. Fiane 15 turer hver.

Deretter hadde 14 roere fra 13 og ned til 2 turer hver.

Ingen kapproing ble det av, hverken innen klubben eller med andre klubber. Det ble gjort et forsøk på å få i stand klubbkapproing, men ingen lag meldte seg.

På forsommeren ble det forøvet hærverk i båthuset. Bl. a. ble rojournalen ødelagt, så fortegnelsen over roturenes antall av den grunn ble vanskeliggjort.

Kretsinnndelingen er nå kommet inn i en ny fase. Arendal, som fremdeles er eneste roklubb på Sørlandet, er satt utenfor kretsinnndelingen, idet sammenslutningen av Sørlandske (Vestfold og Arendal) og Smålenenes roketser etter Roforbundets bestemmelse var opphørt. Forestillinger til Roforbundet om det uheldige ved ikke å tilhøre noen krets førte ikke til noe. En henvendelse til den da nystartede Kristiansands roklub om å være med og danne en rokrets for Sørlandet ga et negativt resultat og det fortsatte å drive, som før.

På et medlemsmøte i november foreslo styret valg på en byggekomité, og til å fungere som sådan valgtes Vilh. Duus og Lars Eriksen.

1922

Formannen meddelte bestyrelsen i årets begynnelse at han av forskjellige årsaker ikke kunne ofre seg for klubben i den utstrekning som forholdene tilsa og henstilte til viseformannen å overta vervet inntil videre. Denne var imidlertid uvillig til å være formann, og det ble derfor vedtatt å la kassereren overta vervet til ny formann kunne bli valgt.

Generalforsamlingen den 29. april var meget dårlig besøkt. Foruten viseformannen og kassereren, som fungerte som formann, møtte bare 3 medlemmer. Da forsamlingen ikke var beslutningsdyktig, ble den ombesømt til 4. mai, men det gikk ikke stort bedre da, for det møtte i alt 8 medlemmer, styret inklusive. Det er tydelig at en død hånd hviler over klubben og mismotet rår grunnen.

De tilstedeværende valgte Victor Terkildsen til formann — han var for øvrig ikke tilstede — og de øvrige medlemmer av styret ble Joachim Olsen, Bertm. Carlsen og Einar Pedersen. I et styremøte utpå sommeren referertes meddelelse fra Terkildsen at han ikke hadde noe ønske om å være klubbens formann og en lignende meddelelse forelå også fra Einar Pedersen. Dette hørtes ikke lystelig ut.

Det ble påny innkalt til ekstraordinær generalforsamling. På denne, som fant sted den 21. juli, møtte foruten de 2 gjenværende av styret — 9 medlemmer for å søke skuta brakt på rett kjøl igjen. Styret stilte sine

plasser til rådighet, hvoretter som nytt styre valgtes: Nic. Corneliussen formann, John Møller, Victor Terkildsen og Th. Frøstrup.

Det nye styres første handling var å istandsette bådhuset, og omkostningene hermed ble dekket av byggefondets midler. Likeså ble mulighetene for en kapproing i september undersøkt og drøftet.

I mellomtiden gikk klubben inn i en periode der det gjelder dens være eller ikke være.

Arsaken til miseren var at kommunen besluttet å legge en vei langs vannet ved Kittelsbukt, og etter planene ville dette medføre at bådhuset enten måtte fjernes eller flyttes lenger ut, og det ville ikke bli noen helt liketil affære.

1923

Etter konferanse med stadsingeniøren foreslo denne at bådhuset på kommunens bekostning ble flyttet. Som et meget velegnet sted foreslo roklubben tomten ved siden av sjøbadet på Tyholmen. Imens gikk arbeidet med veien sin skjeve gang uten at flyttingen av bådhuset kom nærmere sin løsning. I april måned forelå tilbud fra bryggeriet om å bidra med kr. 500.— til flyttingen. Tilbudet ble mottatt med takk og under forutsetning av at kommunen skjøt til, hvis denne sum ble overskredet. I mellomtiden fant kommunen ut at den ikke kunne overlate badehus-tomten til roklubben, hvoretter klubbens styre i skrivelse til borgermesteren foreslo at bådhuset ble flyttet lenger ut og anbrakt på påler, men heller ikke dette forslag førte frem.

1924

Så fortsatte det da å drive frem og tilbake inntil november i 1924, da forhandlingene med kommunen var nådd dit at roklubben la frem forslag til bådhusomt i etternevnte 3 alternativer:

1. Badehusomt. 2. Anbringelse på påler (Kittelsbukt). 3. Ved Schlanbusch's brygge på påler 6 meter ut fra bryggen.

Kommunen foreslo bryggen ved konsul Th. Bentzens daværende eiendom (nå Norges Bank), men det mente roklubben var uten interesse. I dag kan tilføyes at roklubbens syn på denne tomt var det rette.

Intet førte frem med kommunens forhandler, og for å komme til en konklusjon fremsatte styret følgende tilbud: Roklubben overlater kommunen sin tomt med påstående bådhus for kr. 5000.— som full erstatning. Samtidig ble det antydnet at såfremt en ikke nå kom til en for roklubben tilfredsstillende ordning fikk en gå til søksmål mot kommunen.

1925

Men før det kom til rettssak, forelå i mars 1925 tilbud om å betale kr. 4000.— på betingelse av at roklubben overdro Arendal kommune sitt bådhus med tilhørende grunn, tomt og strandlinje, at klubben skaffet kommunen full eiendomshjemmel til tomten og strandlinjen og endelig mot

at den av roklubben anlagte sak hevedes, idet hver av partene bar sine omkostninger.

Roklubbens sakfører meddelte at det bare kunne skaffes eiendoms-hjemmel ved dom. Han anbefalte klubben å vedta tilbudet.

Formannen og materialforvalteren stemte for tilbudets godkjennelse, mot at kommunen erstattet de roklubben påførte omkostninger. Visefor-mannen var enig heri med den tilføyelse at tilbudet ble forelagt medlem-mene til uttalelse. Kassereren fastholdt klubbens bud på kr. 5000.— og kunne ikke gå med på kommunens tilbud for beløpets vedkommende.

I rundskrivelse til samtlige medlemmer meddelte styret disse hvor-dan båthussspørsmålet lå an, samt det standpunkt som var tatt til de 4000 kroner. Det ble anmodet om uttalelse innen 10 dager, samtidig som det ble meddelt at hvis det ikke innen den tid var kommet noen bemerk-ninger til styrets standpunkt, ble dette å betrakte som tatt med med-lemmenes samtykke. Ingen medlemmer gjorde noen bemerkninger. Da de 10 dager var utløpet ble deretter i et påfølgende styremøte enstemmig gjort dette vedtak:

«Roklubben godtar kommunens tilbud på kr. 4000.— mot at kommu-nen godtar overdragelsen på samme vilkår som båthus og tomt eies av Arendals Roklub. (I henhold til gavebrev av 1918.) Omkostningene ved overdragelse bæres av kommunen. Samtlige styremedlemmer underteg-net vedtaket, som er datert 27. mars 1925.

I formannskapsmøte den 4. mai s. å. ble det besluttet ikke å anta roklubbens mottilbud, idet kommunen fastholdt sitt tilbud av 10. mars. Der-med er striden i full gang. Den 27. juli uttok roklubbens sakfører stev-ning mot Arendal kommune for den skade som i forbindelse med vei-anlegget var påført klubbens eiendom.

Sakens videre forløp er kjent nok. Roklubben tapte prosessen, båt-huset ble i løpet av 1927 revet og klubben var dermed husvill. Båtene ble lagret inntil videre på Bryggeriet. De seirende kunne i sannhet rappor-tere «alt rolig i Sjipkapasset».

Som nevnt før hadde ikke forsøkene på å få i stand en tilfredsstil-lende ordning av kretsinnstillingen ledet til noe resultat som roklubben var nøydt med. Et nytt forsøk fra roklubbens side i 1923 på å få startet en Sørlandets Rokrets ble resultatløst. Mandal, som da for en tid var eneste sørlandsklubb sammen med Arendal, ble tilskrevet, men noe bindende svar oppnåddes ikke.

Det var minimalt med roing i 1923 og 24, og noen annen årsak enn båthusets miserable forfatning er det nok ikke.

Til å begynne med så det heller ikke videre lyst ut i 1925, men så blusset plutselig interessen opp blant de unge krefter, det ble oppsving i roingen og atter var det liv i leiren.

Den 25. august var det kapproing, der 2 lag deltok. Dagen begynte med regn og det så noe trist ut med været, men en halv time før start var det bra. Banen, som var 2000 meter, var lagt som ellers, fra staken ved Roligheten i Tromøysund til kulltomten ved badehuset på Tyholmen.

Det seirende lag, som besto av gymnasiaster i 19 års alderen, hadde en samlet vekt på 355 kg. Det besto av Konrad M. Havig, Knut Smedal, Aage Steen Holm, Johannes B. Irgens stroke og Ths. Løvold cox. Lagets oppnådde tid var 8.19. Det andre laget brukte 8.23.02.

Søndagen etter deltok laget i en kapproing i Drammen og rodde der mot Ormsund og Drammen i innrigger. Løpets lengde var 2544 meter. Ormsund ble nr. 1 med tid 10.13.2, Arendal ble nr. 2 med tid 10.25 og Drammen nr. 3 med tid 10.48.2. Våre roere fikk bronsemedalje og klubben en pokal. Roklubben hadde i 1925 20 aktive og 8 passive medlemmer.

Den siste generalforsamling før virksomheten ble lammet fant sted den 12. september. Bestyrelsen var uvillig til å fortsette, men på oppfordring gikk den allikevel med på å stå et år. En medvirkende årsak var den mot kommunen verserende sak. Men det ble ikke flere generalforsamlinger, for i mellomtiden ble klubben husvill, og før et nytt og 3. avsnitt av klubbens historie begynner, går den for annen gang inn i dvaletilstanden. Og denne gang varte den i 3 samfulle somre.

N. CORNELIUSSEN
Formann 1914—28

1929

Interessen for rosporten har aldri vært utdødd i Arendal. Om det så aldri så mørkt ut for denne edle idrett, var det alltid noen få entusiaster til å holde idéens fane oppe. Så også denne gang. De første tegn til nytt liv kom til syne i en annonse den 16. mars i «Vestlandske Tidende». Den lød nesten som en fanfare: «Ungdom og andre for rosporten interesserte — møt opp i turnlokalet onsdag kl. 8½. Roklubben skal bringes på fote». Møtet fant sted den 20. mars for å behandle de forskjellige spørsmål i forbindelse med en gjenopptakelse av roingen.

Det sist fungerende styre fraba seg valg og til ny formann valgtes Johannes B. Irgens. Til øvrige styremedlemmer valgtes: Knut Smedal med 24 stemmer, Alf Hedberg 23 stemmer, Olaf Norgren 20 stemmer og Ths. Løvold 15 stemmer. Suppleanter ble Erik Løvold og Olaf Olsen.

Kontingenten ble satt til kr. 10. Videre ble alderen for medlemskap satt til minimum 16 år, samtidig som det ble bestemt at bestyrelsen skulle

DRAMMENSLAGET 1925
Havig, Smedal, Holm, Irgens, Corneliussen
 (Instruktør)

handle i overensstemmelse med de gamle lover. Endelig fikk bestyrelsen bemyndigelse til å disponere byggefondet.

Det spørsmål som i første rekke måtte løses, var å få tak i et noenlunde høvelig båthus. Et båtskur over i Kolbjørnsvik ble leid og et eget rom til klubbens båter ble innredet, så det rent nødtørftige behov kunne tilfredsstilles.

Styret møtte en del vanskeligheter før bathusspørsmålet var ordnet, og av den grunn tok sesongen ikke til før den 26. mai. Dermed var begynnelsen gjort, og i sommerens løp var båtene på vannet i alt 89 ganger. Antallet av roturer fordelte seg slik: Søren Petter Christensen 45, Alf Brekke 40, Knut Smedal 34.

Derneest hadde Haakon Stuedahl 29 samt Johannes B. Irgens og Morten Johnsen 28 turer hver. Resten av roerne hadde fra 24 turer og nedover. Medlemstallet var 28 aktive og 10 passive.

Tilslutningen var således i orden og betingelsene for en fortsatt trivsel synteseg å være ganske gode.

Året ble vesentlig viet instruksjonen, men også konkurranse innen klubben med henblikk på senere deltakelse i landskapproing samt pokalracet mot Moss var oppmerksomheten rettet mot.

Klubbkapproing ble holdt søndag 9. september. Det startet 4 lag, men da klubben bare hadde 2 innriggere, startedes i 2 heat. Banens lengde var ca. 1200 meter med innkomst ved kulltomten på Tyholmen. Ved 12-tiden samledes deltakerne i båthuset, der det etter hvert ble livlig med roere og kapproingsfunksjonærer. Motorbåter hastet frem og tilbake og preget av travelhet satte seg på alle.

KLUBBMESTERLAGET 1929
Irgens, Brekke, Christensen, Johnsen, Smedal.

Hvem skulle vel trodd at roklubben da den 2 år tidligere måtte forlate gård og grunn skulle komme seg så snart av slaget. Den mest blåøyde optimist ville ikke ha drømt om det, likesom pessimistenes svart-syn ble gjort grundig til skamme ved dagens kapproing.

Mange motorbåter fulgte etter lagene da de startet og kaiene var fullt besatte av tilskuere.

Ved starten i første løp kastet det ene lag seg straks foran. Det andre laget fikk ikke årene raskt nok ut av vannet de første åretakene og formådde siden ikke å true sin konkurrent under noen del av løpet, som ble rodd med 28—29 tak i minuttet. Det seirende lag hadde en meget god kroppsføring og viste seg å være et godt sammensveiset lag. Det tapende lag rodde også bra, men hadde tilsynelatende ikke så lang trening bak seg. Med et forsprang på 2 båtlengthder kom det vinnende lag over mål på en tid av $5.46\frac{4}{5}$ og i utmerket kondisjon. Tiden for det andre laget var $6.07\frac{4}{5}$. Vinnerne, som forresten også ble klubbmestre, var: Knut Smedal, Morten Johnsen, Søren P. Christensen, Alf Brekke stroke og Johannes Irgens cox.

I det andre løpet rodde et lag av litt eldre roere mot et tilfeldig sammensatt lag av nybegynnere, som de eldre var flotte nok til å gi en respitt på 20 sekunder. Men det skulle de imidlertid ikke ha gjort, for nybegynnerne, som bare var truet i begynnelsen av løpet, greide etter hvert å holde seg så pass langt foran sine motstandere at de kom over mål 6 sekunder før de eldre. Disse førte ganske visst en bedre åre, men det skortet på trening, og selv om det samme var tilfelle med det andre laget, så må det allikevel sies at det ble undervurdert av de eldre mot-

VED BÅTHUSET I KOLBJØRNSVIK
Klubbens tilholdssted 1929—1933

standere — og det hevnet seg. Tidene var $6.16\frac{2}{5}$ og $6.22\frac{2}{5}$. I nybegynnerlaget satt Bertil Johansen, Kjell Meyer, Einar Nielsen, Sverre Lindqvist stroke og Søren P. Christensen cox. Kjøpmann Stian Løvold var kampdommer, Nic. Corneliussen og Math. Jacobsen tidtagere. John Møller var oppsynssjef for banen. Dagen ble en fin propaganda for rosporten.

Ved Axel Mortensens Baadbyggeri i København ble senere på året bestilt en fireårsers innrigger til kr. 800.— med leveringstid mai 1930. Generalforsamlingen, som før holdtes om våren, ble fra 1929 henlagt til høsten. Det år ble den holdt 22. november, der Irgens ble gjenvalgt til formann. De øvrige medlemmer av styret ble Knut Smedal, Alf Hedberg, Aage Steen Holm og Morten Johnsen.

1930

Båthuset ble offisielt åpnet den 11. mai, men da hadde båtene alt vært på vannet en fjorten dagers tid. Ved åpningen ønsket formannen de fremmøtte velkommen med ønske om et godt år for klubben. Etter et trefoldig hurra ble båtene satt på vannet og bemannet, ivrige never grep til årene og avsted bar det på solglitrende bølge.

Treningen av årets racelag gikk med liv og lyst. Styret hadde bestemt seg til å sende et lag til landskapproingen i Horten og dessuten var det fra Moss roklubb meldt at de ville komme og ro pokalracet. Det var nå 14 år siden det sist ble rodd om vandrepokalen. Til å delta i junior innrigger ble tatt ut følgende mannskap: Søren Petter Christensen, Henry Torgrimsen, Einar Nielsen, Alf Brekke stroke, og til cox ble valgt den noe tungvektige Knut Smedal. Dette lag kom til å starte såvel i landskapproingen som mot Moss.

Den 21. mai kom den nye innriggeren fra Mortensens Baadbyggeri i København. Det var en god båt, som svarte til forventningene. Det var alminnelig tilfredshet med den.

Treningen av racelaget var begynt og gjorde gode framsteg. Det ble bestemt å anmelde laget i seniorklassen. Laget kom derved til å delta i 2 løp, både junior og senior. I 7. løp junior var anmeldt lag fra Studentene, Bærum, Moss, Hamar, Drammen, Stavanger og Arendal roklubber. På grunn av den store deltakelse i dette løp ble det først et forsøksløp, der Studentene, Bærum, Moss og Arendal startet. Her ble Moss nr. 1, en lengde foran Studentene, som igjen slo Arendal med en meter. Bærums lag ble nr. 4.

Nappetaket med Studentene var meget spennende for Arendals-laget. Disse 2 lag lå jamnsides de siste 1000 meter, og først i de aller siste takene klarte Studentene å kaste seg den ene skjebnesvangre meteren foran. Dermed var vårt lag ute av dansen, men etter en hederfull innsats.

I innriggerløpet for senior var anmeldt 8 lag. I forsøksheatet startet Göteborg Roddförenings lag, Ormsund, Arendal og Moss. Göteborgerne seiret på en tid av 7.11.8, Ormsund ble nr. 2 og deretter kom Arendal, som etter avisreferatens utsagn presterte en energisk roing. Som nr. 4 kom Moss, en lengde etter Arendal. Dermed var disse 2 lag uplaserte. Arendal ble slått knepent av Ormsund. Göteborg som ble nr. 1, kunne som utenlandsk lag ikke ro om mesterskapet, bare om den oppsatte pokal. Det kan derfor være et stort spørsmål om det var riktig å utelukke Arendal fra å gå videre til finalen.

Så var det pokalracet mot Moss som for tredje gang skulle avgjøres. Racet fant sted søndag den 24. august. Banen var fra staken ved Roligheten i Tromøysund til kulltomten på Tyholmen, en utmålt distanse på 2000 meter. Været var fra morgenen av ikke det aller beste. Ved 11-tiden høljet regnet ned, men en times tid før start klarnet det opp. Mossingene var kommet samme morgen med hurtigruten. Litt før kl. 13 padlet lagene til startlinjen og gjorde seg klar til å starte. En frisk østlig vind gjorde det litt brysomt å få lagene på linje, men de fikk begge en god start. Arendal kastet seg straks foran og litt etter litt øket de forspranget, som ved 1000 meteren var en klar båtlengde. Moss hadde noe hurtigere takt og klippet av takene, samtidig som framstrekket ikke var så bra. Da Arendals lag kom over mållinjen lå Moss vel 2 båtlengder etter. Det seirende lag var i utmerket kondisjon og tilsynelatende upåvirket av påkjenningen. Det skal ytes Moss den rettferdighet at en av roerne var syk uken før racet og det kan ha vært medvirkende årsak til at han under racet ble utkjørt.

Tidene var 7.22.0 og 7.40.0. Arendalslaget besto av Søren Petter Christensen, Henry Torgrimsen, Einar Nielsen, Alf Brekke stroke og Ragnv. Jacobsen cox. Coxen hadde vært med i alle 3 pokalrace. Mosselaget var: Gunnar Ludvigsen, Gunnar Andersen, M. Andersen, M. Pedersen stroke og Thor Lund cox. Pokalen havnet nå for godt i Arendals Roklub.

HORTEN (og MOSS-) LAGET 1930
Smedal, Brekke, Nielsen, Torgriksen, Christensen.
 cox stroke

Ved premieutdelingen ble det opplyst at direktør Lindqvist i Arendals Forsikringsselskab A/S hadde stilt opp en ny vandrepokal, og han bidro dermed til at disse pokalrace var sikret for en tid fremover.

Som avslutning på sesongen ble det søndag den 14. september holdt klubbkapproing. 3 lag meldte seg, og da klubben bare disponerte 2 brukbare racebåter, ble det nødvendig med et uttagningsløp. Her startet følgende 2 lag: Darre Bratsberg, Martin Johansen, Paul Gundersen, stroke Alf Brekke, cox Ragnv. Jacobsen. Rolf Andersen, Erik Løvold, Knut Smedal, stroke Carl Sørensen, cox Henry Torgriksen.

Sørensens lag seiret med ca. 1½ båtlengde og gikk videre til finalen. Tidene var 4.24.0 og 4.29.0.

I finalen var det andre laget regnet fra baug: Carl Duus, Sigurd Dalsøren, Einar Nielsen, Morten Johnsen stroke og Søren Petter Christensen cox. Sørensens lag gikk igjen av med seiren. Begge lag var nokså jevne og de rodde bedre enn i første løp. Ved mål var det bare $\frac{8}{10}$ sekund som skilte. Tidene var $4.19^{\frac{8}{10}}$ og $4.20^{\frac{6}{10}}$. Det var en ganske flott prestasjon av den 16-årige stroke å presse sitt lag frem til seier i begge løp. Laget ble således klubbmester for 1930.

Løpets lengde var ca. 1100 meter med start ved Skilsøy og innkomst ved kulltomten på Tyholmen. Ingeniør Harald Johnsen var kampdommer.

Roturenes antall var omtrent det dobbelte av fjorårets med nær det samme medlemstall. I alt ble båtene brukt 151 ganger. Ja, selv gamle «Volo» var ute 3 turer. Antallet fordelte seg slik: Søren Petter Christen-

JOHS. BEYLEGAARD IRGENS
Formann 1929—30, 1932

sen 68, Alf Brekke 67, Einar Nielsen 60, Henry Torggrimsen 59, Knut Smedal 51, Carl Duus 49, Morten Johnsen 48, Sigurd Dalsøren 48.

Resten av roerne hadde fra 31 turer og nedover.

På generalforsamlingen den 29. november ble Knut Smedal formann i stedet for Irgens. Harald Johnsen ble viseformann, Morten Johnsen kasserer, Alf Hedberg sekretær og Rolf Andersen materialforvalter.

1931

Allerede i mai reiste formannen fra byen og viseformannen overtok formannsvervet. Bestyrelsen fungerte som routvalg. Båtene var i bruk 91 ganger. Sesongen ble ikke så god som ventet, men det må for en stor del skrives på værets konto. Det var nemlig en regnfull sommer. Medlemstallet var 25 aktive og 10 passive.

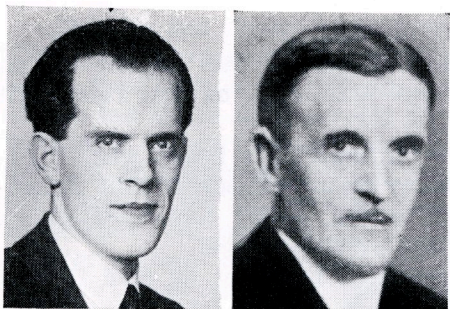
Søndag den 16. august var det klubbkapproing i forbindelse med uttaging av et lag til pokalracet mot Moss Roklub den 21. august. Favorittlaget var Søren Petter Christensen, Henry

Torggrimsen, Einar Nielsen, Alf Brekke stroke og Carl Duus cox. Laget må ha følt seg seierssikre, for karene var så rause at de ga konkurrentene et forsprang på hele 400 meter — et handicap som resulterte i at favorittlaget måtte se seg slått av et tilfeldig sammenrapset lag som dessuten hadde lite trening. Dette lag klarte å holde avstanden gjennom hele løpet og kom over mål $1.15\frac{7}{10}$ før favorittene, som for øvrig hadde den gode tid $7.44\frac{7}{10}$. Lagene så ikke særlig anstrengte ut etter racet.

Det ble bestemt at favorittlaget skulle representere klubben i Moss ved kapproingen om den nye vandrepokal. Laget kom til Moss dagen før kapproingen og innkvartertes på Moss hotell.

Søndagen opprant med sol og vindstille, med andre ord et ideelt roervær. Mosselaget besto av Gunnar Ludvigsen, Gunnar Andersen, Meinnich Andersen, Martin Pedersen stroke og Gunnar Rønning cox.

Det berettes at mossianerne alt i starten kom en tanke foran Arendal, som var kloss etter de første 300 meter, da Moss øket takten og jevnt og sikkert distanserte sin konkurrent uten senere å føle seg truet. Ved mål var Moss ca. 3 båtlengder foran Arendal, som kom over mål 8 sekunder etter. Tidene var 8.52.0 og 9.0.0. Begge lag var i god kondisjon. Moss

KNUT SMEDAL HARALD JOHNSEN
Formenn 1931

fikk den første aksje i direktør Lindqvists vandrepokal.

I Bærums roklubs kapproing den 23. august, 2 dager senere, ble det samme laget nr. 4 av 5 deltagende lag etter en hard konkurranse.

På generalforsamlingen den 11. desember ble Johannes Irgens valgt til formann og Alf Brekke til viseformann. De andre styremedlemmer ble: Rolf Andersen, Carl Duus og Alf Hedberg. Routvalg ble: Carl Duus, Henry Torggrimsen og Einar Nielsen.

1932

Det ser ut som interessen for rosporten i begynnelsen av 1932 har vært i vekst på Sørlandet. I Grimstad eksisterte en klubb ved navn «Morild», som i 1931 hadde anskaffet seg en brukt 2 års innrigger, og ved begynnelsen av rosesongen året etter tilskrev denne klubb Arendals roklub om å få kjøpe en 2 eller 4 års innrigger, men da roklubben ikke hadde mer materiell enn den selv hadde bruk for og Grimstadklubben ikke lot høre fra seg mer, er den visstnok sovnet inn.

En søknad til Roforbundet om å få arrangere en nasjonal kapproing i anledning klubbens forestående 50 års jubileum den 7. juni ble approbert til avholdelse søndag den 17. juli. Forutsetningen for godkjenning måtte imidlertid være at klubbens kapproingsbane i mellomtiden ble autorisert. Roforbundet utba seg derfor kart og måleskisse over banen. Dette ble etterkommet, og i begynnelsen av mai forelå godkjenning for en 2000 meter lang robane i rett linje fra Roligheten til kulltomten på Tyholmens vestre side. Godkjennelsen ble gjort gyldig for nasjonale og internasjonale kapproinger, og dermed fulgte også autorisasjon for kretsmeesterskap og roing for idrettsmerket.

Kretskapproingen fant sted i Sandefjord 26. juni, men noe lag ble ikke sendt fra Arendal ettersom treningen kom for sent i gang. Heller ikke til landskapproingen i Horten stilte klubben noe lag og den påtenkte nasjonale kapproing ble avlyst på grunn av manglende tilslutning. Derimot fant en klubbkapproing sted senere i sesongen, der 1. premien tilfalt Birger Andersen, Rolf Andersen, Martin Andersen, Alf Brekke stroke og Krogh Christensen cox. Roerne fikk hver sin medalje preget fra en ny stanse som klubben hadde anskaffet seg.

Generalforsamlingen den 3. desember valgte Konrad M. Havig til formann. Carl Duus ble viseformann, Johannes Irgens sekretær, Alf Brekke kasserer og Rolf Andersen materialforvalter. Medlemstallet ved årets utgang var 26 aktive og 13 passive, som i årlig kontingent betalte kr. 15.— og kr. 5.—.

1933

Båthuset ble åpnet den 30. april da 2 båtlag var ute. Båtene var på vannet 139 ganger — det var noe bedre enn året før — og siste rotur fant sted den 26. september.

Den 7. juli deltok klubben med et innriggerlag i junior ved landskapproingen i Horten. Laget, som besto av Sigurd Dalsøren, Rolf Andersen, Erik Tønseth med Alf Brekke som stroke, hadde som motstandere Drammen, Moss, Horten, Bergen og Fana roklubbers lag.

Drammen og Moss tok ledelsen med Fana litt etter og med Horten, Arendal og Bergen som baktropp. Drammen og Moss lå lenge ganske likt, men så gikk Moss opp og vant løpet. Horten, som lenge fulgte Arendal og Bergen, ble etter hvert utpumpet og laget endte sist. Tidene ble:

1. Moss 8.04.1. 2. Drammen 8.11.3. 3. Fana 8.21.8. 4. Arendal 8.28.5. 5. Bergen 8.32.5. 6. Horten.

I klubbkapproing den 26. august deltok 4 lag i 2 klasser. Løpet — ca. 1200 meter — var fra Skilsø til kullageret på Tyholmen. Det roddes 2 heat og klubbmestre ble:

Junior: Carl Duus, Rolf Andersen, Einar Nielsen, Sigurd Dalsøren stroke og Ansgar Christensen cox. Tid 4.10.

Nybegynnere: Harald Tønseth, Oddvar Bogenes, A. Thorbjørnsen og Olaf Andersen. Tid 4.18.

Klubbens flytende materiell, som nå besto av 3 innriggere, hvorav de 2 riktignok begynte å «trekke på årene» — ble i sommerens løp satt i god stand. De fleste roturer hadde etternevnte: Rolf Andersen 54, Sigurd Dalsøren 50, Oddvar Bogenes 48, Erik Tønseth 43, Alf Brekke 42.

JUNIORLAGET HORTEN 1933
Tønseth, Andersen, Dalsøren, N. S. R., Brekke
cox stroke

Den 12. juli flyttet klubben fra Kolbjørnsvik til det «nye» båthus i Kuvika på Margarinfabrikkens tomt. Det var ikke værende i Vika. Misnøyen med båtbua der var stor. Således var det så lavt under taket at båtene tok skade av å stå der på grunn av heten sommerdag fra bølgeblikktaket, og da så det samme taket en vinterdag fant for godt å falle sammen på grunn av for store snømengder — heldigvis uten større skade for båtene — ble det høyst aktuelt å se seg om etter et bedre og mer passende sted. Ved møtekommenhet fra disponent Lundegaard fikk klubben leid før omtalte båthus i Kuvika mot en meget rimelig leie. Det var en utmerket passende robod, som lå like ved vannkanten og leien var som nevnt svært rimelig, bare 50 kroner året. Til båtene var det god plass. En bred dobbeltdør og dertil en 6 meter lang skråbrygge ned til vannet gjorde det lett vint for ut- og innsetting av båtene. I det hele tatt var roerne meget vel tilfreds med byttet, hvilket også ga seg utslag i øket interesse for roingen. Styret bestemte seg til å kjøpe en ny innrigger firer og drøftet også anskaffelsen av en innrigger toer, den siste for om mulig å trekke de eldre medlemmer mer til klubben. Planen kom imidlertid ikke til utførelse, men er realisert senere.

Styret var helt klar over at båthuset etter beste evne burde bringes i den stand at medlemmene kunne få et så hyggelig båthus som det etter omstendighetene lot seg gjøre å få. Også de eldre medlemmene var det styrets ønske å kunne by noe i retning av bedre båthusforhold, for der ved å holde deres interesse for roingen vedlike.

Med hensyn til kontingenten og inndrivelsen av denne, så var det som før litt av et problem. Styret klager over at restansene er altfor store, idet det var et utestående på ca. kr. 400.—. I en appell til medlemmene fremholdes at det er tvingende nødvendig at kontingenten innbetales — og det uten nølen. Appellen ser forresten ut til å ha hjulpet. Ellers har styret det beste håp om at klubben vil gå frem. Vanskelighetene er riktignok mange, men bevisstheten om at alle medlemmer er interessert i klubbens trivsel, virker ansporende, samtidig som bestyrelsen mener at den kommende sesong vil by på øket aktivitet for roporten i vår by.

En utlodning av en indianerkano ga et utbytte på kr. 455.87 og av Fearnleys fond mottok klubben kr. 200.—. Dermed var en et godt stykke på vei til innrigger nr. 4.

Generalforsamlingen 30. november ble holdt i festlige former. Bestyrelsen gjenvalgtes og til routvalg ble oppnevnt Einar Nielsen, Sigurd Dalsøren og Erik Tønseth.

1934

Båtene kom ikke på vannet før den 6. mai og den 2. september var siste rotur. Det samlede antall roturer var 127 og de fleste turer hadde følgende roere: Erik Tønseth 37, Nils Oddvar Bogenes, Rolf Andersen og Finn Junker Andersen 36, K. M. Havig og Johannes Johannesen 35,

KLUBBKAPPROINGEN 1934

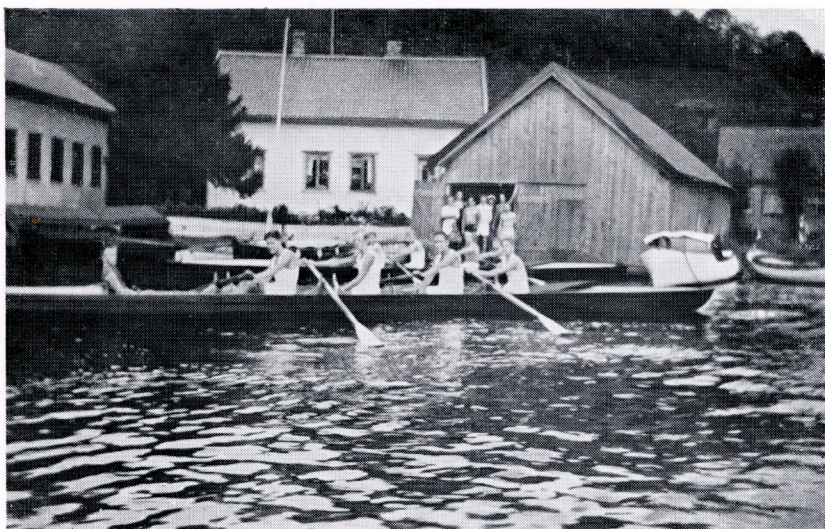

»Gamlekarene«

Seirende lag nærmest: I. Tønseth, Dalsøren, E. Tønseth, Andersen.
Andre laget: Christensen, Brekke, Nielsen, Bogenes, Løus

Klubbfest i Tønseths hytte

BEGYNNERLAGET (VED BATHUSET I KUVIKA)

Christensen, Andersen, Fiskaa, Junker Andersen, Krogh-Christensen

Carl Duus og Birger Andersen 33, Thorleif Halvorsen og Einar Nielsen 30.

Det var noe færre roturer enn året forut, og det kom vel av at det ikke var noen lag i trening for utenbys deltakelse.

Men baderoingen florerte til gjengjeld og det lå ganske bra an med roferdigheten, hvilket også tilslutningen til klubbkapproingen viste, idet 4 lag deltok. Kapproingen fant sted 2. september.

Første løp: «Gamlekarene». Her seiret K. M. Havig, Rolf Andersen, Erik Tønseth, Sigurd Dalsøren stroke og Yngvar Tønseth cox.

Annet løp: Nybegynnere. Her seiret Krogh-Christensen, Finn Junker Andersen, N. Fiskaa, Birger Andersen stroke.

Etter kapproingen var det en hyggelig fest i Tønseths hytte på Gjer-voldsøya.

Klubben har på denne tid en rekke aktive roere, som har vært med i flere år og tilegnet seg atskillig rutine og teknisk ferdighet. Instruksjonen av nybegynnere ble drevet iherdig og året blir betegnet som sportslig godt, selv om det har manglet på utenbys deltakelse.

Foruten at båtene er gitt en grundig overhaling har klubben fått en ny tilvekst i inrigger nr. 4, levert av ingeniør Bjarne Aas. Båten, som kostet kr. 950.—, betegnes som utmerket, sterkt og godt bygd. Pengene til denne nyanskaffelse ble tilveiebrakt ved å oppta et midlertidig lån. Om bare en liten del av restansene kom inn, mente styret at klubben ingen vanskelighet ville ha med å dekke lånet. Dette smertensbarn som restansene alltid var, viste nemlig en gledelig tendens, idet de var gått inn

med kr. 432.50 mot året forut kr. 282.77. Ennvidere innbrakte en utlodning kr. 206.18. Derimot tillot ikke økonomien klubben å sende noe lag til landskapproingen i Stavanger.

1935

Fra Roforbundets formann kom ved årsskiftet en lengre skrivelse der formet seg som en hyllest til roidretten i Arendal med de gode treningsforhold i farvann det ikke mange steder bys maken til. «Arendalsroerne er misunnelsesverdige i den retning», sier formannen — og — fortsetter han, «etter en passende tur er man ved åpne havet. Der er holmer og lune viker. Ikke minst vi Oslo-roere forstår hvilke ubetalelige skatter Arendalsroerne har her. De plasser vi kan gå i land blir stadig mer begrenset, etter hvert som sommervillaene tar strandlinjene». Som et bevis på i hvilken grad også de eldre roere — og det er folk i alderen til henimot de 70 år — holder sin ungdomsidrett vedlike, nevnes at f. eks. Christiania Roklub har 2 firer innriggere som utelukkende er reservert roere over 40 år, og de båtene er sjelden inne såfremt været tillater det.

Brevet slutter med et ønske om at Arendals Roklub — den fjerde norske roklubb i alder — må ha god fremgang.

Sesongen tok til den 28. april og siste båt var på vannet den 11. september. Båtene ble i det hele brukt 122 ganger. Dessuten har et damelag vært ute på 23 turer, så det samlede antall var 145.

At interessen er økende viser de enkelte roeres turantall. De som hadde flest turer var: Nils Oddvar Bogenes 74, Anker Torbjørnsen 62, Thorleif Halvorsen 48, Birger Andersen 47, Finn Junker Andersen 40, Johannes Johannesen 37.

AVREISEN TIL HALDEN
*Bogenes, Thorbjørnsen, Havig, Andersen, Halvorsen,
Tønseth*

Et nybegynnerlag som deltok i kretskapproing i Halden den 23. juni ble slått av konkurrenten med 13 sekunder. Tidene var 7.44 og 7.57.. Laget som besto av ganske unge gutter i alderen 18 til 19 år, var for første gang med i utenbys konkurranse. De fikk en rosende omtale for sin innsats. Tidene var jo også ganske respektable for innriggerlag å være. Laget var: Anker Torbjørnsen, Nils Oddvar Bogenes, Thorleif Halvorsen, Birger Andersen stroke, Harald Tønseth cox.

Sommeren utover ble øvelsesroingen drevet iherdig og roernes ferdighet gikk jevnt og sikkert frem.

Ved klubbkapproingen den 1. september var da også tilslutningen god, idet 4 innriggerlag startet. Selve dagen var tilsmilt av det herligste sommervær, men kapproingen var dårlig reklamert, så det var heller glissent med tilskuere, såvel fra land som fra båt. Banens lengde var ca. 1100 meter med start fra Skilssøpynten og innkomst ved kulltomten på Tyholmen.

I første løp seiret Brekkes lag over Dalsørens med en tid av 5.15 etter å ha ledet hele løpet. Avstanden mellom båtene var ved mål omtrent $2\frac{1}{2}$ lengde. Det seirende lag var: Thorleif Halvorsen, Birger Andersen, Einar Nielsen, Alf Brekke stroke og Chr. Krogh-Christensen cox. Mest spennende var dagens andre løp. Det skulle egentlig være for nybegynnere, men ikke alle hørte hjemme under den betegnelsen. Det var 2 lag, som begge kom godt i vei i starten. Krøger-laget tok straks ledelsen og øket avstanden mellom seg og konkurrenten, som for øvrig hadde et par leie «fisk» og en kort tid syntes å være ute av dansen. Men laget tenkte nok noe annet, for i løpet av forbausende kort tid dro de stadig mer inn på Krøgerlaget, som slet av alle krefter for å beholde ledelsen. Men tross alt det de «hang i», så gled Junker-Andersens lag jevnt og sikkert innpå, kom opp på siden av konkurrenten, og da båtene var på høyden av Rådhuset og sluttspurten ikke besvartes kontant nok, kom Junket-laget over mållinjen ca. 1 båtlengde før Krøger-laget med en tid av 5.16.2. Det var et ganske hardt race. I det seirende lag satt et par roere som var absolutt nybegynnere, men de hadde både energi og krefter. Laget var: Olaf Olsen, Johannes Johannesen, Einar Jacobsen, Finn Junker-Andersen stroke og Chr. Krogh-Christensen cox. Etter kapproingen var roerne samlet til en hyggelig fest på Tønseths landsted. Senere på høsten var det en likeså hyggelig medlemsfest med damer.

Det ble i det hele tatt i Havigs formannsstad lagt meget arbeid på å fremme interessen for roporten, bl. a. ved sammenkomster av forskjellig art. Således holdt overrettssakfører Simon Holmesland i begynnelsen av sesongen et foredrag om roporten. Ved båthuset kom opp flaggstang med tilhørende vimpel, sydd av årets damelag, båtene — særlig de 2 nyeste — er i utmerket stand, tilstrekkelig med årer er kjøpt fra London, kort sagt en foretaksmhet som lovet godt for kommende år.

Utenom damelaget er det 26 aktive og 13 passive medlemmer. Kontingent og restanser kom jevnt inn, det gjensto bare én uordnet, og det må jo sies å vitne om god klubbånd. Styret regnet derfor med at utsiktene

KONRAD M. HAVIG
Formann 1933—35.

til å få anskaffet ny båt var gode, samtidig som det har den riktige innstilling at de unge roere bør komme ut for å se og lære.

Styret i 1935 besto av K. M. Havig formann og rosjef, Carl Duus nestformann, Johs. B. Irgens sekretær, Finn Junker-Andersen kasserer og Rolf Andersen materialforvalter.

1936

Finn Junker-Andersen valgtes til formann for 1936 og fungerte samtidig som kasserer. Sigurd Dalsøren var nestformann, K. M. Havig sekretær, N. O. Bogenes materialforvalter og Chr. Krøger fungerte som rosjef. Året er et utpreget konkurransens år og betegnes som et av de aller beste i klubbens historie. Den har deltatt i 4 utenbys konkurranser og har selv hatt sin klubbkapproing som avslutning på den livlige sesong.

For å begynne med båthusets åpning, så fant denne begivenhet sted den 3. mai. Båtene ble i alt brukt 176 ganger og det høyeste antall roturer

ved sesongens slutt den 27. september hadde Nils Odvar Bogenes med hele 83 turer. Dernest hadde Harald Tønseth 58, Einar Nielsen 51, Rolf Andersen 47, Johs. Johannesen 41 turer.

Resten av roerne hadde fra 35 turer og nedover.

Til kretskapproingen i Sandefjord den 21. juni ble oppstilt følgende lag i innrigger firer: Nils Oddvar Bogenes, Anker Thorbjørnsen, Nikolai Fiskaa, Birger Andersen stroke og Chr. Krogh Christensen cox.

Laget begynte treningen tidlig i sesongen og det var god samroing. Som motstandere møtte lag fra 8 andre klubber. Det ble først rodd et uttaingsløp, der våre roere greide å plasere seg til finalen. I denne ble vårt lag nr. 4, og det var for så vidt respektabelt når en tar i betraktning at flere av landets elitelag deltok.

Den 26. juli var klubbens gamle kjenning, Moss roklub, i Arendal med et innriggerlag for å ro om den i 1930 oppsatte vandrepokal.

Arendals-laget var: Nils Oddvar Bogenes, Rolf Andersen, Einar Nielsen, Harald Tønseth stroke, Chr. Krogh-Christensen cox.

Banen var 2000 meter og racet ble vunnet av Moss, som hadde en tid av 9.16⁵/₁₀. Straks etter starten hadde Arendals lag det fatale uhell at strokens rigger ble brukket. Løpet ble stanset og en av de gamle 19-årige

MOSSELAGET 1936

Krogh-Christensen, Tønseth, Nielsen, Andersen, Bogenes
cox »Studenterlaget«

innriggerne bemannet. Dette ble et handicap som reduserte sjansen for en seier i betydelig grad. Mossingene, som var et av årets favorittlag ved landskapproingen, presterte også en aldeles utmerket roing. Arendal brukte 10.20.2. Dermed gikk pokalen for annen gang til Moss.

Etter innbydelse fra Studentenes roklub ble det samme sommer sendt et lag til Oslo. De heldige var Nils Oddvar Bogenes, Rolf Andersen, Einar Nielsen, Harald Tønseth stroke og Chr. Krogh Christensen cox. Laget hadde fri stasjon i studentenes båthus og fikk ellers en ukes kraftig trening under ledelse av vår klubbs tidligere rosje, Knut Smedal.

Besøket avsluttedes med en roregatta der flere av landets beste lag deltok. Løpet var det såkalte Langaardsløp og fant sted i Frognerkilen den 30. august.

Arendals lag startet i første løp og hadde som konkurrenter Hamar, Drammen og Horten. Arendal fikk en meget god start og lå de første 800 meter en båtlengde foran sine konkurrenter, men så dabbet våre av og ble etter hvert distansert av de andre. Drammenserne vant løpet med en tid av 7.58.9, fulgt av de 3 lagene hakk i hel.

Christiansands roklub, som det året var nystartet, anmodet oss om å sende et lag til kapproing. Utfordringen ble straks akseptert, og den 12. september møtte det såkalte studenterlag, Nils Oddvar Bogenes, Rolf Andersen, Einar Nielsen, Harald Tønseth stroke og Chr. Krogh Christensen cox, til et nappetak i Kristiansand.

Løpet, som var 2000 meter, ble vunnet forholdsvis lett av Arendalslaget, som presterte en utmerket roing. Mange tilskuere fulgte den spennende

konkurranse. Det blåste sterkt og det generte roerne, hvilket tidene også fikk preg av. De ble: Arendal 8.41.2, Kristiansands 1. lag 8.57.4, Kristiansands 2. lag 9.01.6.

Som avslutning på sesongen arrangertes klubbkapproing på havnen den 27. september. Banens lengde var ca. 1200 meter fra Skilsøy til kulltomta på Tyholmen. Det var 3 løp og 2 lag i hvert. De seirende lag var:

I klasse A: Anker Thorbjørnsen, Birger Andersen, Einar Nielsen, Harald Tønseth stroke.

I klasse B: A. Thorbjørnsen, Yngvar Tønseth, Reidar Knutsen, Einar Suhrke stroke.

Chr. Krogh Christensen var cox for begge lag.

Etter kapproingen ble som vanlig holdt en kameratslig sammenkomst på Tønseths landsted.

Medlemstallet var i 1936 30 aktive og 12 passive. I årets løp var det 2 fester på Rådhuset, hvorav klubben hadde en del inntekter.

Båtene ble i sesongen gitt en grundig overhaling, så selv de 2 eldste innriggerne var i en utmerket stand, sin høye alder til tross. En del yngre medlemmer, til dels under 18 år, var i sommerens løp kommet til.

Det ser også ut som økonomien er bedre. Således ble restansene fra tidligere år brakt ut av verden og årets restanser var bare kr. 105.—. Men styret regnet med at de ville gå inn etter hvert. Likeså regnet styret med at den store deltakelse i konkurranser ville klubben få igjen i form av større interesse for rosporten.

1937

Bestyrelsen gjenvalgtes når unntas Sigurd Dalsøren og Nils Oddvar Bogenes. I deres sted valgtes Einar Nielsen og Birger Andersen. Til å fungere som routvalg oppnevntes Sig. Dalsøren, Einar Nielsen og Krogh Christensen.

Det ble en særdeles livlig sesong og roturenes antall kom opp i 216, som til da var det høyeste tall i klubbens historie. Medlemstallet var 32 aktive og 14 passive.

Båthuset åpnedes den 2. mai og sesongen avsluttet offisielt 26. september, men noen iherdige sjeler fortsatte ufortrødent til 13. november, da de også la årene inn.

Flest turer hadde følgende roere: Marvin Olsen 60, Johs Johannesen 53, Reidar Knudsen 48, Chr. Corneliussen 47, Trygve Bjerkholt og Rolf Liltvedt 46, Reidar Hansen 45, Bjarne Ljosland 43, Chr. Krøger 41.

En hel rekke roere hadde fra 37 turer og nedover.

Til Norgesmesterskapet i Horten den 4. juli anmeldtes et nybegynnerlag i innrigger. Laget besto av: Yngvar Tønseth, Reidar Knudsen, Rolf Liltvedt, Johs. A. Johannesen stroke, Chr. Krogh Christensen cox.

Laget fikk både god og lang trening, og i selve løpet lå det meget godt plassert, men så røk en sleide, kostbare sekunder tapt og dermed røk ethvert håp om plassering.

Den 12. september møtte Christiansands roklub med 2 lag til kapp-
roing på Arendals havn. Det startedes i 2 race med 4 lag i hvert.

Det er alltid mer spenning over et race når flere enn 2 lag deltar.
Her startet samtidig 4 lag i innrigger for første gang, og det var ikke
hendt før på Arendals havn. Løpet, som var 2000 meter, var fra Roligheten
med innkomst kulltomta på Tyholmen. Fra hver klubb startet et senior-
og et juniorlag. Kristiansand seiret med begge sine lag, i seniorklassen
med 1 båtlengde. Arendals 1. lag ledet de første 1500 meter med begge
Kristiansands-lagene kloss etter og Arendals 2. lag langt etter disse. Kri-
stiansands 1. lag overtok så ledelsen og seiret som nevnt med 1 båtlengde.
De oppnådde tider var: Kristiansands 1. lag 8.20.1. Arendals 1. lag 8.22.4.
Kristiansands 2. lag 8.32.8. Arendals 2. lag 8.45.7.

Kristiansands 1. lag var: E. Reber, S. Olsen, P. Andersen. G. Inge-
brethsen stroke og O. Berg cox. De tok dermed 1. aksje i vandrepokalen.
Kristiansands 2. lag besto av: H. Høyer, H. Thorstad, H. Schøtz stroke
og O. Garpestad cox. De erobret en aksje i Sigurd Viks vandrepokal.

Løp nr. 2 var for roere under 18 år. De rodde 1000 meter. Dette løp
var om den av Kristiansands roklub oppsatte pokal. 4 lag startet sam-
tidig og det ble et flott og spennende race. I starten kom Arendals 2. lag
best avsted, derpå fulgte de to Kristiansands-lag og til sist Arendals 1.
lag, som hadde et uhell i selve starten. Men laget tok det tapte igjen
ganske snart og ledet en tid, hvorefter Kristiansands 1. lag ledet knepent
med de andre 3 lagene kloss innpå. Det lyktes imidlertid Arendals 1. lag
i en flott sluttsprint å hale seiren i land med $\frac{1}{4}$ båtlengde. Det var et close
race, idet det var bare 5 sekunder mellom 1. og 4. lag. Tidene ble slik:

Arendals 1. lag 4.05.8. Kr.sands 1. lag 4.07.3. Kr.sands 2. lag 4.08.2.
Arendals 2. lag 4.10.7.

Det seirende Arendals-lag, som dermed fikk sin første andel i poka-
len, besto av: Marvin Olsen, Trygve Bjerkholt, Bjarne Ljosland, Reidar
Jordell Hansen stroke og Carl Duus cox.

Kristiansanderne hadde både bedre og nyere båtmateriell enn Aren-
dal. Således hadde deres innrigger svingler, mens Arendalsbåten hadde
faste riggere. Ellers må det innrømmes at kristiansanderne viste for-
bausende stor fremgang fra året forut, og i betraktning av at klubben var
så å si nystartet, vitnet det om både stor interesse og intens trening. Etter
kapproingen var det en hyggelig og vellykket fest på Grand Hotell.

Hva økonomien angår, så var klubbens stilling etter hvert så bedret
at den praktisk talt var gjeldfri. Klubbens formue derimot var hoved-
sakelig dens materiell, hvorav 2 av innriggerne er gamle — henholdsvis
20 og 22 år.

Når vi sammenligner roturenes antall for hver enkelt roer med tid-
ligere år, så er det også her en merkbar fremgang. Dette og stillingen
for øvrig kan uten tvil godskrives en våken og målbevisst ledelse.

Som ny formann ble på årsmøtet i november valgt Chr. Krøger.

Et spørsmål som etter hvert har trengt seg mer i forgrunnen er
anskaffelse av båthus, og da et som kan tilfredsstille kravene. Bestyrel-

FINN JUNKER-ANDERSEN
Formann 1936—37

sen som har sin hele oppmerksomhet viet denne sak, har satt seg som oppgave å skaffe et båthus hvor klubbens båter kan stå sikkert og trygt under vinteropplaget. Hittil har båtene om vinteren vært henvist til å dele plass med motorbåter og lignende farkoster, og denne ubehagelige tilstand var det nå et alminnelig ønske å få en snarlig slutt på. Og sist men ikke minst — et sted der roerne kunne finne seg til rette når de drev sin idrett. Det ser også virkelig ut som ønsket skal bli til virkelighet, for på badehustomten på Tyholmen åpner seg nå en mulighet, det er bare midlene det igrunnen står på. — Saken ble brakt et skritt videre på generalforsamlingen i november, der det ble oppnevnt en arbeidskomité til å ta seg av spørsmålet. Komitéen, som besto av Chr. Krøger, Finn Junker Andersen og K. M. Havig, fikk mandat til å søke saken ordnet og å fremsette forslag til ordning.

1938

Båthussaken ble løst hurtig og greit. Ved stor imøtekommenhet fra kommunens side ble klubben overlatt det gamle badehus til nedrivning og derhos tilstrekkelig tomt for et passende tilbygg. Badehusets nordre fløy med midtpartiet ble fjernet, hvorefter den gjenstående søndre fløy ble ominnredet til garderobe og klubbrom. På baksiden av denne fløyen ble så selve båthuset plasert.

Den del av badehuset som ble revet innbrakte ved salg av materialene kr. 225.— som med tillegg av et mindre beløp ble brukt til foreløpig restaurering og arkitekthonorar. Båthuset, i fullt ferdig stand, ble kalkulert til kr. 2500.—, og de pengene måtte jo på en eller annen måte reises. Imidlertid ble det fra medlemmenes side vist både interesse og offervilje for at saken kunne bli brakt lykkelig og vel i havn. Således ble all maling forært og selve malerarbeidet ble utført av en del av roerne. Andre stilte seg som garantister for et banklån på kr. 1000.— og andre igjen støttet med pengegaver og materialer. Endelig ble det holdt en utlodning som også bidro sitt. Båthuset sto ferdig til innflytting ved sesongens begynnelse i 1940.

BEGYNNERLAGET 1938
Jacobsen, Paulsen, Johannessen, Kolborg,
Krogh-Christensen,
 cox

I mellomtiden klarte en seg best mulig med robua i Kuvika. Sesongen tok til den 24. april og siste rotur fant sted den 24. september. Båtene var i alt i bruk 118 ganger og følgende roere hadde over 30 turer: Marvin Olsen 51, Einar Nielsen 50, Chr. Taraldsen 43, Ole Jørgen Paulsen 41, Harald Kolborg og Bjarne Ljosland 40, Johs. Johannesen 39, Tore Jacobsen 37.

Resten av roerne hadde fra 28 og ned til 1 tur. Sportslig sett var det ingen god sesong, snarere det motsatte, men det var liv og røre, og kapproing fant sted, selv om resultatet ikke stemte med forventningen. Således hentet klubben seg to nye nederlag i den årlige kapproing mot Kristiansand. Det var et løp for junior og et for nybegynnere, begge i innrigger firer.

Det var opprinnelig bestemt at kapproingen skulle finne sted i august og da den ikke kom i stand før 4. september var stroken i nybegynnerlaget reist til Oslo og laget holdt på å bli oppløst, men i siste liten fikk laget ordnet seg med ny stroke.

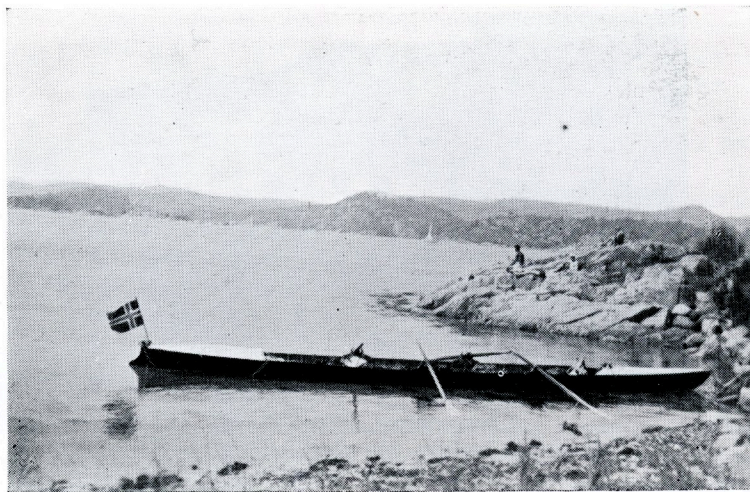
Følgende lag ble så sendt til Kristiansand:

Junior: Marvin Olsen, Bjarne Ljosland, Johs. Johannesen, Reidar Jordell Hansen stroke.

Nybegynnere: Tore Jacobsen, Ole J. Paulsen, G. Johannesen, Harald Kolborg stroke.

Til regattaen møtte også et nybegynnerlag fra Drammens roklubb, og det var nybegynnerklassen som hadde dagens mest spennende løp.

Lagene i denne klassen kom nokså jevnt avsted i starten. Etter 1000 meteren hadde Arendal en ledelse på $\frac{1}{2}$ båtlengde, mens Kristiansand og Drammen lå likt. Ved 1500 meteren gjorde Kristiansandslaget seg gjeldende. Det presset seg forbi Arendal, Drammen, besvarte spurten og det

*SOL — SOMMER — SMILENDE SORLAND
Fra en 8 dagers tur i skjærgården*

ble en duell mellom disse 2 lagene, og da Arendal hadde for liten trening ble laget henvist til jumboplassen.

Tidene ble: Kristiansand 8.20.0, Drammen 8.22.6, Arendal 8.27.3.

I juniorklassen startet Kristiansand og Arendal om vandrepokalen. Her seiret Kristiansand igjen med en tid av 7.58.2. Arendals lag brukte 8.24.0.

En mengde tilskuere fulgte løpene såvel fra kaiene som fra motorbåter og spenningen var stor.

Lørdag den 24. september var det klubbkapproing som avslutning på sesongen. Banens lengde var 1000 meter og 4 lag startet i 2 heat. Første race var det mest spennende. Begge lag fikk en jevn start og vekslet stadig om ledelsen under hele løpet. Det var faktisk umulig å si hvem ville gå av med seiren før like foran mål. I det 2. race lå båtene jevnside halve løpet, men så seg det ene laget forbi og kom i mål 4 lengder foran konkurrenten.

Klubbmestrene hadde en tid av 4.32. Det var: Harald Tønseth, Rolf Andersen, Einar Nielsen, Birger Andersen stroke, Chr. Krogh Christensen cox. Tiden var 4.31.0.

Som vanlig hadde Tønseth stilt sin hytte til disposisjon for roerne, som etter kapproingen hadde en hyggelig fest der.

Av økonomiske grunner ble det ikke sendt noe lag til krets- og landskapproingen i 1938.

1939

Generalforsamlingen den 18. februar gjenvalgte Chr. Krøger til formann. Det øvrige styre besto av K. M. Havig sekretær, Einar Nielsen vise-

formann, Harald Tønseth kasserer, Marvin Olsen materialforvalter. Til routvalg oppnevntes Chr. Krogh Christensen, Sigurd Dalsøren og Finn Junker-Andersen.

På grunn av de uheldige tilstander i båtuset, der fremmede båter la beslag på plassene for klubbens romateriell, kom rosesongen ikke i gang før 11. mai. Den bølgedal som roklubben kom ned i 1938 fortsatte nedover i 1939, da båtene ikke var ute på mer enn 52 turer. Det er mulig at denne nedgangssperiode kan søkes i den omstendighet at de nærmeste års konkurranser utenbys ikke viste desiderte toppresultater — det inntreffer nemlig ofte at resultatene fra konkurranser avspiller seg i synkende eller stigende tilslutning. Den mulighet at propagandaaen ikke settes inn i rette øyeblikk, spiller også ofte stor betydning. Imidlertid er det her et annet moment som sikkert ikke har vært uten betydning, og som vel får ta sin del av skylden for den dårligste sesong siden rekonstruksjonen i 1928. Det nye båthus, som en gjerne ville ha i brukbar stand hurtigst mulig, la sterkt beslag på roernes tid. Av den grunn var det nok at klubbens dyktigste roere ikke fikk tid å avse til trening og dermed bortfalt deltaking i utenbys race. Selv den nå tradisjonelle pokalkampen mot Kristiansand måtte av den grunn avlyses — ja, til og med klubbkapproingen som var tillyst, måtte avblases.

Men en merkelig historie ble allikevel året 1939, for den 1. desember ble båtene slept fra den i 8 år leiende robu i Kuviga til det nyervervede klubb- og båthus på Tyholmen, der nå sto fiks og ferdig og bare ventet på at en ny æra skulle oppinne for den alderstegne klubb. De fleste roturer i den avsluttede sesong faller på Einar Nielsen med 26. Dernest hadde Toralf Sjøeggestad 23. Resten av de aktive roere hadde fra 18 turer og nedover.

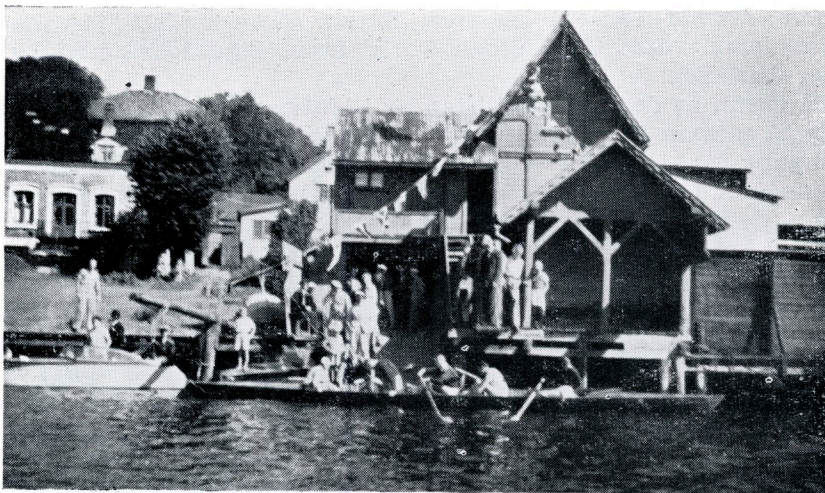
1940

Forventningene til anstundende sesong var ganske store, og det får en jo si det var all grunn til. I det nye båtuset var det plass til 6 innrigger, og skulle det senere bli anledning til anskaffelse av outhiggere, så lot det seg også gjøre ved litt ommøblering. Og så kom den 9. april og la en slode i veien.

Til å begynne med har det vel rådet en del usikkerhet også innen klubben — såvel som alle andre steder. Men etter hvert som situasjonen avklarede og det kom mer ro over sinene tok livet til igjen i roernes leir.

Båtuset ble i hvert fall åpnet den 12. mai og sesongen avsluttedes den 29. september uten at noe forsøk på inngrep fra landets herskere ble gjort.

Og sesongen den var livlig nok, for båtene ble i alt brukt til 183 turer. Flest turer hadde etternævnte roere: Paul Taraldsen 75, Christen Taraldsen 70, Anders Røer 61, Sigurd Taraldsen 58, Knut Jacobsen og Ole Jørgen Paulsen 56, Alf Jensen 54, Einar Nielsen 53.

BATHUSET PÅ TYHOLMEN 1940

De øvrige aktive hadde fra 32 turer og nedover. Og siden det nye båthuset på grunn av alt arbeidet med å få det ferdig, fikk skylden for den dårlige sesong året forut, så må det samme båthus nå godskrives for den første florisante sesong under nytt tak.

Parolen om idretts-streik var ikke sendt ut i krigens første år. Pokalkampen mot Kristiansand ble avviklet — og denne gang i Arendals favør, idet 2 løp av 3 ble vunnet av roklubben.

Kapproingen fant sted på Arendals havn den 4. august. Det var junior, nybegynner og ungguttklasse. Løpene var på 2000 og 1000 meter.

I nybegynnerklassen seiret Arendalslaget overbevisende med en tid av 8.39. Kristiansandslaget hadde 8.45.5.

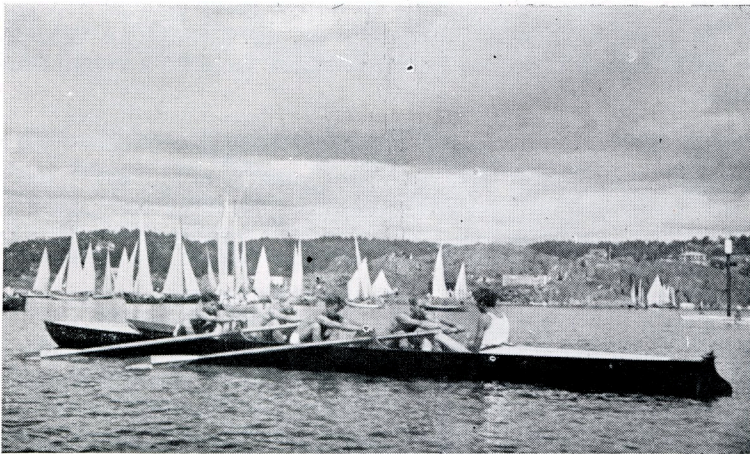
Det seirende lag var: Sigurd Taraldsen, Ole Jørgen Paulsen, Severin Røer, Christian Taraldsen stroke, Harald Kolborg cox.

I ungguttklassen seiret likeså overbevisende: Knut Jacobsen, Paul Taraldsen, Alf Jensen, Anders Røer stroke, Christen Taraldsen cox.

Deres tid var 4.50. Kristiansandslagets tid var 5.03.5.

I juniorklassen fikk kristiansanderne revansj, men det var bare ½ sekund som skilte lagene i dette løp. Våre juniors hadde liten trening — de fleste på laget hadde ikke over 10 turer. I denne klasse ble det ikke rodd om pokalen og begrunnelsen var den at våre roere ikke maktet å by motstanderen verdig konkurranse, står det i rosjefens rapport. Ellers viser tidene at motstanden var verdig nok. På den annen side er det trolig at laget ikke var kommet så godt fra det om distansen hadde vært de vanlige 2000 meter.

Klubbkapproingen, som var avslutning på sesongen, fant sted 29. september. Distanen var 1000 meter og 3 lag startet.

UNGDOMSLAGET 1940
Jacobsen, Taraldsen, Jensen, Rør, Chr. Taraldsen,
cox

Klubbmestre ble: Knut Jacobsen, Paul Taraldsen, Alf Jensen, Anders Rør stroke, Ole Jørgen Paulsen cox. Den oppnådde tid var 3.43.0.

Etter kapproingen var det som vanlig fest i Tønseths hytte, men da det var portforbud — vi hadde jo herrefolk i landet — måtte festdeltakerne fra byen være hjemme innen kl. 22, men festen var allikevel vellykket.

Ellers er å nevne at fremmøtet til treningen hele sommeren gjennom var riktig bra. Hverken storm eller regn kunne hindre lagene, som tok sin trening alvorlig.

Det nye klubbhus innfridde forventningene. I båtenes rom, der det er støpt sementgulv, er det god plass til 8 båter og til roernes bruk er innredet dusj.

Med fremgang følger tillit. Spørsmålet om kretskapproing reistes i anledning klubbens 60-årige beståen i 1942. Men begivenhetene var sterkere enn planene, for innen den tid kom var parolen: idrettsstreik — og den holdt, som vi vet .

Styret fortsatte uforandret fra 1938 etter enstemmig gjenvalg.

1941

Sesongen tok til den 9. april og avsluttet først den 9. oktober — altså 6 måneders sesong — noe helt utenfor det vanlige. Båtene ble i disse 6 måneder brukt i alt 106 ganger. I betraktning av at sesongen var lang, så var i grunnen antallet ikke så høyt, men på den annen side så var det krig, rasjoneringen begynte å gjøre seg gjeldende, og dessuten var det jo idrettsstreik. Det ble derfor ikke trenet for å delta i kapproing. De fleste roturer faller på Paul Taraldsen med 51 turer, Ole Jørgen Paulsen 50 turer. Så hadde Knut Jacobsen 37 turer og Arnold Andersen

coxet 33 turer. Resten av klubbens 40 aktive roere haddet fra 28 turer og nedover. Det var et utpreget baderoer-år, og forholdene tilsa at båtene viste seg minst mulig innenfor havneområdet for ikke å vekke unødigg oppmerksomhet.

1942

Som sagt, forholdene tilsa at det gjaldt å holde seg i bakgrunnen. Følgen var naturligvis at generalforsamlingene også foregikk i dølgsmål. Men den ting at medlemmene fikk høve til å møtes av og til var av den største betydning.

Det var ingen som ønsket noen forandring med styret, og det fikk fortsette uforandret krigens år.

Det var ingen båter i bruk før 31. mai. Derimot avsluttedes sesongen først den 27. september. Det var ikke å vente at det kunne bli en livlig sesong og det ble ikke «tatt» mer enn 58 turer. Det var det hele, og noen kapproing kom selvsagt ikke i frågan.

De fleste roturer hadde Edward Schumann-Olsen med 29. Deretter kom Finn Volmert og John Ljøstad med 28 på hver. De øvrige 35 roere hadde fra 21 og ned til 6 turer.

1943

Den 13. januar var det generalforsamling med 33 aktive tilstedeværende. Formannen ga en kort muntlig redegjørelse for det året som gikk. Den økonomiske stilling var god, idet all løsgjeld var betalt og tilbake sto alene et lån i bank stort kr. 1000.—.

Det er selvsagt at noen offisiell åpning eller avslutning på sesongen ikke fant sted. Roerne benyttet båtene så ubemerket som mulig, og det er verd å nevne som noe helt eksepsjonelt at den første roturen foregikk så tidlig som 19. januar. Sesongens siste tur fant sted 1. september og det ble i alt foretatt 92 roturer. Det høyeste antall hadde Edward Schumann-Olsen med 53. Deretter hadde Paul Taraldsen 29, John Ljøstad 28, Kåre Engebø 27, Finn Volmert 26.

De øvrige 40 roere hadde fra 23 turer og nedover. Ingen kapproing fant sted.

1944

Det ble ingen generalforsamling før den 4. mars, der 25 aktive medlemmer var tilstede. I årets løp var klubbens bankgjeld brakt ned til kr. 400.—. Det ble vedtatt at styret skulle fortsette uforandret inntil videre. Det samme ble gjort gjeldende for routvalget. Det ble roøvelser også i 1944 og den første rotur fant sted den 7. mai. Sesongen avsluttedes den 24. september med at 2 lag satte hverandre stevne på Sømskilen til et race i all ubemerkethet. Lagene rodde en distanse på 1100 meter og det seirende lag ble erklært for klubbmester å være. Det seirende lag: Finn Volmert, Morten Nilsen, Edward Schumann-Olsen, Knut Jacobsen stroke og Nils Oddvar Bogenes cox, fikk notert en tid på 4.35. Det andre lags tid var 4.46.

Båtene ble i alt brukt 60 ganger. De fleste roturer falt på Jens Ljøstad, som hadde 25. Resten av roerne hadde fra 21 turer og nedover.

1945

Den økonomiske stilling er fortsatt bra og den samlede gjeld er nede i kr. 525.—, hvorav kr. 300.— skyldes til Røforbundet. Sesongen tok til den 13. mai, fem dager etter krigens utløp. Klubblaget kunne atter vaie over båtusen, og det ble den livligste sesong siden stiftelsen, idet båtene var ute på 220 turer. Den gamle rekord var 212.

En meget vesentlig årsak til den store interesse må sikkert tilskrives at det kom anmodning fra Kristiansands Roklub om at pokalracet med denne klubb søktes gjenopptatt. Med liv og lyst gikk roerne inn for denne oppgave, og resultatet ble over all forventning. De 2 deltakende lag — et nybegynner- og et juniorlag — slo nemlig motstanderen i hver sitt løp. Kapprøingen fant sted på Kristiansands havn den 2. september og var innsett med den største spenning. Mange tilskuere fulgte løpene fra land og fra småbåter, og begeistring var stor. Banens lengde var 1500 meter. Det seirende lag i juniorklassen var: Knut Jacobsen, Walther Erichsen, Ole Jørgen Paulsen, Anders Rør stroke og Arnold Andersen cox. Deres tid var 6.15. Kristiansandslagets tid var 6.30. I nybegynnerløpet var det følgende roere: Olaf Andersen, Wittus Sandberg, Chr. Corneliusen, Haakon Sandberg stroke og Arnold Andersen cox. Deres tid var 6.10 og Kristiansandslagets tid 6.17. Det var en overbevisende og forjent seier og lagene tok med hjem hver sin pokal. Etter racene var det en flott fest med premieutdeling i Hande lens Hus.

Sesongen avsluttedes søndag den 29. september med en klubbkapp- roing der hele 6 lag startet. Banens lengde var 1000 meter. Klubbmestere for 1945 ble: Karl Karlson, Oddvar Nygaard, Kåre Engerbø, Anders Rør stroke, Ole Jørgen Paulsen, cox. Lagets tid var 4.50.1. I sommerens løp fikk klubben besøk av Leif Gran fra Drammen roklub. Han tilbrakte sin ferie her nede og nyttet samtidig tiden til å trene et par av lagene. Det kunne være nyttig med litt flere av den slags besøk. Som før nevnt ble båtene i alt brukt 220 ganger og følgende roere hadde flest turer: Anders Rør 70, Ole Jørgen Paulsen 60, Einar Nielsen 59, Haakon Sandberg 54, Chr. Corneliusen 51, Haldor E. Halvorsen 50, Arnold Andersen cox 45, Knut Jacobsen 41, Chr. Krøger 39.

De øvrige roere hadde 36 turer og derunder. Ellers er å nevne at styret satte seg som mål så snart det lot seg gjøre å anskaffe en ny firer innrigger.

På generalforsamlingen den 24. november var det et meget godt fremmøte. 36 av klubbens 76 betalende medlemmer var tilstede. Det ble bl. a.

fremsatt det forslag at klubben gikk til anskaffelse av en outrigger, da det måtte anses absolutt påkrevd for den fortsatte fremgang. Styret lovet å ta opp arbeidet med denne sak, og outrigger nr. 3 kom, men ikke før i 1951.

Det ble på møtet videre vedtatt å rette en søknad til kommunen om en bevilgning på kr. 5000.— til innkjøp av nytt materiell. I betraktning av at bystyret nettopp hadde vært rundhåndet og kjøpt et jorde med henblikk på idrettsplass for kr. 90 000.—, var jo dette vedtak i relasjon til innkjøpet, rett beskjedent.

Til formann gjenvalgtes Chr. Krøger. Og til styremedlemmer Einar Nielsen, Harald Tønseth, Arnold Andersen og Harald Kolborg.

Til rosjeif valgtes Einar Nielsen og til medlemmer av rutvalget Ole Jørgen Paulsen, Rolf Andersen og Sigurd Dalsøren.

Etter at de forskjellige beretninger og valgene var overstått, samledes roerne til et særs hyggelig torskebord og stemningen var stor i Håndverkerforeningens lokaler, der det var både taler og sang.

1946

Båthusets dører åpnedes den 6. mai og båtene var i sommerens løp i bruk 108 ganger. Det var atskillig mindre enn året forut med sine 220 turer, men på den annen side var det sportslig et meget godt år — antakelig det beste i klubbens historie. Det ble sendt lag både til kretskapproingen på Vannsjø ved Moss den 23. juni og til landskapproingen på Horten den 6. og 7. juli, likesom den så tradisjonelle pokalkapproing mot Kristiansand fant sted den 18. august. Som avslutning på sesongen var det klubbkapproing søndag den 7. september.

I kretskapproingen deltok følgende roere i innrigger firer: Ole Jørgen Paulsen, Wittus Sandberg, Chr. Corneliussen, Håkon Sandberg stroke og Arnold Andersen cox.

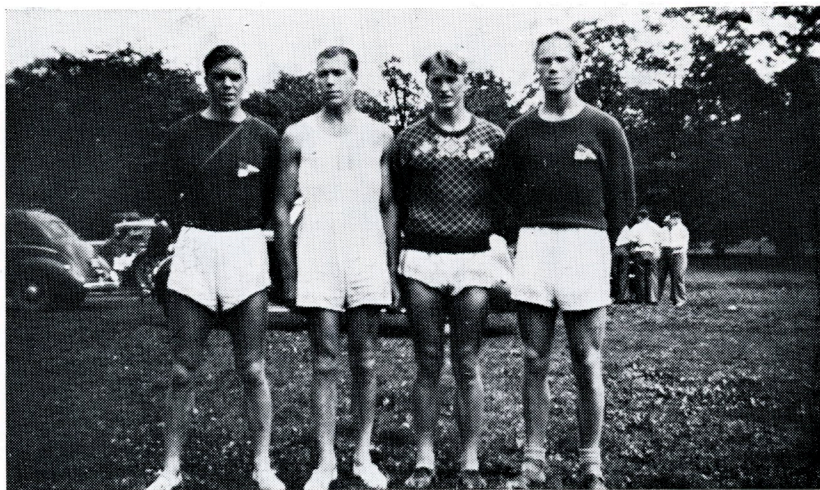
I uttaingsløpet startet først 12 lag. Her ble Arendalslaget nr. 3. I finalen startet så 6 lag og våre gutter klarte å ro seg opp til 2. plassen med Fredrikstad roklubs lag på 1. plassen. Bærums lag ble nr. 3. Det var første gang et lag fra Sørlandet kom så høyt opp i konkurranse med landets beste lag. Arrangementet var ypperlig fra først til sist. Ved hjelp av radiotelefon fra dommerbåten ble tilskuerne hele tiden holdt a jour med lagenes plasing under løpene. Været var strålende. men det blåste kraftig. Tiden for Arendal var 9.14.0.

I Norgesmesterskapsroingen deltok i innrigger firer: Ole Jørgen Paulsen, Wittus Sandberg, Paul Taraldsen, Håkon Sandberg stroke, Arnold Andersen cox.

Laget startet i løp nr. 2 juniors, og fikk som konkurrenter Alesund, Arbeidernes Roklub Oslo, Drammen, Fredrikstad og Horten.

Det ble et meget hardt race og Arendalslaget ble nr. 4.

Lagene kom inn i følgende rekke: Drammens Roklub 7.25.0, Horten Roklub 7.27.4, Fredrikstad Roklub 7.32.9, Arendals Roklub 7.36.6, Arbeidernes Roklub 7.46.9 Alesunds Roklub 7.54.2.

HORTENLAGET 1946

Paulsen

W. Sandberg

Taraldsen

H. Sandberg
stroke

Kristiansand brøt løpet omtrent 500 meter fra mål etter å ha tapt rorlinen og mistet styringen, men de lå da noen lengder etter og hadde neppe hatt noen sjanse til å hale seiren i land.

Tre uker senere var det klubbkapproing som avslutning på sesongen. 5 lag startet. Det var 2 løp og banens lengde var ca. 1000 meter med start fra Skilsø. I første løp 2 old boys-lag og deretter 3 lag av yngre roere. I old boys-klassen seiret: Harald Kolborg, Harald Tønseth, Einar Nielsen, Chr. Krøger stroke og Arnold Andersen cox. Det var klubbens samlede styre som hadde satt seg ved årene. Deres tid var 4.32.9.

I løpet for yngre roere seiret: Will. Svensen, Karl Karlsen, Bjarne Ljosland, Franke Jørgensen stroke og Arnold Andersen cox. Deres tid var 4.27.3. De to andre lagene hadde 4.31.1 og 4.33.1.

En særskilt honnør fortjener stroken i det seirende old boys-lag, Chr. Krøger, som uaktet sine 60 år klarte å stroke sitt lag frem til seier. Et bevis på at det er umaken verd å holde seg i kondisjon og i den grad som fysikken tillater det.

Etter kapproingen gikk sesongens tradisjonelle avslutningsfets av stabelen i Tønseths hytte på Gjervoldsøya. Den var som alltid meget vellykket og stemningen var stor fra først til sist.

Ved årets utgang var medlemstallet 24 aktive, 52 passive, 8 livsvarige og 1 æresmedlem.

Materiellet var i ganske god stand, men behovet for nye båter begynner nå å bli påtrengende.

Den økonomiske stilling er upåklagelig. Status viser en formue på kr. 10 861.— og da er materiellet nedskrevet til kr. 600.—. Klubbens båt-

fond er på kr. 3000.— og utlodning av en motorsjette har gitt kr. 2889.31 i fortjeneste. 2 singlescullere — riktignok vel brukte, men ellers gode — er kjøpt inn og en ny innrigger er bestilt fra Kolding i Danmark. Den ventedes levert i begynnelsen av 1948, men kom først i 1949.

Generalforsamlingen gjenvälgte den 30. november Chr. Krøger til formann. Dette gjelder for øvrig også hele det øvrige styre.

Ved sesongens slutt fordelte roturenes antall seg således: Haakon Sandberg 64, Wittus Sandberg 50, Ole Jørgen Paulsen 47, Franke Jørgensen 38. Arnold Andersen var cox på 38 treningsturer.

Resten av roerne hadde 29 turer og derunder.

1947

Tilgangen på aktive roere var tilfredsstillende da sesongen begynte og lovet godt for sommeren. Et nytt innslag var det at det kvinnelige element kom med. Det hadde en tid vært arbeidet for opprettelse av roavdeling for damer, og dette arbeid kronedes altså med hell. På et konstituerende møte den 8. mars i Handelstandens lokaler ble 16 medlemmer inntegnet. Av dem valgtes til formann Alfild Harveland. Signe Holm ble sekretær og Lull Mikkelsen kasserer. Damene var i sommerens løp ute på 103 roturer. Ruth Aanonsen hadde 32 turer, de andre fra 26 og nedover.

Den offisielle åpning av båthuset fant sted den 4. mai med godt fremmøte. Formannen, Chr. Krøger, ønsket roerne vel møtt og hilste damene velkommen til klubben. Så ble flagget heist og 4 lag — derav 1 damelag — hadde årets første rotur på fjorden.

Klubbens båtmateriell var nå kommet så pass opp i årene at ingen for alvor tenkte på å delta i landskapproingen i Bergen. Den nyeste båten var 13 år. Det var derfor ganske forståelig at man foretrakk å vente til den i Kolding bestilte innrigger kunne leveres, og det var det ingen utsikt til før tidligst 1948.

Som nevnt gikk klubben inn i sitt 65. år under lyse auspisier med hensyn til roermateriellet. Ikke minst kvinnen satte sitt preg på klubben den sommeren, for hele 5 damelag var i aktivitet. Også politiet hadde fått interesse for roidretten og hadde 1 lag i sving.

På klubbens stiftelsesdag, som forresten det året også var «Idrettens dag», ble det arrangert en propagandarøing som ledd i dagens idrettsprogram. Det ble rodd et race i (de to yngste) innriggerne fra Skottholmen fyrlykt inn til kiosken ved «Grand» — en distanse på vel 1000 meter.

Som avslutning på dagen var det fest på Seilerhytta ute på Rævesandfjorden. I festen deltok 70 personer, som tilbrakte noen særs hyggelige timer der ute i den stille sommerkveld. Det var en fest med prima humør og bare glade ansikter.

Omkring midtsommers var det en tid nokså stille i båthuset, vesentlig på grunn av medlemmenes fravær på ferie. Erfaringsmessig er juli måned ikke alltid så livlig som forsommeren og ettersommeren. Dersom roerne var helt klar over hva de går glipp av vei å reise bort i juli måned

istedenfor å kunne nyte de fine turer i skjærgården, ville sikkert flere ta sine ferier på en annen tid.

Fra Arbejdernes Roklub, Aalborg, hadde klubben besøk av en trener som en ukes tid instruerte et par lag, det de var mindre tilfreds med.

Bykapproingen Arendal—Kristiansand ble fastsatt til 24. august og lagene som ble tatt ut til dysten, trenet «for fulle mugger». For første gang skulle også et damelag være med. I betraktning av at det var første gang damene våre stilte til start — det var jo deres første sesong — så var man klar over at det neppe ville bli noen laurbær å høste. Hertil kom at båtmateriellet — som nevnt — begynte å bli noe tilårskommet. Det var derfor ingen overdreven optimisme å spore med hensyn til det kommende møte med nabobyens lag. Reisen til stiftstaden fant dog sted i den beste stemning, og det ble en vellykket tur — også hva det idrettslige gjelder. Det var kunngjort 3 løp: Junior, nybegynnere og dameklassen. Det startet også lag fra Sandefjord, men utenfor konkurranse om vandrepokalen (bypokalen).

Første start var for junior (innrigger). Det ble et usedvanlig spennende race. Kristiansand ledet fra start og det meste av løpet med 2 å 3 båtlengther. Men da 1500 meter var passert fikk Arendal samlet seg i en glimrende kraftig spurt, som for hvert åretak minsket avstanden mellom lagene. Meter for meter halte de inn på motstanderen, som etter hvert rodde nervst og i et forjaget tempo, hvilket nær mål resulterte i en «fisk» og dermed var racet avgjort til Arendals fordel. Laget satte alle krefter inn og i en voldsom, ytterst spennende sluttspurt kom de over mål $\frac{1}{10}$ sekund — en snau meter — foran Kristiansands lag. Sandefjord, som tidligere i løpet hadde et uhell med sin båt, ble liggende etter og var dermed ute av dansen.

Tidene for de tre juniorlagene (2000 meter) ble: Arendal 8.08.2, Kristiansand S. 8.08.3, Sandefjord 8.28.2.

Det seirende lag var: Ole Ugland, Vilh. Svensen, Chr. Fr. Corneliusen, Håkon Sandberg stroke, Arnold Andersen cox.

De erobret pokalen for denne klasse til odel og eie.

I begynnerklassen startet Arendal, Kristiansand og utenfor konkurranse et lag fra Sandefjord roklub, som seiret 4 sekunder foran Arendal, der igjen var 4 sekunder foran Kristiansand S. Løpets lengde var 2000 meter.

Tidene i nybegynnerløpet ble: Sandefjord 7.52. Arendal 7.56, Kristiansand 8.

Tidene viser at nybegynnerne presterte energisk roing. Som det ses hadde Kristiansands-laget endog bedre tid enn det seirende juniorlag.

Arendals nybegynnerlag var: Karl Karlson, Paul Karlson, Sam Blom Bakke, Jotz Jacobsen stroke og Arnold Andersen cox.

I en nyoppsatt pokal for denne klasse fikk dermed klubben sin første del.

Så var det et 1000 meters race for damer. Arendals damelag hadde — som vi vet — ikke tidligere startet i kapproing. Det var deres første

På årsmøtet den 29. november gjenvalgtes Chr. Krøger enstemmig til formann. Arnold Andersen ble nestformann og sekretær, Paul Karlsen kasserer, Sam Blom Bakke materialforvalter og Harald Tønseth rosjet. Til varameenn valgtes Einar Nielsen, Haakon Sandberg og Chr. Fr. Corneliusen. Røutvalg: Birger Andersen, Sig. Dalsøren, Haakon Sandberg

De øvrige fra 20 turer og nedover.

Arnold Andersen cox 26.

37, Wil. Svensen 35, Ole Uglund 31, Willy Osuldsen 29, Kalle Karlson 28, 44, Olav Christiansen 43, Paul Karlsen 40, John Ptaff 38, Sam Blom Bakke 44, Olav Skog 65, Bjørn Sørensen 51, Anders Rør cox 47, Haakon Sandberg

I 1947 var båtene i bruk 176 ganger. De fleste roturer hadde Finn Sandberg stroke, Harald Kolborg cox.

klubbmester, var: Kalle Karlson, Wil. Svensen, Paul Karlsen, Haakon lengde var 1000 meter og 4 lag startet. Det seirende lag, som ble årets Sommerseongen sluttet med en kapproing den 13. september. Løpets

i hvert fall med ære.

honnør at de gjorde en iherdig innsats, så selv om de tapte, så tapte de og Anders Rør cox. Det ville være urettferdig ikke å innrømme dem den av: Ruth Aanonsen, Anne Lise Skog, Olav Ljosland, Gerd Skog stroke dals lag, som nevnt, var begynner i ordets rette betydning. Laget besto noen innflytelse på resultatet, om forholdet hadde vært omvendt, da Aren- hadde svivler på sin båt, som var av ny dato. Dette ville vel neppe hatt

Arendals båt hadde faste tolleganger (riggere), mens konkurranteren Kristiansand 5.1.0, Arendal 5.14.2.

sesong, og det var derfor ikke noe forbausende at de måtte se seg slått av de mer veltrenede og veløvede medløpere fra Kristiansand. Tidene ble:

Uglund, Svensen, Andersen, Corneliusen, Sandberg, stroke

JUNIORLAGET 1947

BEGYNNERLAGET 1947

Karlsson,

Karlson.

Blom-Bakke,

Jacobsen,
stroke.

og rosjefen. Gerd Bredesen ble formann og Lull Mikkelsen kasserer for damegruppen, som hadde 40 medlemmer. Årsmøtet utnevnte enstemmig klubbens tidligere formann gjennom 14 år, Nic. Corneliussen, til klubbens 4. æresmedlem.

Som gave fra skipsreder S. H. Smith-Sørensen fikk klubben et sett årer til den bestilte innrigger. Tidligere — på 65 års dagen — var fra samme giver mottatt kr. 500.—, likesom skipsreder Aug. Stephansen, Oslo, ved samme anledning oversendte kr. 250.—. Skipsreder Stephansen er sønn av klubbens første æresmedlem, Chr. Stephansen. Slike uventede bevis på sympati og interesse er meget oppmuntrende for roerne og blir satt stor pris på.

Båtfondet, som ved utgangen av 1947 var på kr. 3785.09, skulle dekke den nye innriggers kostende, men dessverre ble det ingen tildeling av valuta det året og dermed ble båtens levering forskjøvet for en tid.

1948

Alt den 17. april 1948 var første båt på vannet og årets siste rotur fant sted 25. september. I betraktning av at sesongen tok tidlig til og varte forholdsvis lenge, må det sies at det ikke var noen livlig sesong, for båtene var bare i bruk 98 ganger. Riktignok var turene i sculler ikke medregnet, men året var allikevel noe under middels.

Heller ikke i 1948 fant klubbens ledelse det formålstjenlig å sende noe lag til landskapproingen. Som vi vet var båtmateriellet ikke helt førsteklasses, men klubben hadde samtidig visse vansker med lag. I stedet konsentrerte man seg om bykapproingen mot Kristiansand S. Den skulle det året foregå i Arendal. Dagen ble fastsatt til 5. september. Det ble

satt opp lag i junior og nybegynner, men det lyktes ikke å stable noe damelag på bena. Kristiansand kom med et juniorlag, et nybegynnerlag og — et damelag, som således rodde walk over.

Første start var i junior innrigger 2000 meter. Begge lag fikk en god start og kom fint avsted, men allerede etter et par hundre meters roing var det merkbart at Arendals-laget ikke var som det skulle være. Dets roing var — om enn seig, allikevel svært tung og slitsom, og laget som helhet virket humørløst. Stroken greide likesom ikke å få opp takten da det trengtes. I motsetning hertil rodde Kristiansands lag i et riktignok svært hurtig, men allikevel drivende tempo, der stadig økte avstanden mellom lagene. Mellom 1000 og 1500 meteren var det tydelig at hjemmelaget ikke ville makte å hale seiren i land. Kristiansand kom over mållinjen omkring $2\frac{1}{2}$ båtlengde foran Arendals lag, som besto av Paul Karlsen, Wilh. Svensen, Bjarne Ljosland, Haakon Sandberg stroke og Arnold Andersen cox.

Kristiansands lag erobret sin første aksje i den nye juniorpokalen.

Var resultatet for vårt juniorlag nedslående, så ble det så meget gledeligere for nybegynnerlaget. Banens lengde var den samme — fra staken ved Roligheten til vestpynten av Tyholmen.

I starten var ikke våre nybegynnere heldige og ble liggende noe etter. Men fra 1000 meteren rodde de seg opp og halte jevnt og sikkert inn på Kristiansand, som da lagene var tvers av tollboden viste tegn til tretthet og omtrent ved Grand måtte gi fra seg ledelsen til Arendal, som nå passerte dem jevnt og sikkert i en frisk spurt. En særlig honnør skal stroken ha for den fortrinlige «snert» han hadde i sine tak på dette strekket. Og laget fulgte ham villig i anstrengelsen for å hale seiren i land. De kom over mål i god stil ca. 3 båtlengder foran motstanderen, som var et lag av kraftige karer, der imidlertid var ukjent med roteknikkens mange og viktige finesser. De brukte armene til overmål og dro årene inn mot bryttet i et kraftig rykk. Dette ble for anstrengende i det lange løp og de maktet derfor ikke å svare på det seirende lags spurt da de åpnet den ved 1500 meteren.

Tidene for nybegynnerlagene ble: Arendal 8.36.2, Kristiansand S. 8.51.0.

Arendals lag var: Finn Olav Skog, Willy Osuldsen, Sam. Blom Bakke, Jotz Jacobsen, stroke og Anders Røer cox.

Dermed fikk klubben sitt 2. napp i bypokalen for nybegynnere.

Damene, som startet sesongen den 25. april, sluttet å ro den 13. august. De var lite aktive den sommeren og kunne bare notere 16 turer. Det dårlige resultat ble tilskrevet sykdom, ferier og manglende instruksjon. Der-til ga de også været skylden, så det manglet ikke på årsaker. Dameavdelingen hadde 20 medlemmer i 1948.

Da sesongen avsluttedes den 25. september fordelte turantallet seg slik: Paul Karlsen 48. Dernest hadde Haakon Sandberg og Wilh. Svensen 44 hver, Ole Ugland 30, Bjarne Ljosland 26, Finn Olav Skog 25 og Sam. Blom Bakke 23.

september. Lagene som skulle trenе kom sent i gang, så det ble ikke noe tres på roingen før et langt stykke ut i sesongen. Deltakelse i utenbys kapprøing innskrænket seg derfor til bykapprøingen mot Kristiansand. Begivenheten fant sted den 4. september, så det ble tid nok å avse til treningen. Det ble sendt 3 lag avsted: junior, nybegynner og 1 guttelag.

Junior og nybegynner rodde 2000 meter, guttelagene 1000 meter. Selve kapprøingsdagen opprânt med sol og en frisk bris fra sørvest. Ikke helt ideelt som kapprøingsværet betraktet, for litt skvalp ble det jo, men det hadde mindre å bety og gikk ikke ut over roingen. Begge lagene kom godt avsted og holdt følge de første 5—600 meter, uten at det kunne pekes på hvem av dem lå først. Kristiansand rodde i et meget hurtig tempo og laget ga inntrykk av å «klippe» åretakene. Arendal hadde lange drivende tak og laget hadde ganske bra framskritt. Etter hvert sikret de seg en sikker ledelse, som ved 1000 meteren var omkring en båtengde og denne avstanden ble etter hvert øket til vel 2 båtengder. Da de i god kondisjon passerte mållinjen inne ved kaiene, var avstanden nærmere 3 båtengder.

Tidene ble: Arendal 7.42.8, Kristiansand S. 7.51.0.

Det seilende lag var: Leif Rolland, Wilh. Svensen, Haakon Sandberg, Franke Jørgensen stroke, Arnold Andersen cox.

Neste start var for nybegynnere, men her meddelte Kristiansand at de ikke hadde lag. Arendals lag måtte derfor ro walk over. De fikk pace av juniorlaget fra 1000 meteren, og det hjalp jo. Nybegynnerlagets tid ble 8.10.2 og de fikk sin andel i den oppsatte vandrepokal. Laget, regnet fra baug, var: Arne Thunberg, Einar Ruthjersen, Finn Olav Skog, Johan Nielsen stroke, Anders Røer cox.

Heller ikke noe guttelag kunne Kristiansand mønstre, men så var det så heldig at den nystiftede klubben i Risør hadde sendt et lag av usedvanlig velvoksne gutter til 16 år å være. De startet sammen med Arendals guttelag i et 1000 meters race. Ingen av lagene greide å riste motstanderen av seg, så det ble dødt løp, idet begge lag passerte mål på den gode tid av 3.58.0.

Etter kapprøingen var det en hyggelig fest i Handelens Hus, der vertskap og gjester tilbrakte noen festlige timer sammen. Den 24. september sluttet sesongen med en klubbkapprøing mellom sommerens racelag — junior, nybegynner og guttelaget. Det ble arrangert som handicapløp over ca. 1000 meter. Lagene startet med ca. 50 meters mellomrom, med juniorlaget bakerst, deretter nybegynner- og så guttelaget. Det var et meget spennende race, som endte med at lagene omtrent samtidig og i full spurt kom over mållinjen, bare et tiendedels sekund mellom båtene. Juniorlaget vant og ble årets klubbmester. Tidene var 3.48.2, 3.49.1 og 3.49.2.

Utenom disse 3 lagene var aktiviteten ikke så stor som ventet. Men bortsett herfra var det en tilfredsstillende sesong i relasjon til racene mot Kristiansand. Ellers er det å nevne at rosjeften i sin årsrapport gir

JUNIORLAGET 1949

Rolland,

Svensen,

Sandberg,

Jørgensen,

Andersen.

gamlekarene en spesiell honnør fordi enkelte av dem fremdeles var å finne blant de aktive, hvilket eksempel han håper må bli fulgt av flere, så meget mer som det bidrar til å stimulere interessen blant de yngre og ganske unge.

Om damenes tilslutning er å bemerke at den var langt fra tilfredsstillende det året. For det første begynte de ikke rosesongen før 16. juni, og alt 26. august la de årene inn, etter å ha rodd en bagatell av 13 turer. Interessen blant de «gamle» medlemmene var gått betraktelig ned, men et nybegynnerlag — sier beretningen — gir et lysegrønt håp.

Da sesongen sluttet den 24. september hadde båtene vært i bruk 162 ganger, hvorav 93 faller på innriggerne og 69 turer i single sculler. I innrigger hadde Finn Olav Skog flest turer, nemlig 42. Dernest hadde Håkon Sandberg og Franke Jørgensen 33 turer hver, Will. Svensen 32, Anders Rør 30, Arne Thunberg 27, Leif Rolland 26, Johan Nielsen og Einar Rutjersen 25 og Chr. Krøger 23. I sculler hadde Thorleif Bredeesen 32 turer, Håkon Sandberg 16, mens Finn Olav Skog og Willy Osuldsen hadde 12 turer hver.

På årsmøtet i november ble Chr. Krøger — klubbens formann gjennom 12 år — enstemmig utnevnt til klubbens 5. æresmedlem. Hans innsats i en lengre årrekke gjorde ham særlig fortjent til utmerkelsen.

Til hans ettermann på formannsplassen valgtes Chr. Fr. Corneliussen, mens Harald Kolborg avløste Sam. Blom-Bakke som materialforvalter og Carl Duus avløste Paul Karlsen som kasserer. Einar Nielsen ble rosjeff i stedet for Anders Rør, der var flyttet fra byen.

CHR. KRØGER
Formann 1937—1949

1950

Det hører sikkert til sjeldenhetene at rosesongen på våre breddegrader starter så tidlig som omkring vårjevndøgn. — I Arendals Roklubs historie har det bare inntruffet noen få ganger. Om ikke offisielt, så i hvert fall reelt, åpnedes sesongen den 26. mars og avsluttedes den 30. september. Da hadde båtene vært på vannet i alt 230 ganger. Herav hadde damene 63 turer.

Alt i alt var det en livlig sesong og den kan også betegnes som ganske tilfredsstillende med hensyn til prestasjon. Tilgangen på unge roere var både gledelig og lovende for klubben, som til enhver tid er avhengig av rekrutteringen. Det er jo av den største betydning.

Treningen med sommerens race for øye kom tidlig i god gjenge for juniorlaget, men såvel nybegynner- som guttelaget fikk altfor kort tid på seg til å være i form da kretskapproingen fant sted. Denne — den første

kretskapproing i Sørlandets rokrets — foregikk på Arendals havn 18. juni. Samtlige løp var for innrigger og lagene var inndelt i 4 klasser — junior, nybegynner, gutter og damer.

I junior startet Arendal og Kristiansand med hver sitt lag. I nybegynner startet 4 lag, 3 fra Kristiansand og 1 lag fra Arendal. I gutteklassen startet Arendal og Risør med et lag fra hver klubb. Dameklassen var sterkt representert, idet Kristiansand stilte 3 lag og Arendal 2 lag til start. Junior- og nybegynnerlagene rodde 2000 meter, de andre lagene 1000 meter. Robanen var fra staken ved Roligheten til vestpynten av Tyholmen og fra Skilsøpynten til Tyholmens vestpynt. Været var forholdsvis rolig, skyet og med tilløp til litt regn. Mellom Skilsø og hotellbryggen var det en del sjenerende skvalp, som virket på de oppnådde tider. Motorbåter var med vanlig velvilje stilt til rådighet av disponent Chr. Arnesen og direktør Einar Fløystad.

Første start var for junior. Begge lagene fikk god start og de første 500 meter lå de likt, da Arendal etter hvert overtok ledelsen, til en begynnelse ganske ubetydelig, men fra 1000 meteren ledet de klart med en båt-lengde. Denne avstanden økedes litt etter litt, så da Arendals lag passerte innkomstlinjen var det om lag $2\frac{1}{2}$ båt-lengde foran etter å ha brukt 9.19.4

«VEL RODD»
 Rolland, Svensen, Sandberg, Jørgensen, Andersen
 SØRLANDSMESTRE 1950

på distansen. Laget besto av Leif Rolland, Wilh. Svensen, Haakon Sandberg, Franke Jørgensen stroke, Arnold Andersen cox.

Så var det løp for nybegynnerklassen, der 3 Kristiansands-lag og 1 Arendals-lag startet. Lagene fikk en god start og Arendal tok straks ledelsen, som laget kjempet innbitt for å beholde, men kondisjonen strakk ikke til i det harde presset fra de andre 3 lag. Ved Grand hotell måtte Arendal gi ledelsen fra seg til et av lagene og var sterkt truet av samme klubbs lag nr. 2, men lå en klar lengde foran det tredje lag, som imidlertid ved Tyholmskaien — ca. 1700 meter — var kommet vårt lag opp på siden. Arendals-stroken slet de siste 400 meter med fortvilelsens krefter for å holde plassen, men laget var ikke veltrenet nok, og nær mål — like ved Rådhuset — ble det henvist til jumboplassen og kom over mål en halv båtlengde etter det 3. lag. Med lengre treningstid bak seg ville nok Arendals lag gjort seg mer gjeldende, for det var bra samroing og stroken viste usedvanlig kampvilje, men det alene strekker ikke til når et lag bare har rodd sammen 6 ganger. Men sett på den bakgrunn var prestasjonen meget hederlig. Det seirende Kristiansands-lag hadde en tid på 9.40.4.

I gutteklassen startet Risør og Arendal. Inntil en uke før kapproingen så det ut som Risør skulle bli uten konkurranse, men det lyktes da å få stablet et lag på bena og de hadde 5 treningsturer bak seg da de stilte til start. Det ble selvsagt en ulike kamp mot de større Risørgutter, som var det samme guttelag der rodde året forut i Kristiansand. De vant løpet på en tid av 4.46.12.

Damelagene — 5 i alt — måtte på grunn av for lite båtmateriell starte

*Begynnerløpet. Arendal nærmest kaiene.
Ved 1500 meteren.*

i 2 heat. I første heat startet 2 Kristiansands- og 1 Arendals-lag og i 2. heat 1 Kristiansands- og 1 Arendals-lag.

Kristiansand seiret i begge løp med henholdsvis 5.24.4 og 5.54.7. Det ble således 2 Kristiansandslag som kom til å ro finaleløpet.

Det var svært beklagelig at det tok så uforholdsmessig lang tid mellom hver start. Dette skyldtes i første rekke at man rådet over for lite båtmateriell til så mange lag. Etter hvert løp måtte derfor lagene som skulle starte, ro båtene opp til startplassen fra mål, og det tar jo sin tid. Til å begynne med var det folksomt både på kaiene og på havnen, men etter hvert som tiden dro ut ble folk utålmodige over å måtte vente så lenge mellom hvert løp, så da de siste lag startet var det folketomt på kaiene. En kapproing er en så mektig propaganda at alle kluter må settes til av hensyn til et interessert publikum. Ellers var alt vel tilrettelagt. At det ble for snaut med båtmateriell, var en praktisk vanskelighet som under det første Sørlandsmesterskap ikke lot seg overvinne når det erindres at så mange lag ikke hadde mer enn 4 båter til disposisjon.

Om kvelden var det festlig tilstelning med premieutdeling på Seilerhytta, der det var fullt hus og stor begeistring.

Den 9. september gikk det årlige pokalrace mellom Arendal og Kristiansand av stabelen i Kristiansand. Det startedes i junior, nybegynner, gutteklasse og dameklasse. Risør deltok også med et guttelag, men utenfor konkurranse.

I juniorklassen var treeren ny og laget klarte ikke å forsvare sin seier fra Sørlandsmesterskapet. Det ble denne gang tapt slag.

50 meter fra mål. Arendals damelag nærmest.

I begynnerklassen seiret Arendals lag ved John Aage Marcussen, Thorleif Bredesen, Ragnar Aspholm, Willy Osuldsen stroke og Will. Svensen cox. Det ble også seier for guttelaget, som besto av Rolf Olsen, Petter Knudsen, H. Hartvigsen, Karl Johansen stroke og Willy Osuldsen cox.

Damelaget gjorde for så vidt en bemerkelsesverdig innsats og hadde sannsynligvis halt seiren i land dersom ikke et uhell med en sleide var inntruffet under selve løpet. Dette fatale uhell satte dem tilbake flere båtlengder, men ikke desto mindre var de bare en halv båtlengde etter det seirende lag da mållinjen passertes.

Laget besto av Solveig Pedersen, Margit Askeland, Ruth Hansen, Mabel Gullovsen stroke og W. Svensen cox.

Klubbens båtmateriell var på forsommeren blitt forøket med en brukt 13 år gammel toer innrigger som het «Loke», innkjøpt fra Studentenes roklubb i København. Båtens kostende var tilveiebrakt ved en innsamling blant medlemmer og andre interesserte. Da denne båttypen er meget passende for mindre klubber, betegnet den en kjærkommen tilvekst, især for de roerne som ikke er med i noen av lagene.

For å styrke klubbens økonomiske evne ble en motorbåt innkjøpt til utlodning, som ga et nettooverskudd på kr. 7400.—. Av dette beløp ble kr. 2000.— avsatt til båtfond, kr. 2000.— til båtushsfond og resten gikk inn i det ordinære budsjett.

Til klubbracet den 30. september lyktes det bare å stable 2 lag på bena. Årets klubbmestre ble: Rolf Olsen, Rudolf Marcussen, Petter Pettersen, Aksel Hansen stroke og Thorleif Bredesen cox. Dermed var sesongen slutt og de fleste roturer fordelte seg således:

BEGYNNERLAGET 1950

*Marcussen, Bredesen, Aspholm, Osuldsen. Will. Svensen
cox*

Wilh. Svensen 47, Haakon Sandberg 44, Thv. Bredesen 43, Franke Jørgensen 39, Leif Rolland 34, Rud. Markussen 31, Karl Johansen og Petter Pettersen 30, Rolf Olsen 28, Aksel Hansen 26, K. Rønneberg, Willy Osuldsen og Johan Nielsen 25, Ragnar Aspholm 22, Petter Knudsen 21 og Harald Hartvigsen 20.

Som vanlig ble avslutningen avblåst med den tradisjonelle og hyggelige fest i hytta til Harald Tønseth jr.

Sesongen ble betegnet som forholdsvis god, men vi kommer virkeligheten en god del nærmere når vi sier at den — de stedlige forhold tatt i betraktning — var overraskende god, for båtene var for det første i bruk 167 ganger av de mannlige og 63 turer av de kvinnelige roere, dernest ervervet klubbens juniorlag seg et Sørlandsmesterskap i innrigger og de andre lagene 2 seire i bykapproingen mot Kristiansand, så selv om en hadde ønsket et enda bedre resultat, var det grunn til å være fornøyd.

Det som det kanskje kan være grunn til å sette fingeren på er at interessen eller for å si det bedre: aktiviteten etter hver kapproing viser tydelig nedgang, inntil et nytt race blir aktuelt. Baderoingen og dags-turene, som byr på så megen sjarm, er for lite påaktet. Her er et stort virkefelt å interessere seg for «mellom slagene». Til langturroing må det selvsagt være en ufravikelig regel at de beste båtene — racebåtene —

ikke blir brukt. Det eldste materiell er godt nok i massevis til det, så meget mer som hovedhensikten med dagsturene er å komme fram til et eller annet sted med høvelig landingsplass og hvor roerne kan ta seg et bad mens «Kaffelars» venter.

Når det gjelder damene, så er der det å nevne at interessen i året tok seg opp, om ikke betraktelig, så i hvert fall merkbart. Som vi vet hadde de båtene i bruk 63 ganger, og det er jo en ganske merkbar framgang på bakgrunn av fjorårets magre 13 turer. De fleste turene faller på Mabel Gullovsen med 27. Dernest hadde Astri Olsen 23 og Margit Askeland og Solveig Pedersen 22, mens resten hadde fra 19 turer og nedover.

På årsmøtet den 9. november, der det var godt fremmøte, gjenvalgtes Chr. Fr. Corneliussen til formann for 1951. Til ny nestformann etter Arnold Andersen, der fraba seg gjenvalg, ble Sigurd Dalsøren valgt. Til rosjeff etter Einar Nielsen, der likeledes ønsket avløsning, valgtes Wilh. Svensen. Materialsjefen og kassereren fortsatte i funksjonen. Foruten rosjeffen ble Nic. Corneliussen, Einar Nielsen og Johan Nielsen fungerende routvalg og til huskomité valgtes Konrad M. Havig, Harald Tønseth jr. samt materialsjefen, der som sådan er selvskrevet medlem.

Styret hadde et sterkt ønske om å tilføre klubben en ny outrigger firer, og samtidig var det da påkrevd med en treningsbåt av samme båttype. Det var nå gått 35 år siden klubbens siste outrigger ble kondemnert, bortsett fra en dobbeltsculler en kortere periode i 20-årene. Spørsmålet var hvordan man skulle greie å tilveiebringe midler.

1951

Et av klubbens eldre medlemmer påtok seg oppgaven med å trylle fram penger. Som vi vet ble resultatet over all forventning, for ved å vende seg til byens rederstand fikk klubben i løpet av våren og sommeren tilstrekkelig til at den kunne gå i gang med forberedelsene til innkjøp. Fra det kjente firma Friedrich Pirsch i Berlin (Vestsonen), som er ledende på området og kjent for sine kvalitetsbåter, ble innhentet oppgaver, men da firmaet har mange ordres inne, kunne båten ikke leveres før på foråret 1952. Den vil komme til å koste ca. kr. 5500.—, så det er en alt annet enn billig affære. Er det da å undres over at roerne kan bli inderlig forarget på den eller de som forsøker å neglisjere et landsstyres vedtak om at kapproingsbåter skal betraktes som idrettsanlegg og dermed få tildeling av tippemidlene. Som det nå er, blir roklubbene ikke i liten grad avhengig av hva deres velyndere kan gi. Enhver klubb må selvsagt prise seg lykkelig over å kunne ha dem å ty til, men på den annen side er det ikke noen selvfølge at man til enhver tid kan regne med faste private bidrag. Så meget mer oppmuntrende er det derfor når milde gaver drysser over en. Når det gjelder treningsbåt, så var klubben så heldig å motta et meget passende tilbud fra Christiania Roklub. Prisen var på et både «behagelig og lavt nivå». Båten, sammen med et sett brukte årer, ankom de første dager av mai og var i god stand.

Det ble bestemt at motorbåter heretter ikke skal ha opplag i båthuset, så meget mer som inntektene av disse ikke på noen måte sto i rimelig forhold til risikoen for det kostbare materiell.

Sesongen åpnedes torsdag 3. mai etter at båtene hadde fått sitt vanlige vårettersyn. Omkring 20 roere var møtt fram. Formannen, Chr. Fr. Corneliussen, ønsket roerne vel møtt og henstilte til lagene å legge seg i skarp trening for jubileumskapproingen i Kristiansand. Utfallet her, som også ville innbefatte Sørlandsmesterskapet, kom til å avgjøre om klubben skulle delta i landskapproingen på Horten.

Så ble det norske flagg heist sammen med klubbens blå og hvite standard og årets første roturer tok til.

Flere lag kom i løpet av mai i sving og sesongen tegnet til å bli ganske livlig, hvilket den også ble. Båtene var i flittig bruk, ja, til sine tider måtte lag vente på tur mens båtene var ute.

Etter at den siste tilvekst — outriggeren fra Oslo — foreløpig var installert, meldte spørsmålet om en ommøblering i båthuset seg med tvingende nødvendighet. For de fire innriggeres vedkommende var dette forholdhvis enkelt, men da båthuset var i korteste laget for 2 outriggere, ble det påkrevd med en forlengelse på 2—3 meter. Av utlodningsbåtens overskudd var det tidligere avsatt kr. 2000.— til båthusfond, men en ominnredning i garderober og klubbrom krevde sitt, likesom anskaffelse av en flåte for outriggerne ikke var å komme utenom. Det ble derfor ingen annen utvei enn å la forlengelsen av selve båthuset utstå til en hadde oversikt over hva den ville komme til å koste og ellers overlate til huskomitéen å finne fram til den beste og mest hensiktsmessige løsning.

For at de trenende lag skulle ha de best mulige betingelser, oppnevnte routvalget en rekke eldre roere til å fungere som instruktører. Ordningen var for øvrig også praktisert året forut og hadde vist seg å være til lagenes fordel. Skulle noe ved denne ordning kritiseres, måtte det være at de som var tatt ut til å instruere, av og til sviktet ved ikke å møte på de fastsatte dager. Men — som sagt — ordningen var bra den og er å anbefale når den bare legges i hendene på habile og pålitelige folk, som med vilighet ofrer litt på roingens alter.

Med sikte på jubileumsregattaen i Kristiansand ble treningen tatt ganske grundig av de lag som det ble bestemt å sende. Det var 1 junior, 1 begynner, 2 ungdoms og 1 damelag.

I båthuset var det stadig lag som skulle ut på sine treningsturer. Et par dager før kapproingsdagen ble 2 av innriggerne sendt avsted, samtidig som et av lagene reiste med. Starten skulle foregå søndag 1. juli kl. 13.15. Kapproingsbanen var lagt med start fra østre pynt av Svensholmen med innkomst i Kjosbukta. Begynner- og juniorlagene hadde 2000 meters bane, ungdoms- og damelagene 1000 meter. Været var ikke ideelt. Riktignok var det solskinnsvær, men det blåste temmelig kraftig og kom til å sjenere roerne sterkt, da de hadde vinden stikk i stevn, og det igjen influerte selvsagt i høy grad på tidene.

DAMELAGET VED JUBILEUMS-
REGATTAEN I KRISTIANSAND 1951
Unni Pedersen, Herbjørg Hermansen, Mabel Gullowsen, Astri Olsen,
Agnes Olsen stroke
cox

Første løp var for begynnere. Det deltok lag fra Risør, Arendal, Kristiansand, Stavanger og «Terje Vigen». Samtlige lag hadde en bra start og holdt jevnt følge til omkring 1000 meteren. Her inntraff det for Arendals lag så fatale tilfelle at stroke fikk et illebefinnende. Laget fortsatte imidlertid, men ble etter hvert distansert av de andre lag. Ved 1500 meteren lå laget sammen med «Terje Vigen»s lag omkring en lengde etter de andre 3 lagene, og omtrent 200 meter fra mål måtte stroke gi opp på grunn av den krampe han hadde pådradd seg. Risørs lag kom først i mål, med Kristiansand $\frac{3}{4}$ lengde etter. Stavanger var omtrent $\frac{1}{2}$ båtlengde etter Kristiansand og «Terje» lå omkring en lengde etter Stavanger.

Løp nr. 2 var for begynner innrigger damer. Også her var Arendal forfulgt av uhell. Foruten Arendal startet Stavanger roklub med 1 lag og Kristiansand med 2 lag. Lagene hadde ikke rodd mange hundre meter før det ene Kristiansandslaget kom i betenkelig nærhet av Arendals bane, hvorved Arendals-coxen lot seg forlede til å styre unna. Derved kom laget inn i det andre Kristiansandslags bane — og ble disket.

Etter disse to styverter sto start nr. 3, junior innrigger, for tur. Her startet Stavanger roklub, Kristiansand og Arendal med hver sitt lag. Stavanger startet i bane 1, Arendal i bane 2 og Kristiansand i bane 3. Lagene fikk en god start og fulgtes de første 4—500 meter, da Stavanger gikk opp, tett fulgt av Arendal og med Kristiansand omkring en lengde etter. Stavanger hadde søndagen før erobret mesterskapet for Vestlandet i sin klasse. Det var et kraftig lag med en 3-er på 95 kilo. Arendalslaget hang godt

SØRLANDSMESTERLAGENE 1951
JUNIORLAGET
Jørgensen, Sandberg, Svensen, Skog.
stroke

på dem og Kristiansand lå et par lengder etter Arendal. Dette var mellom 1000 og 1500 meteren. Det ble derfor mellom Arendal og Stavanger at det kunne bli tale om «fight». Ved passeringen av 1500 meteren ledet Stavanger med $1\frac{1}{2}$ à 2 båtlengder foran Arendal, som nå lå nærmere 3 båtlengder foran Kristiansand. De siste 200 meter redusertes faktisk avstanden mellom Stavanger og Arendal noe, men Stavanger var over mål $1\frac{1}{3}$ båtlengde foran. Kristiansand lå langt etter og kom over mål ca. 5 båtlengder etter Arendal.

Tidene ble: Stavanger 9.14.8, Arendal 9.20.0, Kristiansand 9.40.2

Stavangerlaget fikk Kristiansand kommunes store sølvpokal, mens Arendal erobret Sørlandsmesterskapet for 1951. Stavangers lag veide 387 kg, Arendals lag 373 kg og Kristiansands lag 364 kg.

Vårt lag var: Finn Olav Skog, Wil. Svensen, Haakon Sandberg, Franke Jørgensen stroke og Arnold Andersen cox.

Så var det løp nr. 4 for ungdomsroere under 18 år. Her startet

Arendal i bane 1 og 4, Risør i bane 2 og Kr.sand i bane 3. Arendals lag i bane 1 ledet fra start til mål med Risør like etter. Deretter fulgte Kristiansand med Arendals 2. lag på 4. plassen. Men 100 meter fra mål satte dette lag inn en energisk sluttspurt, kom foran Kristiansand med $\frac{1}{2}$ båtlengde og ble nr. 3. Arendals første lag slo Risør med $\frac{2}{3}$ båtlengde.

Tidene ble: Arendal 4.18.2, Risør 4.20.9, Arendal 4.38.8, Kristiansand 4.41.2.

Det seirende Arendalslag var: Rolf Gundersen, Rudolf Markussen, Ove Duus, Erik Petter Pettersen stroke og Karl Johansen cox. De erobret Sørlandsmesterskapet i sin klasse for 1951. Det andre Arendalslaget var: Einar Fiskvatn, Kjell Sandberg, Bjørn Sandberg, Arne Olsen stroke og Finn Olav Skog cox.

Lørdag den 14. juli arrangerte Risør roklubb en kapproing som propaganda for rosporten og for å få fart i interessen for denne edle idrett i

meterne lå Risør foran Arendal, som da tok dem igjen og omtrent midtveis i løpet ledet med et par båtlengder. Her spurtet Risør og halte også innpå, men ved mål var det allikevel 1 båtlengde som skilte Risør fra 1. premien. Kristiansand var en klar båtlengde etter Risør.

Tidene ble: Arendal 4.41.6, Risør 4.43.2, Kristiansand 4.45.6.

Arendals lag var: Rolf Gundersen, Rudolf Markussen, Ove Duus, Erik Petter Pettersen stroke og Karl Johansen cox. Johan Nielsen fulgte som ferdens leder. Langs bryggene inne ved mål var det svart av tilskuere og regattaen ble en god propaganda både for rosporten og for Risør Roklubb.

Ved utgangen av juli måned var det utført en del arbeid både i og utenfor båthuset. Den før omhandlede flåte ble brakt på plass og det lettet ut- og innsettingen av båtene. Det var en stor forbedring og den avhjalp et lenge følt savn. Også garderobeforholdene ble det gjort forbedring med. Således ble det i herregarderoben satt inn et vindu som gjorde sitt til at det ble lysere og mer tiltalende enn det hittil hadde vært. Og oppe under loftet ble det innredet et rom til det kvinnelige element. Der ble det også lagt inn styrt, så alt i alt ble det en merkbar forbedring over hele linjen, til beste for medlemmene.

For øvrig satte ferien sitt preg på roingen i annen halvdel av juli måned med minimal aktivitet. Heller ikke været var føyeelig, og det bidro naturligvis sitt til passiviteten. I første rekke var tur- og baderoen preget av det slette sommerværet, som gjorde det lite fristende å sette båtene ut, selv om det var noen «smeigedager» innimellom til å rette på den mislige vær-situasjon.

Imens gikk juniorlaget sin sikre oppløsning i møte. 3-eren og stroken måtte av forskjellige årsaker oppgi treningen og ble erstattet med 2 andre av klubbens raceroere, hvoretter laget kom til å bestå av Joh. Nielsen, Wil. Svensen, Finn Olav Skog og Willy Osuldsen stroke. I begynner- og ungdomsklassen var — bortsett fra omplasing i begynnerlaget — mannskapet uforandret sommersesongen ut.

Etter at pokalracene mot Kristiansand var fastsatt til søndag 9. september ble det igjen forandring i juniorlaget, idet stroken reiste til sjøs.

På grunn av deltakelsen ved jubileumskapproingen i Kristiansand og propagandastevnet i Risør ble det ikke tid for de trenende mannskaper å avse til å prøve den fra Christiania Roklub innkjøpte outrigger. Båten ble derfor i 1951 bare prøvd av 2 lag, en gang av hvert. Det ene laget var gamlekarer som på mange år ikke hadde rodd i denne båttypen. Det andre forsøket ble gjort av det ene ungdomslaget.

Det kan med en gang fastslås at overgangen fra innrigger til outriggeren, i hvert fall for ungdomslaget, var henimot overveldende. Ved hjelp av all den balansekunst de kunne mobilisere ble båten så noenlunde holdt på rett kjøll og de kunne med sine forgjengere fra 1884, den gang de i klubbens første outrigger gjorde sitt første forsøk, si: Forsøket løp forholdsvis heldig av». All begynnelse er vanskelig, men med det pågangsmotet

NYBEGYNNERLAGET 1951
Racet er tapt — denne gang men ikke kamphumøret.

som ungdom alltid har vært beriket med, vil de om ikke så lenge være fortløpende med outriggerroingens finesser.

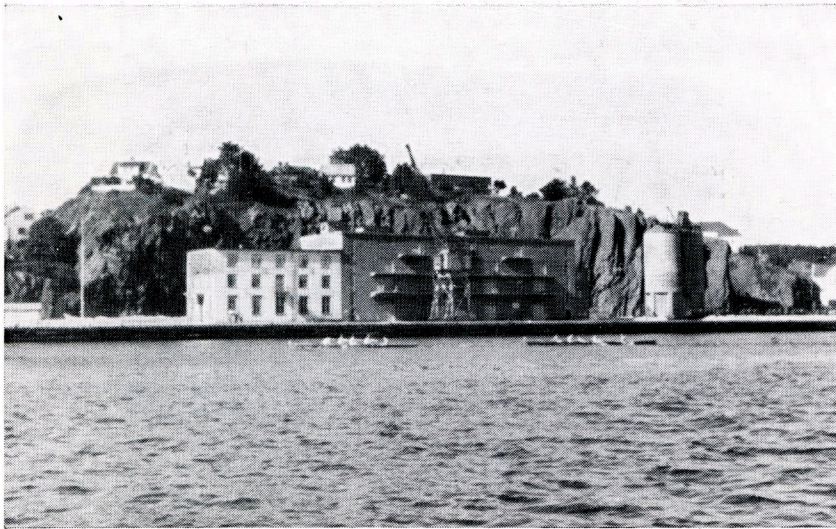
Pokalracene mot Kristiansand gikk av stabelen på Arendals havn søndag den 9. september kl. 1. Banen var den vanlige, for nybegynnere og junior fra staken ved Roligheten i Tromøysundet til kulltomten på Tyholmen (2000 m) og for damelagene og ungdomsroerne fra Skilsøy (1000 m) med samme mål som for de andre lagene.

Været var strålende. Solen varmet og bidro sitt til at det ble en for alle vellykket dag. Det var mange båter som fulgte løpene. En frisk bris av øst løyet etter hvert av til laber. I motsetning til kretskapproingen året forut ble løpene avviklet uten noen forsinkelser. Ungdomsroerne startet først. Det var 1 lag fra Arendal og 2 fra Kristiansand. Arendalslaget seiret med 2 drøye båt lengder etter en energisk roing og uten å være alvorlig truet under hele løpet.

Tidene ble: Arendal 4.7.9, Kristiansand 4.16.6 og 4.40.8.

Det seirende lag, som nå for 3. gang gikk ubeseiret ut av sommerens roregattaer på Sørlandet, besto av: Rolf Gundersen, Rudolf Markussen, Ove Duus, Erik P. Pettersen stroke og Karl Johansen cox.

Løp nr. 2 begynnerklassen. Kristiansand hadde banen nærmest kaisene. Begge lag hadde en god start og fulgtes et par hundre meter, da gjestelaget begynte å ta ledelsen. Arendals-coxen valgte å styre mer midtfjords, der det ikke var helt strømfritt på grunn av all nedbøren i sommerens løp. Dette gjorde nok sitt til at laget ble liggende enda mer etter. Kristiansand kom over målstreken $3\frac{1}{2}$ lengde foran og erobret sin første del i vandrepokalen, som Arendal hadde fått sin første del i året forut.

*JUNIORRACET OM BYPOKALEN 1951.
Lagene ved Tollbodkaiene — ca. 900 meter fra mål.
Arendal leder med 2 båtlengder.*

Tidene ble: Kristiansand 8.2.0, Arendal 8.16.4.

Det seirende lag var: Konrad Slettjord, Arvid Slettjord, Finn Køber, Georg Larsen stroke og G. Ingebretsen cox.

Arendals lag var: Petter Knudsen, Karl Johansen, Harald Hartvigsen, Rolf Olsen stroke og Wilh. Svensen cox.

Løp nr. 3 var for damer. Igjen halte gjestene seiren i land og denne gang med hele 4 båtlengder.

Tidene ble: Kristiansand 4.38.2, Arendal 4.55.7.

Vinnerlaget besto av: Else Marie Flørenes, Aagot Havre, Tutta Ingebretsen, Bitten Udland stroke og Alvhild Harveland cox.

4. og siste løp ble dagens store overraskelse. 2 av mannskapet på Arendals lag, 3-eren og stroken, hadde som nevnt fått forfall og måtte erstattes. I stedet ble stroken på det ene ungdomslaget — Arne Olsen — samt Johan Nielsen satt inn, idet Nielsen ble baug, mens lagets baugåre ble byttet over på 3-er plassen. Da dette inntraff kort tid før kapproingen, ble det minimal tid til samtrening, men allikevel viste laget forbausende god samroing. Det ble etter noen hundre meters roing klart at Arendal ikke bare var sin konkurrent jevnbyrdig, laget var mer enn det, det var overlegent. De dro etter hvert fra Kristiansand, som måtte se seg slått med vel 5 båtlengder. Arendal fikk dermed sin 2. del i vandrepokalen.

Tidene ble: Arendal 8.53.0, Kristiansand 9.14.8.

Kapproingen avsluttet med en vellykket fest på Rådhuset med utdeling av premiene. I juniorpokalen har nå Arendal og Kristiansand 2

disse racene har det vært oppsatt vandrepokal til det laget som først oppnådde 3 seire. Disse har i de forløpne 15 år fordelt seg slik:

Junior: Arendal 6 seire, Kristiansand 5 seire. 2000 meter.

Begynner: Arendal 7 seire, Kristiansand 3 seire. 2000 meter.

Ungdomsklassen: Arendal 5 seire, Kristiansand 0 seire. 1000 meter.

Damer: Arendal 0 seire, Kristiansand 4 seire. 1000 meter.

Som før nevnt gjorde styret tidligere på sommeren det vedtak at båt-
huset ikke skulle avstå plass til vinteropplag for private båter. Forbau-
sende nok ble dette vedtak tatt tilbake, og i løpet av høsten ble ikke min-
dre enn 7 motorsjekter halt inn, ikke uten risiko for klubbens egne båter.
Styret mente at klubben måtte se seg om etter inntekter der de var å få,
men dette argument vant liten gjenklang på årsmøtet, som fattet den
beslutning at andre enn klubbens båter for fremtiden ikke måtte anbrin-
ges i klubbens båt-
hus. Dette vil utvilsomt være til klubbens og roernes
beste. Som det hittil hadde vært, var det hver vår et plunder for å få de
private båteiere til å sette sine båter på vannet i rette tid. Hvert år var
det et mas med å få klubbens båter pusset opp til sesongens begynnelse
og det ble som regel sent på våren før roerne kunne komme i gang med
øvelsene, som jo er det primære.

Årsmøtet som fant sted den 2. desember, ble ledet av formannen, Chr.
Fr. Corneliussen. Det hadde vært en livlig sesong og klubbens båter var
i flittig bruk fra den dag båt-
huset åpnedes offisielt den 3. mai og til
sesongen var slutt den 29. september. I alt 270 turer var notert, derav
62 ganger av damene.

De som hadde flest turer var: Rudolf Markussen 72, Erik Petter Pet-
tersen 71, Karl Johansen 67, Bjørn Sandberg 55, Rolf Olsen 53, Ove Duus,
Rolf Gundersen 52, Wilh. Svensen 44, Kjell Sandberg 41, Einar Fiskvatn
39, Petter Knudsen 38, Arne Olsen 37, Harald Hartvigsen 31, Finn Olav
Skog 30.

De øvrige roerne hadde fra 18 og ned til 3 turer.

Pokalen som var satt opp for å tildeles den mest interesserte roer i
sesongen tilfalt Rudolf Markussen i sterk konkurranse med Erik Petter
Pettersen.

På regnskapet som balanserte med en kassabeholdning av kr. 288.97,
viste status at klubbens aktiva var bokført med kr. 13 869.57. Herunder
var restanser kr. 310.— muligens noe usikker, likesom klubbhuset med
sine kr. 6059.70 kanskje var noe i overkant. Derimot var posten materiell
kr. 4502.16 sikkert altfor lavt vurdert, selv om det etter alminnelig opp-
fatning regnskapsmessig kan være en fordel. Båtparken er 3 firere og
en 2-er innriggere samt en firer outrigger. Alene den ene innriggeren,
som var ny i 1949, representerer en verdi av kr. 4000.—. Hertil kommer så
årer. Alt i alt kan en derfor trygt fastslå at klubbens aktiva må sies å
være forsiktig verdsatt.

Rapporten fra damene viste at interessen der hadde vært — både og,
selv om antall roturer lå på høyde med fjorårets. Noen få hederlige unn-
tak forekom, men en svale gjør ingen sommer. Flest turer hadde Astri

CHR. F. CORNELIUSSEN
Formann 1950—51

Olsen med 37 og Mabel Gullovsen 35. De øvrige hadde fra 21 og ned til 6 turer.

Formannen, som på forhånd hadde sagt fra at han ikke ville motta gjenvalg, ble på årsmøtet etterfulgt av Einar Nielsen, som altså er klubbens formann i feståret, med Birger Andersen som nestformann.

Ellers er styrets sammensetning slik:

Sigurd Dalsøren kasserer, Wilh. Svensen rosje og Finn Olav Skog materialforvalter.

Varamenn: Carl Duus, Håkon Sandberg.

Routvalg: Wil. Svensen, N. Corneliussen, Joh. Nilsen, Francke Jørgensen.

Huskomité: K. M. Havig, Harald Tønseth jr., Harald Koldborg.

Jubileumskomité: Chr. Krøger, N. Corneliussen, Arnold Andersen og Mabel Gullovsen.

Formann for damegruppen: Mabel Gullovsen.

Den tradisjonelle torskeaften fant sted i alle gemyttlighet. Den avgatte formann ønsket velkommen til bords og den nyvalgte takket for tilliten som var vist ved å velge ham til formann i et år som etter alle solemerker å dømme måtte bli et arbeidets år. Jeg kan, sa han, i likhet med Churchill, ikke love dere annet enn svette og blod.

Etter bordet ble klubbens nyanskaffede æresmedlemstegn (en sølv-platte med inskripsjon samt ordensbånd i klubbens farver) overrakt æresmedlemmene John Møller (1911), Nic. Corneliussen (1947) og Chr. Krøger (1949).

Utsiktene for kommende sesong ser ikke dårlige ut. Klubben har flere lovende emner, som sikkert vil bite godt fra seg, når de tar treningen som den skal tas. Kraven til et trenende lag i dag er vidt forskjellige fra den gang konkurransen ikke var så skarp. Det som for 50—60 år siden var tilstrekkelig, er ikke det i våre dager.

Den som vil oppnå noe på kapproingsbanen, må sette seg høye mål. Bevisst eller ubevisst har det i årenes løp vært ofret for lite på det område. Vanskelige økonomiske kår, særlig før i tiden, må vel ta en del av skylden herfor, men det nytter ikke å vise for stor beskjedenhet heller.

Arbeidsvilkårene for idretten her på berget i dag, sammenlignet med forholdene for 60—70 år tilbake, er som natt og dag, bare ikke for roidret-

*KLUBBENS POKALER
erobret 1915—51*

ten, som fortsatt synes å være stedbarnet. Hva det kommer av, er ikke godt å si. Det kan være fordom eller ulyst til å hjelpe en på våre hjemlige breddegrader nokså vanskelig stilt idrettsgren. Dette gjelder — paradoksalt nok — i høyere grad de ledende myndigheter på idrettens område representert ved Statens idrettskontor, enn f. eks. den kommunale hjelpsomhet, et forhold som det er å håpe at det må bli en forandring på.

Romateriellet er jo kostbart. En innrigger koster i dag over kr. 4000.—, en outrigger firer over kr. 5000.—, for ikke å nevne en åtter, som må betales med kr. 8000.—. Hertil kommer så årer, hvorav et sett, d.v.s. 4 årer, kommer på ca. kr. 600.—. Det er innlysende at kontingenten alene ikke makter å tilføre klubben nytt materiell. Klubben må, når det er mulig, ty til ekstraordinære foranstaltninger hver gang behovet blir altfor skrikende. Fornyselsen av båtparken kan derfor ikke utføres i det tempo som den bør. Hvis ikke klubben av og til fikk en hjelpende hånd av privatpersoner, ville det nok til slutt oppstå uholdbare tilstander. Det er all grunn til å være takknemlig for denne rundhåndethet.

Sist men ikke minst er vi dem som tok opp roidretten i vår by for 70 år siden, stor takk skyldig for deres pionerarbeid. At de hadde mange vanskeligheter å kjempe med, det vet vi, men vi vet og at de ryddet grunnen for dem som skulle fortsette når de eldre ga opp.

Syv decennier er tilbakelagt siden hin 7. juni 1882 da roklubben ble stiftet. Ingen av dens 12 stiftere er mer blant de levendes tall, men deres verk — Arendals Roklub — lever, og selv om det ikke akkurat er i beste velgående, så er allikevel aspektene bedre enn de var, takket være en større og mer utbredt forståelse for denne vakre, herlige og framfor alt — utviklende sommeridrett, som gir dens utøvere så rike gleder.

